

Özgür gelecek

16 - 30 KASIM 1994 SAYI: 39 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

ÖZGÜR ÜLKE'YE TEKZİP
SAYFA 4
KÜRT AYDINI MEDET SERHAT
KATLEDİLDİ
SAYFA 5
FIRARLAR VE İNTİHARLARLA GELEN
SAVAŞ SENDROMU
SAYFA 9
ÖZTEK TEKSTİL'DE İŞÇİ KIYIMI DEVAM
EDİYOR
SAYFA 14
SINIF SENİ UNUTMADI GÖKÇE
SAYFA 17
TARIM SEKTÖRÜNDEKİ KRİZ
SAYFA 19
İBRAHİM DİYOR KI
SAYFA 20
KIZIL KMERLER İÇİN TAYİN EDİCİ
GÜNLER
SAYFA 23

DEVLET, DERSİM GERÇEĞİNİ GİZLİYOR

Dersim heyetine engel!

34 Demokratik kütle örgütünün oluşturduğu platform, Dersim'i sahiplendi. 54 kişilik heyetin gezisiyle faşizmin yüzü teşhir edileceğinden, TC. güçlerince engellendiler. Ama, bu teşhiri gizleme çabası, teşhirlerini daha da kolaylaştırmıştır.

■ Hakim sınıflar, sınıfsal ve ulusal mücadele yürüten gerillalarla bağıni koparabilmek için, halkı merkezlerde toplamaya çalışıyor.

■ Dersim'deki vahşeti yerinde incelemek için bölgeye giden İstanbul demokratik kütle örgütleri platformu, Dersim il sınırında jandarmalar tarafından girişleri engellendi.

■ Engellemenin nedeni elbette oradaki egemenlerin yapmış oldukları vahşeti gizlemektir.

Sayfa 6

Profesörlerden protesto

■ Öğretim görevlileri, 1980 sonrası süreçte ilk defa seslerini yükselttiler. Ekonomik taleplerle başlattıkları ders boykotlarını özerk demokratik üniversite talebiyle sürdürüyorlar.

Sayfa 8

Karabük halkı alanlarda

■ Karabük halkı, kent ekonomisinin can damarı olan demir çelik fabrikasının kapatılmasını engellemek için 8 kasım günü 4 saat boyunca yaşamı durdurdu.

Sayfa 11

Türk-İş, Harb-İş'i cezalandırdı

■ Muhalif sesleri susturan Türk-İş, efendilerinin çıkarları doğrultusunda, Harb-İş'e 6 aylık ihraç cezası verdi.

Sayfa 10

Aktaş Elektrik'in yolsuzluğu

■ Yolsuzlukları ve usulsüzlükleri nedeniyle devir hakkı eliden alınan AKTAŞ Elektrik yasa dışı olarak soygun ve vurgunlarına devam ediyor.

Sayfa 14

Ara seçimi boykot

■ 4 Aralık seçimleri özgülünde ele aldığımızda bunun ana yönü TC'nin halka yönelik "Topyekün Savaş" politikalarının gündeme gelmesi, bu "politika"nın meşrulaştırılması ve onaylatılması amacı güdülmektedir.

Sayfa 12-13

GAP'ın ardındaki gerçekler

■ GAP şovuyla egemenler 4 Aralık seçimine yatırım yapıyor. Toprak sorunu ve ulusal sorunda halkı aldatmaya çalışıyor. Ama halkın gerçeği ve istekleri farklıdır. Süreç halkın lehine gelişecektir.

Sayfa 3

Antep cezaevi'nde tutsaklar kazandı

■ Diyarbakır'daki vahşetten sonra başlayan 20'nin üzerindeki cezaevinde direnişler artarak sürüyor.

■ Gaziantep Cezaevi'nde 15 siyasi tutsağın ölüm orucu zaferle sonuçlandı. Son sözünü yine direnler söyledi.

Sayfa 7

Özeleştir

uluslararası Komünist Hareket'in ülkemiz bileşeni olan Proletarya Partisi'nde, bilindiği gibi darbeci-tasfiyecilik süreciyle birlikte bir kaos dönemi yaşandı. Darbeci-tasfiyeci klik eline geçirdiği yetkili organlar aracılığıyla yukarıdan bir darbeyle MLM'leri yol ayrımına getirdi. MLM güçler darbecilğe ve tasfiyeciliğe iradenin gücüyle karşı durdular. Ve süreç bugün ileriyeye doğru evrilmeye devam ediyor.

Kendisine MLM güzergahta bir yayın hattı çizen gazetemiz Özgür Gelecek, bu süreçte üzerine düşeni yerine getirmeye çalıştı. Gelişmeleri MLM bilimin süzgecinden geçirerek, yorum ve haberlerinde proleter devrimci çizgiye hizmet etmeye çalıştı.

Süreç boyunca; darbeci-tasfiyeci hizibe esasta tavır almasıyla MLM güçler içinde belirli bir toparlayıcı işlev görmesiyle, kamuoyunu belli yönleriyle süreç hakkında bilgilendirmesiyle olumlu bir hat izlemiştir.

Ama aynı zamanda; süreci değerlendirmede ciddi hatalar işlemiştir.

- İlk süreçte orta-yolcu bir tavır izlemesiyle,

- Ayrılığın ideolojik-siyasi olmadığı yönünde yayın yaparak, ayrılığın ideolojik-siyasi özünü karatmasıyla,

- Ticaret sorunu ile darbeci-tasfiyeciliği eşitlemesiyle ve iç sorunları kamuoyuna taşımasıyla olumsuz bir hat'ta düşmüştür: Süreçte olumlu yanı öne çıkmıştır.

Belirttiğimiz noktalarda hatalarımızı belirliyor, özeleştir yapıyoruz.

özgür
gelecek

AÇIKLAMA

Değerli dostlar,

Bu sayıyla birlikte gazetemizin fiyatını 20 bin lira yapmış bulunuyoruz.

İçinde yaşadığımız sistem ve ekonomik koşullar bilindiğinden uzun söze gerek olmadığına, bu durumun anlayışla karşılanacağına inanıyoruz.

özgür
gelecek

Okurdan mesajlar

Şan olsun KÖK'e

Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Yüce Komünizm mücadelesinde, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın öncü kurmayı partimiz TKP(ML); 18 Nisan darbesiyle, dağılan örgütsel yapımızın ve yaratılan tahribatların giderilmesinin ilk adımı olarak KÖK'ümüzü oluşturmakla Maoist güçlerin lehine tarihe şanlı bir nokta daha eklemiştir. Darbeci-tasfiyeci kliğin "Onların mücadele diye bir dertleri yok", "Peşlerine taktıkları parti güçlerini yıkıma uğrattıyorlar" vb. demogojilerle kafaları bulandırmaya çalıştığı, at iziyle it izini bilinçlice birbirine karıştırdığı bu zorlu süreçte KÖK'ümüzün oluşturulması tasfiyeci kliğe en iyi cevap olup, Maoizmin başarısıdır. Tüm yalana, dolana, çarpıtmaya rağmen gerçekler bir-bir su yüzüne çıkmakta. Çıktıkça da, eskiyen, çürüyen tarihin ince eleğinde elenerek kalbur altı olmakta; yenilenenler, arınanlar ise ileriye doğru emin adımlarla yol almaktadırlar. Şan olsun KÖK'ümüze!

Gün; daha bir kararlılıkla, güneşe yürümenin günüdür!
Gün; dağlarda yankılanan gerillanın konçertosuna kulak vermenin günüdür!
Geçilen sürecin tüm zorluklarına rağmen, yılmadan Maoist kulvarda, Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde yol alan ÖNCÜ'yü ve Komünist iradenin simgesi olan KÖK'ümüzü coşkuyla selamlıyorum.

İskenderun Cezaevinden
Alhas DOĞAN

Merhaba arkadaşlar,

Özgür Geleceğin 37. sayısı elimi yeni ulaştı. Henüz tümünü okumuş değilim. Çünkü açılan KOLEKTİF köşesine yazı gönderme işine öncelik verdim. Bu yeniliğe destek vermek ve katkıda bulunmak amacıyla... Bu nedenle bir değerlendirme yapmıyorum. Ama kapak sayfasındaki KÖK'ün oluşturulduğuyla ilgili montaj fotoğrafın bir okur olarak beni rahatsız ettiğini, bundan hoşlanmadığımı söyleme gereği duyuyorum. Bence bu tür şeylere gereksinim duyulmamalı, rağbet edilmemelidir. İkinci olarak belirtmek istediğim şey, okurlara ve ayrıca devrimci- demokrat yazarlara köşe ayırma düşüncenizin olumluluğuna dair olacak. Gerçekten de bu yeniliği olumlu buluyor ve destekliyorum. Önceleri "MLM bakışı açısıyla yazılmış yazılarla sınırlı

kalmama" ve "devrimci demokrat yazarlara yer verme" yaklaşımını doğru görmez, tepkiyle karşıladık. Bu bizlerin tek yanlılığı, sığılığı ve kendine güvensizliğin bir ürünüydü aslında. Benden olmayan bizden değildir anlayışı darlaştıkça darlaşıyor ve bizim gibi söylemeyenleri de dışlama tutumuna dönüşüyordu. "Bizim gibi" söylemiyorsan aman ha! Neyse ki bunları aştık, aşılıyorz. Artık eski çocukluklarımızı gülme bile gelmiyor içimizden. Çünkü çok şeyler kaybettik, çok fırsatlar kaçırdık devrime dair. Şimdi ufkumuzun genişlediğini, gerçekleri kavrayışımızın derinleştiğini ve dolayısıyla kendimize güvenimizin artı daha da netleştiğimizi görmek bunu anlamak, insanı sevindiriyor. Bu nedenle yaklaşımınızı bir gelişme olarak görüp desteklediğimi bir kez daha belirtmek istiyorum. Yapılabilirse bir platform işlevi görmek daha yararlı ve olumlu olacaktır. Bu tutumu, kendine güvenin ve siyasi-ideolojik netliğin bir yansıması olarak kavriyorum. Çalışmalarınızda ve mücadelede başarılar.

Sevgilerimle.
Erhan MEYDAN
Yozgat Cezaevi

Değerli Partizan Dergisi çalışanları

Yozgat E Tipi Kapalı Cezaevin'de bulunan PKK'li tutsaklar olarak sizleri selamlıyoruz. "Resmi Basının" halklarımızın bilincini çarpıtmak için, her türlü yalan haberciliği ilke edindiği ve bu yolla

toplumu bir ahtapot gibi sarıp sarmaladığı bilinen bir gerçekliktir. Sınıfsız- sömürsüz bir dünya yaratma mücadelesinde, devrimci mücadelenin oldukça boyutlandığı bir dönemde, sosyalist basının işlevi daha da bir anlam kazanmaktadır. Biz tutsaklar için, sosyalist basının önemini belirtmeye, sınırsam gerek yoktur. Derginizi düzenli olarak izlemek istiyoruz. Gönderirseniz seviniriz. Çalışmalarınızda üstün başarı dileklerimizle. Devrimci selamlar.

Adem DİLBAZ

Sevgili Özgür Gelecek çalışanları

Özgür Gelecek okurlarından bize ulaşan bir talebi sizlere iletirken, bu haklı ve yerinde bulduğumuz okurların talebinde katıldığımızı ayrıca belirtmek isterim. Genelde tüm gazetede ki yazılar olmakla beraber, özellikle köşe yazıları oldukça küçük yazıldığından okurlarımız gazeteyi okurken zorlandıklarını belirtmektedir. Yazıların bir parça büyütülmesi belki gazetemizin birkaç sayfa çoğalmasını ve belirli maddi masrafı beraberinde getirecektir. Ama, uzun vadeli yayın hayatını gözönüne aldığımızda okuyucular açısından hem rahat, hemde akıcı bir şekilde isteyerek okunmasını da beraberinde getireceği inancındayım. Çalışmalarınızda başarılar dileğiyle...

Avrupa'dan Hacı

Merhaba

Arkadaşlar ilk önce ÖG sayı 37'yi çok güzel çıkarttığınız için size teşekkür etmek istiyorum. Ama bu sayınızda güzel çıkmasına rağmen bir kaç hata yapmışsınız. 1- İlk sayfadaki fotomontaj niye yapıldı? Gerek neydi? Yaptığınız zaman lütfen altına yazarak belirtin. 2- Darbeci kesimi niye TKP(ML) (Darbeci kesim) olarak adlandırıyorsunuz? Onlar Darbeci- tasfiyeci kesimdir. TKP(ML)'den çıkmışlar. Ama TKP(ML)'yle artık herhangi bir ilgisi yoktur. Bir tek Proletarya Partisi vardır. Hangisi doğru, hangisi yanlış bu da net ortadadır.

Almanya'dan
Ali Soytoprak

**AVRUPA
MERKEZİ
BÜROMUZ
FAALİYETE
GEÇTİ!**

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN !

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LIMITED ŞİRKETİ adına Sahibi

ve Yazışmaları Müdürü: Fehmi Kılıçkasan

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23, BÜROLAR:

KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 67/14

Tel: (0216) 308 16 02 Kartal/ İSTANBUL

ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR

Tel: (0232) 441 93 09

ÇUKUROVA: Melekirmez Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı

K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04

AVRUPA MERKEZİ: Fehmi Kılıçkasan'ın Ofisi, Oğul Sokak No. 16/2

DEÜBŞHLS/Avl. Tel: 0422 36 436 042

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi
Yurtlçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi
Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Subesi Mark
Hesabı: 3001530-5 İsviçre Fransı hesabı: 3001724-4
yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

www.panzanarsiv.net

— Özgür Gelecek gazetesini, Umudun Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL adresine gönderin.

GAP şovu ve ardındaki gerçekler

Devlet 9 kasım da çok büyük şov'a hazırlanıyordu. Yurtdışından resmi düzeyde davetlilerle birlikte toplam 1.700 kişinin izleyeceği tören için 20 milyarlık harcama dani yapılmıştı. Ve 9 kasım geldiğinde esas olarak kullanımı bir sonraki yıl yapılacak olmasına karşın yağmur altında Urfa Tüneli'nin kurdeleleri kesildi. Şişeyi suyla doldurup cumhurbaşkanlarına takdim ettiler. İki saat sonra da vanaları kapattılar.

Peki bu mantıksızlık neden? Gayet açık. Seçimler yaklaşmakta olduğundan, hasta yatağında can çekişen hükümet, canının çıkması geciktirmek için seruma ihtiyaç duyuyordu. Dolayısıyla büyük bir psikolojik gösteriye dönüştüren ve prestij sağlamaya çalışan hükümete GAP vesile oldu.

GAP'ın bir bölümü olan Urfa Tüneli, Atatürk Barajı'ndan alınan suyu Urfa merkezine getiren 26.4 km. uzunluğunda, 7,6 metre çapında birbirine paralel iki kanaldır.

151 bin hektarlık bir alan için planlanan Urfa-harran ovaları sulamaarı 8 kısım halinde ihale edilmişti. 2 kısım iletim ve ana kanallar, diğer 6 kısım da şebeke inşaatı şeklinde planlandı. Ana kanallar kısmen tamamlanmış olmasına rağmen, şebeke kanalları 2 yıl sonra tamamlanacak. Zira 4 bin 500 km. olark planlanan kanalet şebekesinin bin 100 km'lik kısmı tamamlandı ve kanaletlerinde % 10'u daha kullanılmadan tahrip olmuş durumda.

Urfa tüneline sulayacağı arazinin miktarını gözleri boyamak için olduğundan büyük veriyorlar ki, prestijlerine prestij kalsınlar. Sulanacak arazi 30 bin hektar olmasına karşın, Devlet Bakanı tarafından "300 bin dönüm" diye ifade ediliyor. Rakamın büyüklüğünden yararlanarak 300 bin dönüm alan sanki 30 bin hektardan çok büyükmüş gibi gösterilmek isteniyor. (*)

Resmî düzeyde değil ama, sağda solda birçok parti, özellikle hükümetin soldan payandası SHP çevresin-

ce toprak reformundan da söz edilir oldu. Bir zamanlar toprak reformu dendi mi işkenceyle yanıtlarlardı, şimdi ise kendileri söyler oldular. Tabi herşeyde olduğu gibi bununda içini boşaltarak ve sulandırarak kullanıyorlar. 1974 ve 1977 ve 1984'de böyle kullandılar. Çünkü onlarda biliyorlardı ki gerçekte toprak reformu bir devrim sorunudur ve kendilerinde sonudur. Ağalık düzeninde, kompradorların egemenliğinde olsa olsa sömürücülerin çıkarına bir reform olur. Toprak isteyen köylünün talebini karşılamaları mümkün değildir.

Gelişen halk muhalefeti karşısında 1974'de, sonrasında, halkı aldatmak için 1977 ve '84'de çıkarılan kanunlar incelendiğinde, bu gerçeklik görülecektir. Oyle yasalar çıkarılmıştır ki; sözde 2 bin dönümden fazla araziye kimse sahip olamayacaktır. Ama 7-8 yaşındaki çocuklara dahi çıkarılan (aile içi paylaşılan) tapularla arazinin yasal sınırları çekilmesi görmezden

gelinmiştir. Bugün 6-7 köye ve o köylerin arazisine sahip olan ağalar vardır. Topraksızlığın can yaktığı bir yerde 2 bin dönüm araziye sahip olmak bile bir ağalık statüsü iken, 17 bin dönümü aşkın toprağı olanların varlığı açıktır. Bunu Toprak Reformu Bölge Müdürlüğü yetkilileri de ifade etmektedirler. (15.11.'94 Cumhuriyet)

1974'de, 1 milyon 690 bin 105 dekar arazi kamulaştırılıp sadece 176 bin 548 dekarı 1175 "çiftçiye" dağıtılırken (ortalama 150 dekarlık (**)) yer ediyor.) 1984'de bu toprakların 956 bin 806 dekarlık bölümü yeniden sahiplerine iade ediliyordu. Böylelikle hem kamulaştırılan toprakların (ki hemen tamamı kira ve verimsiz topraklardır) çok az bir kısmı köylüye dağıtılıyor, hem de sonrasında kamulaştırılan toprağın çoğu yeniden sahiplerine iade ediliyordu. Sonuçta, halkı aldatan oyalayan bir toprak reformu sözcüğü ortada kalıyor.

Şimdi yine eski aş isitilmeye başlandı. Sözde toprak reformuyla sorun çözülecek deniyor. Köylülerin toprak taleplerini daha yoğun dile getirdiklerir bu süreçte sözde bu talep kabul edilirken, perde gerisinde başka oyunlar oynanıyor.

Toprak ağalarının 2 bin dönüme sahip olma yasal sınırını aştıkları yöntem, GAP'ın gündeme gelmesi üzerine büyük kompradorlar için de geçerli oldu. Patronlar aynı yöntemle toprakları ele geçirdiler. Kompradorların ve toprak ağalarının ortaklığı oralarda şimdi daha açık olarak kendisini gösteriyor. Hele bir de satılacak toprakların 200 dönümden az olmayacağı ve bu sınırın altına miras yoluyla bile inilemeyeceği gözönüne alınırsa, GAP ile birlikte az topraklı köylülerin topraklarını örneğin satamayacağı ve az bir toprak almak istediklerinde alamayacağı anlaşılıyor. Her düzenleme gibi bu da büyük toprak ağalarının ve kompradorların çıkarına göre düzenleniyor.

Tarım Reformu Genel Müdürü Nafiz İmamoğlu, "GAP'ta toprak ağası" yoktur diye söyleye dursun, Urfa Ziraat Odası Başkanı Abdullah Çelik sulanacak yerlerin % 70'inin toprak ağalarının elinde olduğunu açıklıyor... GAP alanında gerçek durum da budur!

Böylece feodal bağımlılık zincirinin cenderesi altında zaten ezilen köylüler dünyanın ikinci hatta birinci projesi olarak sunulan GAP'la katmerli bir şekilde iyice ezileceklerdir. GAP gerçekte Harran'ın cebresini değiştirirken aynı zamanda köylüleri ve halkı katli yapıyor. Bir ekonomik peras-

yondur da.

GAP kapsamındaki illerde yaşayan insanların % 45'inin hiç toprağı yoktur. % 40 kadarının çok az toprağı var. Yani Harran'a akacak sudan sadece % 10-15'lik bir kesim yararlanacak. Bu kesimde malum; birçok köyü elinde bulunduran ve kendileri yada temsilcileri mecliste sandalyede oturan ağalar ve patronlar.

9 kasım da şaşaalı bir törenle açılan; 2 saat sonra suyu kesilip iki gün sonra da yapımı duran GAP, egemen sınıflar açısından aynı zamanda Kürt Ulusal Sorunu'nda da bir çözüm olarak gösterilmek isteniyor. Özellikle sorunu, "Doğunun makus talihi" bağlamında, ekonomik gelişmemişlik nedeniyle ele alanlar açısından bu öne çıkarılmaktadır.

Açıktır ki; Kürt elleri geri kalmıştır, gelişmemiştir. Ama bunun adına geri bırakılmış ve geliştirilmemiştir demek daha doğru olacaktır. Bunun nedeni de "makus talih" değil, hem komprador yada emperyalist kapitalistlerin ekonomik çıkarı açısından hemde Kürt ulusunun kapitalizm geliştikçe uluslaşma ve ulusal bilince ulaşma ortamının daha elverişli olmasının görülmesi nedeniyle böyle olmuştur. Şimdi GAP'ın oluşumunu da böyle kullanacaklardır. Ama artık halkı ekonomik iyileştirmeler olacağı aldatmacasıyla kandırmak mümkün değildir. Ayrıca bu projenin yaşama geçmesiyle köylünün toprak talebi de daha bir güncelleşecek, kendini yakıcı olarak dayatacaktır. Bu noktanın altı çizilmeli ve dikkatle ele alınmalıdır.

Buraj üzerine kurulacak santrallerde üretilen elektriğin, yakın köylere dahi verilmeyecek olması; bir dizi tarihsel- kültürel değer ve alanın sular altında kalacak olması ve aç gözlü kompradorların alanı insafsızca kullanarak "kuru" tarımdan "sulu" tarıma geçişte yoğun kimyevi gübre vb. kullanmalarıyla ekolojik dengeyi bozacak olması vb. durumlarda belirlenmesi gereken noktalar dır.

Konuyu esas olarak GAP'ın şu süreçte "bomba gibi" patlatılmak istenmesi üzerine gündemimize aldığımızdan GAP'ın uluslararası, daha doğrusu Ortadoğu politikasıyla ilgisi üzerinde fazla durmayacağız. Ama belirtmek gerekir ki, egemen sınıflar ülke içinde bir projeye dayalı olarak birçok çıkar sağlayacakları hesapları yanında, Ortadoğu ülkeleri üzerinde de bir dizi çıkar elde etmeyi planlıyorlar. Su savaşında GAP'ı ve etkili bir silah olarak egemen sınıfların elinde bulunuyor. Barajdan "istediği kadar" su bırakıp bırakmayacağı kozunun bu alanda işe yarayacağı da gözüküyor.

Ancak, dış ilişkiler açısından böyle olsa da iç ilişkiler açısından böyle değildir. Bakir topraklardan kompradorlar ve toprak ağaları fazlasıyla faydalanacaklardır, bu görülüyor. Ama GAP şovuyla egemen sınıflar hem 4 aralık seçimlerine, hem Kürt Ulusal Sorunu'na, hem de toprak sorununa yatırım yapsalar da, klikler arasında "GAP'ı gapma" yarışı yapsalarda perdenin ardındaki gerçekler başkadır. Halkın sorunları ve gerçekleri farklıdır. Ve süreç egemen sınıfların lehine değil, aleyhine işleyecektir.

(*) 1 dönüm: 1000 m²'lik alan.

(**) 1 hektar- 10.000 m²'lik alan

(***) 1 dekar 1 dönüme eşittir. Yani 1000 m²'lik alanı ifade ediyor.

TKP(ML) TİKKO'dan yazılama ve kuşlama

Haber Merkezi- Dersim'de ki köy ve orman yakmaları, köy boşaltmaları, katliamları protesto amaçlı İstanbul'un çeşitli semtlerine TKP(ML) TİKKO tarafından çeşitli yazılama ve kuşlamalar yapıldı.

Edinilen bilgilere göre yazılama ve kuşlamaların yapıldığı semtler şunlar:

Pınar Mah, Maden Mah, Derbent, Kilyos Yolu, Ferahevler, Dağevleri, Büyükdere, Sarıyer ve Zümrütevler.

Yapılan yazılamalarda: "Dersim Faşizme Mezar Olacak", "Dersim Yanıyor TİKKO Hesap Soruyor", "Zulmün Ateşi Dersim Halkını Yıldırılmaz", "TİKKO Köyleri Yakanlardan Hesap Soruyor", "Dersim Yakmakla Bitmez" sloganları yer alıyor.

Kuşlamalarda ise, "Köyleri Yakıp Yakanlardan Hesap Soracağız- TKP(ML) TİKKO" sloganı yer almaktadır.

Sokak ortasında bir infaz daha

İstanbul/Özgür Gelecek- 4 kasım günü Ecevit Balcı adındaki devrimci, MLKP-K imzalı bir pankartı Esenyol Köprüsü'ne asarken polis tarafından katledildi. Polis yine takılı plak gibi "çatışmada ölü ele geçirildi" derken, herhangi bir çatışmanın yaşanmadığını da gizleyemedi. Aynı eyleme katıldığı iddiasıyla yaralanan ve gözaltına alınan Ayfer Açıl halen işkencehanelerde tutuluyor.

Ecevit Balcı'nın cenazesi, polislin baskısı nedeniyle alıncı Başıbüyük Mezarlığı'nda ailesi tarafından toprağa verildi. Cenaze törenine sadece ailesinin ve yakınlarının katılmasına izin verildi.

Paris'te gösteri

Paris/Özgür Gelecek- Devlet güçlerinin son günlerde T. Kürdistanı'nda köy yakmaları, boşaltmaları ve insansızlaştırma uygulamaları, özeldi ise Dersim'deki katliamları Fransa'nın Paris şehrinde düzenlenen korsan bir gösteriyle protesto edildi.

8.11. 94 tarihinde saat 19'da Paris merkezinde düzenlenen gösteriye, gösterinin çalışma saatine denk gelmesinden dolayı katılım düşük oldu. TKP(ML), MLKP-K, DS (Bedri Yağan), Ekim- TİKB, TKP Kıvılcım, Direniş Hareketi ve KDH taraftarlarından oluşan 100'ü aşkın kitlenin yapmış olduğu meşaleli korsan gösteri yaklaşık 1 saat sürdü.

Gösteri sırasında yürüyüş amaçlı 2000 adet Fransızca ve Türkçe bildiri dağıtıldı.

Gösterinin sonunda komitenin hazırlamış olduğu yazı metninin okunmasıyla sloganlar eşliğinde gösteri sona erdi.

Özgür Ülke'ye tekzip

Haber Merkezi- Özgür Ülke gazetesinin yurtdışında devrimci- demokrat ve yurtseverlerce yapılan çeşitli eylemlilikleri çarpıtarak, farklı yerlere maletmesinden dolayı, bu tutumu TKP(ML) GYDB, MLKP-K YDK tarafından 9 Kasım 1994 günü bir açıklama ile tekzip edildi.

Elimize posta kanalıyla ulaşan tekzip yazısında "Sürekli takip ettiğimiz gazetenizin daha öncede birçok haberde, olayların ve gelişmelerin çarpıtılarak verildiği, adeta bir sansür uygulanarak gerçek devrimci gazetecilik çizginizden saptığınızdan dolayı sizlere yapılan birçok eleştiriyi bilmektesiniz.

"Örneğin 15 ekim de Köln'de yapılmış planlanan, ancak, polis tarafından yasaklanan yürüyüşe izin alanlar gelmediği halde, TKP(ML), MLKP-K, Ekim ve BP'nin ısrarlı bir şekilde, yürüyüşün başlangıç yerine gelmesi, yürüyüşü korsan gösteriye çevirerek, polis ile çatışmasını ve 200'ü aşkın kişinin gözaltına alınmasını 17 Ekim tarihli gazetenizde farklı yansıttığınızı sizler biliyorsunuz. Eylemi kimlerin örgütlediğini bilmenize rağmen, bu gerçeği atlayarak eylemimizi farklı kesimlere mal ettiniz."

Yine tekzipte, 7 kasım tarihli Özgür Ülke'de bir başka haberde eleştiriliyor. 7 kasım tarihli Özgür Ülkede yayınlanan haberde, Alman polislinin, PKK sempatizanlarına saldırdığını, TDP ve Kıvılcım taraftarlarının dışında diğer 'Türk Solu'nun sadece sloganlar atarak seyrettiğini ve bu yüzden eleştirildikleri yer almaktadır. Bu konuyla ilgili açıklamada da şunlara yer veriliyor.

"Haberin böyle olmadığı ve kurgu yapılarak verildiği açıktır. Özgür Ülke muhabirinin eylem yerinde olmasına rağmen bu gelişmeleri çarpıtarak haber yapılması pes doğrusu, haberin doğruluğu ancak bu kadar olur. "Türk Solu" kavramının yanlışlığı ve bu kavramın sizler tarafından bilinçli bir şekilde ve teşhir amacıyla kullanıldığı eleştirisini şimdilik bir yana bırakarak olayın gelişimine geçiyoruz."

"ERNK'den arkadaşlar, Kıvılcım, Ekim, Bolşevik Partizan ve MLKP-K'dan oluşan kortejin arkasından yürüyorlardı. Polis saldırınca adı geçen gruplar ERNK ile birlikte ablukaya alınmış, farkına varılmasıyla birlikte TKP(ML), MLKP-K, TDP, DS, Direniş Hareketi polise karşı saldırıya geçerek, arkadaşları abluhadan almaya çalışmışlardır. Burada, şunuda vurgulamalıyız ki, ablukaya alınan arkadaşlardan ERNK taraftarı arkadaş-

lar direnme tutumunu terkederek teslimiyetçi bir tutum sergilemişlerdir. Bu çatışmada değişik örgütlerden birçok arkadaş yaralanmış; TKP(ML)'den iki arkadaş beyin sarsıntısı geçirmiş; MLKP-K'dan bir arkadaşın kafatası yarılmış, birisinin gözü patlamış ve bir diğeri mide kanamasından hastaneye kaldırılmıştır.

Gözaltına alınanlar sadece ERNK'den olmamış, yaklaşık 150 kişilik grubun 15-20 kişisi ERNK'li olmak üzere, diğer kalanlar TKP(ML), MLKP-K, BP, TİKB, Ekim, Kıvılcım ve haktan insanlardı.

Tüm bu gelişmeler açıkca ortada iken, gerçekler çarpıtılarak, haberin farklı mesajlar verilerek yayımlanmasını doğru bir devrimci anlayış olmadığını belirtiyoruz." diyor, bu tutumlarını kinamışlardır.

Şehit anmasında gözaltı

İstanbul/Özgür Gelecek- 27 ekim 1992'de Kilis'te şehit düşen 6, M-18 gerillası, Erdoğan Tatar, Mehmet Beşgen, Müslüm Akyol, Hasan Çiçek Ertan Uzunyay ve Saim Bozkurt'un ölüm yıldönümü dolayısıyla Gazi Mahallesi Mezarlığında yapılan anmada 61 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Küçükköy Polis Karakolu'nda 6 gün tutulduktan sonra serbest bırakıldılar.

Gözaltına alınanlar ve yakınları 4 kasım günü İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak, gözaltında tutuldukları süre içinde, fiziki ve psikolojik işkencelere maruz kaldıklarını, açlık grevinde oldukları için ailelerin gönderdiği su ve şekerin bile verilmemesini söylediler. Açıklamada, kendileri gözaltındayken, ailelerin

üzerinde terör estirildiği, evlerin basıldığı, karakol önünde bekleyen ailelerin tartaklandığı belirtildi.

Basın açıklamasına katılan Düzgün Akyol, kendisine yapılan işkenceden dolayı belinin ve kaburgalarının incidiğini, muhbirliğe zorlandığını, kendisinin örgütle bağlantısı olduğunu iddia ettikleri belirterek "Amerika'da zencilere yapılan işkencelere maruz kaldık" dedi.

Müslüm Akyol'un annesi Elif Akyol'da "Ben çocuğumun mezarını ziyaret ettim. Bu suç ise ben suçluyum. 6 gün 6 gece bizi tutular, hepimizi perişan ettiler. Ben onlardan davacıyım" dedi.

Konuyla ilgili olarak Atılım gazetesinde de bir basın açıklaması yaparak olayı kinadı.

Köy yakmalar ve cezaevlerindeki baskıları protesto

Köln/Özgür Gelecek
TKP(ML), MLKP-K, Ekim, DHP, TDP- Direniş Hareketi, DS (BY)den oluşan devrimci platformun aldığı bir dizi kararlarla sürdürdüğü etkinlikler 5 Kasım'da merkez yürüyüşle devam ettirildi.

Platformun aldığı kararlar doğrultusunda faşist TC'nin Dersim'deki köy yakmaları ve diğer gelişmeleri anlatan Türkçe-Almanca bildirinin yanısıra TC'nin dört ayrı makamına gönderilmek üzere çıkarılan 10 bin adet protesto kartı geniş bir şekilde dağıtıldı. 5 Kasım'da Almanya'nın Köln şehrinde yapılan merkezi yürüyüş yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı. Yürüyüşe tahammül edemeyen Alman polisi ERNK bayraklarını bahane ederek yürüyüşe saldırdı. Bu saldırı sonucu polisle çatışan göstericilerden 150 kişi gözaltına alındı. Daha sonra serbest bırakıldı.

Eylemler bununla da kalmamış yine TKP(ML), MLKP-K, Ekim ve BP'den oluşan güçler daha önce 15 Ekim'de izin alınan ve polis tarafından iptal edilen yürüyüşü korsan gösteriye dönüştürerek Dersim'deki katliamlar protesto edildi. Yaklaşık beş yüz kişinin katılımıyla düzenlenen yürüyüşün polis tarafından engellenmesiyle

çatışmaya dönüşen gösteride 100'ün üzerinde kişi gözaltına alındı. Göstericilerden birçoğu hakkında dava açılmak kaydıyla serbest bırakıldı.

Almanya'nın Dortmund, Berlin, Nürnberg şehirlerinde yapılan gösterilerin yanısıra, Wentlas'da açlık grevi örgütlenmiş, diğer yandan Fransa, İsviçre ve Avusturya olmak üzere TKP(ML)'nin de içinde yer aldığı bir dizi eylemler örgütlenerek faşist TC'nin Dersim'deki baskıları protesto edildi.

5 Kasım'da yapılan yürüyüş Alman polislinin yaptığı saldırıyı protesto etmek için 11 Kasım'da Köln'de korsan gösteri yapıldı.

Çeşitli Alman örgütlerinin yasal olarak yapılması için yürüyüş başvurusuna polislin izin vermemesi üzerine Alman ve Türkijeli devrimcilerden oluşan kitle Don Kilisesi önünde sloganlar atarak çeşitli konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmada Alman polislinin son zamanlardaki saldırgan tutumları teşhir edildi. Ayrıca, Almanya'nın Türkiye'ye yaptığı askeri yardımların durdurulması vurgulanarak TC'nin tırmandırılı savaşta köy yakmaları, sığınan ve katlanılan bir kez daha lanetlenmiştir.

Devrimci- demokrat kamuoyuna;

Küçük bir dünyanın peşinde olanlar küçük düşünürler!

Demokratik bir kurum olan Konfederasyonumuz ATİK'e (Avrupa Türkijeli İşçiler Konfederasyonu) bağlı federasyonlarının bazılarında, bir grup kendini bilmez, oyun oynamaya çalıştı. Oynamak istedikleri oyunu başaramamanın verdiği acıyla, acizliğine batağında debeleniyorlar. Girdikleri bu pozisyonu örtebilmenin gayretkeşliği ile meşru olduklarını telâhî bir şekilde gerek Konfederasyonumuz ATİK'in bilgisi dışında bazı açıklamalar ve çağrılar yaparak, gerekse Federasyonumuz ATIF'in adını kullanarak, 'olağanüstü Kongre' yaptıklarını kamuoyuna duyurdular. Peşinden ATIF YK adına ATIF'e, ATIF derneklerine ve ATIF yönetimine tehditli bir dille ATIF adını kullanma 'yasağı' koydular. Bu durumu kınıyoruz. ATİK'in ve Federasyonlarımızın bünyesinde ayrılarak bu tür çirkin davranışlara giren bu grubu yaptıklarından vazgeçmeye kendilerini düzeltmelerini salık veriyoruz. Ve sorumluların davasını açıyoruz.

Konfederasyonumuz ve Federasyonumuz adına bilgimiz dahilinde olmadığımız bizleri bağlamayan çeşitli açıklamalar yapıldığından, devrimci- demokrat kamuoyu nezdinde tavrı takinmamız kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ağustos ayı sonundan yana hummalı bir faaliyet içine girerek demokratik kurumlarımızı darbelemeye çalışan bu arkadaşları, defalarca uyarmamıza rağmen, bozguncu ve grupçu faaliyetlerinden vazgeçemediler. Bunun üzerine Konseyimiz 1 Ekim tarihli toplantısında, son bir kez daha bu durumu gündemine alarak, disiplinsizlik yapan Konsey üyesi veya Federasyon ve derneğin üyeliğinin dondurulacağına, ATİK dışında kalacağına dikkat çekmişti. Keza o güne kadar yaptıkları olumsuzluklarla zaten bir kesim ATİK dışına çıkmış olmasına rağmen, sonuna kadar kitle örgütlerinin esneklik ilkesini uyguladık.

Buna rağmen demokratik ve kolektif çalışmayı içlerine sindiremeyen, grupçu zihniyetle hareket ederek, kurumlarımızın yıllardır yarattığı değerleri el koyan, el koymaya çalışan ve onu pervasızca kendi dar grup çıkarları için kullanma hararetiyle, kitleleri aldatarak veya aldatmaya çalışarak, hummalı bir şekilde hayata geçirme çabasına girdiler. Bu çabanın sonucu olarak da 7 kişilik ATIF YK'nın 3 üyesi, bir dernekimizin bir üyesi ve ya-

rattıkları bazı hayali komitelerle 8 Ekim'de "Kongre" yaptıklarını kamuoyuna bildirdiler. Peşinden de ATIF'e ve ATIF derneklerine ATIF ismini kullanma 'yasağı' kendilerince koydular. ATIF adına ATIF'e yasağı (!) koyarak ATIF'çi oldular! Bu arkadaşlar bu türden patavatsızca davranışlarından vazgeçmelidir. Böylesi açıklamaların ATIF'i bağlamadığını ve ATIF YK'nın bilgisi dışında kimsenin açıklama yapma yetkisinin olmadığını tüm devrimci- demokrat kamuoyuna duyuruyoruz.

Daha önceki süreçte kitleselşmekten bahsedilen fakat başka siyasal anlayışlarla birlikte yürüme yetisini kendilerinde göremeyen bu arkadaşlar, kendilerini kendi dar grup çıkarlarının kurbanı etmişlerdir. Bu dar grup çıkarları beyinlerini öyle sarmalamış ki, ATIF için yaptıkları yetmiyormuş gibi Konfederasyonumuz ATİK'e de el uzatarak, formalite icabı (bir kişi dışında) ATİK Konseyi'nde bulunan ve yaptıkları olumsuzluklardan dolayı ATİK dışına çıkarak kendilerini tasfiye eden, bir kaç "Konsey üyesi"yle birlikte "ATİK Kongresi" yaptıklarını da sağa sola duyurdular.

Konseyimizin; başkanının, sekretörlüğünün, mali sorumlusunun, kadını örgütlenme sorumlusunun, Federasyon sorumlularının olmadığı, Federasyonların olmadığı, ATİK adına "ATİK Kongresi", Güllüncü doğrusu. Kendin çal kendin oynama mantığıyla çeşitli yerlerden tek tek insanlarda delege olarak çağırarak Kongre (!) Doğrusu düşkünlüğün bu kadar da olmasın.

Konfederasyon ve Federasyonlarımızın bünyesinde bulunan derneklerimiz anti- faşist, anti- emperyalist ilkeler ışığında örgütlenen ve faaliyet yürüten demokratik kurumlar olduğundan bu perspektifte bulunan ve sorunlarını yüklenmek isteyen herkese açtır. ATİK ve Federasyonlarımız üzerinde yapılan spekülasyon ve demagogileri boş çıkararak, ATİK çizgisi doğrultusunda yürümede azimli olalım. Hiçbir karalamaya mücadele etmeden, kurumlarımızı daha güçlü kılalalım.

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER

YAŞASIN ATİK ATIF

HİÇBİR KARALAMA
GERÇEKLİĞİMİZİ YADSIYAMAZ

ATİK Genel Konseyi
ATIF Yönetim Kurulu

Kürt aydını Medet Serhat katledildi

Hain bir pusu sonucu katledilen Av. Medet Serhat ve yaralanan eşi Yurdanur Serhat

Özgür Ülke gazetesine konuyla ilgili açıklamada bulunan Kürt Hak ve Özgürlükler Vakfı Başkanı Tarık Ziya Ekinci "Avukat Medet Serhat, bir Kürt aydınıydı. Kesinlikle bu kimliği yüzünden katledildi. Devletin içindeki gizli odaklar bu cinayette yeniden gözdağı vermek istediler" diyor.

Bilindiği gibi Behçet Cantürk'ün öldürülmesinden bir süre sonra, avukatı olan Yusuf Ekinci'de öldürülmüştü. Yusuf Ekinci'nin öldürülmesinden sonra burjuva basını Cantürk'ün bir diğer avukatı Medet Serhat'ı hedef göstermişlerdi ve ardından Medet Serhat'ı katledildi. Hedef gösteren burjuva basın bu konuda görevini yapmıştı. Sıra, yeni görevi olan

cinayette devletin parmağını gizlemeye çalıştığından bir yandan Serhat'ı "terör avukatı" ilan ederken, bir yandan da mafyanın kendi iç hesaplaşması şeklinde göstermeye çalışmaktadır.

Ancak, gelinen süreçte herşey o kadar aşikar ki, ne kadar gizlemeye çalışsalar da nafile.

Türkiye, yargısız infazlar, "faili meçhul"ler cenneti. Şimdi, cinayet dosyalarında kimin ismi var? Onu da göreceğiz.

Öte yandan Medet Serhat için TÜ-YAP'ta Barış İnisiyatifi tarafından düzenlenen "Neden Barış" konulu panelde bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Haber Merkezi- "Başbakan" Tan- su Çiller'in "PKK'ye ekonomik yardımda bulunan bazı işadamları var, peşlerini bırakmayacağız" sözleriyle hedef göstermesi sonucu peşpeşe Kürt işadamlarına ve aydınlarına yönelik suikastlar gelişmeye başladı. Bu süreçte birçok Kürt işadamı ve aydını katledilmeye başlandı. En son 15 Ocak 1994'te öldürülen Kürt işadamı Behçet Cantürk'ün avukatlığını yapan Medet Serhat, gece, eşiyle evine dönerken silahlı saldırıya uğrayarak katledildi.

60 yaşındaki Medet Serhat düşüncelerinden dolayı çeşitli kereler gözaltına alınmış ve cezaevinde yatmış bir Kürt aydını. Bir arkadaşının düğününden çıkan Medet Serhat ve eşi Yurdanur Serhat gece 01.00'de evine döndükleri sırada önleri kesilerek kurşun yağmuruna tutulmuşlar, saldırı sonucu şoförü İsmail Karaalioglu ve Medet Serhat olay yerinde ölüyor. Daha sonra hastaneye kaldırılıyor.

Bu suikast olayının ardından çeşitli burjuva basını öldürülme olayını adeta haklı kılarcasına, manşetten "Terör avukatına suikast", "hesaplaşma" şeklinde yansıtarak suikastın arkasındaki devlet parmağını gizlemeye çalışıyorlar. Serhat'ın siyasi davalara bakması sanki suçmuş gibi "terör avukatına suikast" diye başlık atarak, Medet Serhat'ı bir yandan "terörist"miş gibi göstererek, diğer yandan "hesaplaşma" diyerekten mafyanın işiymiş gibi göstererekten katledilme olayını meşrulaştırma çabası içerisine girmiş bulunuyorlar.

Urfa'da Bucak çetesiyle RP'nin işbirliği

Urfa/Özgür Gelecek- Türkiye genelinde halkın düzene karşı hoşnutsuzluğu gelişmesine rağmen halkın örgütsüzlüğü üst boyutta yaşanmaktadır. Bu durum T. Kürdistanı genelinde mücadele gelişmiş olmasına rağmen Urfa'da da örgütsüzlük yoğun olarak yaşanmaktadır. Faşist diktatörlük, T. Kürdistanı'nda Urfa'ya özel bir önem vermektedir. Urfa şehir merkezinde ilerici kurum ve DKÖ'ler yok denecek kadar azdır. Var olan da üzerine düşen görevleri hiçbir şekilde yerine getirmedikleri için fiili anlamda onları da yok sayabiliriz. Buna karşın onlarca gerici-faşist örgütlenmeler (parti, dernek, vakıf, dergi-gazete büroları) mevcuttur. Bu örgütlenmeler beyin yıkama ve asimilasyon merkezleri konumundadır. Buralarda karşı devrimci in-

sanlar ve kadrolar yetiştirilmektedir.

Kürt ulusal milliyetçi hareket, Urfa'nın ilçelerinde kendini etkili bir şekilde hissettirmesine rağmen, şehir merkezinde hiçbir çalışma yapmamaktadır. Birkaç özerlili insan dışında hiç kimse bir çalışma yürütmemektedir. Urfa'da halk kitleleri kendi kaderlerine terk edilerek örgütsüzlüğe mahkum edilmişlerdir.

Feodal Bucak çetesi dün olduğu gibi bugünde devrimci ve yurtsever hareketlere karşı egemenlerin yanında silahlı bir şekilde yerini almaktadır. Ceylanpınar, Viranşehir ve Suruç'a kadar karşı devrimi örgütlemiş, faşist diktatörlüğün gönlüllü koruculuğunu üstlenmiştir.

"Milli Görüş"çü, "Adil düzen"ci RP'li Urfa Belediye Başkanı, 625

işçiyi işten atıp, yerine kendi adamlarını almasıyla, aynı zamanda belediyede özelleştirmeye gitmesiyle "Adil Düzen"den ne anladıklarını ortaya koymuş oldu. RP'li belediye başkanı" özelleştirmeye karşı çıkan esnafları, işçileri, Bucak aşiretiyle işbirliği yaparak tehdit etmektedir. Urfa'da bugün egemenler ajan örgütlenmesinde bayağı başarılı olmuş durumdur.

Gerek, çözümümüz legalizmede arayanların bugün Urfa'yı terk etmelerini, gerekse "radikalizm!" adına halkı örgütsüzlüğe mahkum edenleri teşhir etmeliyiz. Urfa'da yaşayan Kürt, Türk ve Arap yoksulları, halkların kardeşliği şiarının bilincine varmalı ve kurtuluşunun ancak Demokratik Halk Devriminde olduğunu anlamalıdır.

Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği'nden DUYURU

Yeniden Örgütlenme atılımına geçtiğimiz bu süreçte, 3. Olağan Kongremize tüm üyelerimizi ve halkımızı davet ediyoruz.

Tarih: 19.11.1994 Cumartesi

Saat: 11.00-17.00 arası

Yer: Rüya Düşün Salonu/Beyazıt

Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu

Tlf: 5132049

ILAN

"Gün eskinin olumsuzluklarını yıkmanın, Yeniye yaratmanın ve Daha güzel geleceğe sahip olmanın günüdür" diyoruz ve bu doğrultuda önemli bir misyon oynayan KÖK'ü devrimci bir çoşkuyla selamlıyoruz.

Almanya/ Frankfurt'tan

www.partizanarsiv.net

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yoğunlaşmak, ama nerede, nasıl?

Yoğunlaşma ulaşılmış ölçüyü aşan ya da büyük bir çabayı gerektiren tüm koşullarda, kendini güçlü bir biçimde ifade etmek ve sorunların, hastahıkların çözümünde yoğun bakım ünitesini devreye sokmaktır. Yoğunlaşma olağan gidişatin değil, olağanüstü gidişatin ürünü olan bir taktiktir. Bu taktiğin belirlendiği yerde ciddi bir olağanüstülük vardır. Farklılık vardır. Dolayısıyla herşey buna göre şekillenecektir.

Proletarya Partisi'ne karşı geliştirilen darbeci ve tasfiyeciler saldırının yanında bazı bölgelerde fırsatçı bir biçimde sürdürülmeye çalışılan ama bu kez ikiz kardeşine göre daha sinsî, daha masumane(!) gibi görünen, ama parti düşmanlığında aynı noktada bulunan sağdan tasfiyeciliğin yaşatıldığı bir süreci olağan değerlendirmek mümkün değildir. Her yönüyle olağanüstü bir süreç yaşamakta olduğumuzu özellikle ve önemle kavramak durumundayız. Zira Parti hem sol görünümü sektör, komplocu kliğin, hem de sağ tasfiyeciliğin ve menşevizmin tahribatlarını, yıkımlarını yaşadı.

MLM'ler toplumdaki çelişkileri, çelişkilerin yön verdiği gelişmeleri, değişimi adım adım izleyerek buna denk düşen politikalar üretme göreviyle karşı karşıya oldukları gibi, Parti içindeki tüm çelişkileri, gelişmeleri iyi tahlil etmeli ve objektif durumun açık ve net olarak belirlenmelidir. Bu yöntem temel ve kalıcı bir yöntem olmak zorundadır. Aksi durumda toplumsal gelişmeleri çelişkileri belirler ancak ona müdahale edecek, dönüştürecek, önderlik edecek ve bunları siyasal iktidara taşıyacak bir mekanizmadan yoksun kalırız. Herşeyin kendi koşulları içinde tahlil edilmesi, değerlendirilmesi ve objektif durumunun belirlenmesi gereklidir. Bu gereklilik, o şeylerin değişimi, değiştirilmesini ön koşuldur. Belirleme, tamama, gerçek durumu kavrama olmayınca değiştirmek de, yenisini yaratmak da mümkün olmaz.

Objektif durumu belirlemek, bunu aşmanın taktiklerini, üretmek ve üretilen taktikleri muazzam bir çabayla, yoğunlaşmayla yaşama gerektirir. Bugünkü görev budur. Ancak "Bu görev kimindir?" sorusunu burada da sormak gereklidir. Partinin ve sınıf savaşımının sorunlarını çözmeye görevi kiminse bu da onundur gibi vasat bir yanıt verilebilir. Bu yanıt yanlış mıdır? Hayır. Yanlış değil ancak ciddi anlamda eksiktir. Partinin ve sınıf savaşımının sorunlarına yanıt olacak nitelikte değildir. Neden? Çünkü bu yanıt olağan sürecin yanıtıdır. Oysa biz ciddi anlamda olağanüstü bir süreç yaşamaktayız. O halde yanıtımızın doğru ve tam olması için, bu özgül sürecin gerçekliğini görelim ve buna uygun yanıtı verelim. Bu anlamda verilmesi gereken yanıt şudur: Partimizin ve sınıf savaşımının tüm sorunlarını yine sınıf savaşımımız pratiği içinde biz çözeceğiz. Ben çözeceğim. Bu görev benimdir, BİZİMİZ. Şimdi de, Partimizi de her türlü burjuva saldırılardan BİZ KORUYACAGIZ... İşte sürecin ihtiyacı olan yanıtlar bunlardır. Olağanüstülüğün objektifliğidir bu. Bazı dönemler sıradanlı, edilgenliği kaldırabilir. Ancak böylesine yaşamsal önem sahip dönemlerde bırakılmı sıradanlık, küçük bir ikilem, sarsıntı, boşvermişlik bile birçok şeyin yitmesine, yitirilmesine, fırsatın kaçırılmasına neden olabilir. Kaldı ki sıradanlık devrimcilğin, komünistliğin doğasına, niteliğine terstir, ona gölge düşürür.

Sınıf savaşımının ve Partimizin sorunlarını bugün önemli ölçüde biçimlemiş durumdayız. Bu sorunları aşmanın göreviyle karşı karşıyayız. Öncelikle mevcut sorunların üstesinden gelebilecek nitelikte örgütlenmeler yaratmak, aynı zamanda da bu örgütlenmelerde görev ve sorumluluk üstlenecek kadroların, elemanların bir KP'nin niteliğine denk düşecek bir donanıma sahip kılınarak gerekmektedir. Sınıf savaşımını sıradan aygıtlarla, sıradan insan tipiyle verilemez, verilemez. Her yanıyla özel bir donanıma sahip olmak zorundadır. Savaşın insanı ve bu çok yönlü insandan oluşturulan temel ve bir dizi yan mekanizmaları gerektirir. Politikalar ancak ve ancak bu niteliğe (celiklen donanma) sahip aygıtlar ve kadrolar aracılığıyla sosyal pratikte yaşam bulabilir. Aksi durumda ne kadar dogmatik politikalar üretirseniz üretin bunların hiçbirinin bir anlamı olmaz. Çünkü yaşamın içinde onu yeniden üretecek kadroya sahip değilsiniz. Günümüzde dar ve geniş anlamda birçok kadroya sahipsin, ancak nitelik olarak baktığında savaşın ihtiyacından uzak insan kalabalığı... Böyle bir insan kalabalığının Partinin insanı için, politikalarını yaşam bulması için ne önemi olabilir ki?

O halde sınıf savaşımının temel ve olmazsa olmaz aygıtı olan Parti örgütünün niteliğinin kavraması ve siyasal iktidar savaşımında bu örgütünün niteliğine denk düşen insan tipinin yaratılması bugün en acil savunumuz olarak görülmelidir. Siyasal iktidar aygıtı olan Parti ve bu Partinin birer fonksiyonerleri olan bu nitelikteki insan tipi nasıl yaratılacaktır? Mevcut toplumsal şekilleniş nedir, sistemin yaratığı insan tipi nasıl bir insan tipidir? Politik iktidar mücadelesinde hangi kesimler, nasıl, hangi boyutta, hangi nitelikte katacağız? Sıradan insanın kazanımı, dönüşümü ve KP'nin sınıf savaşımının ihtiyaç duyduğu niteliği nasıl yaratacağız? Bugün sorulması ve üzerinde YOGUNLAŞTIRILMASI gereken sorunlar bunlardır. Bir yanıyla sınıf savaşımının aşgari görevlerini yerine getirirken, diğer taraftan politik, ideolojik, örgütsel vb. vb. sorunların nedenleri üzerinde yoğunlaşmalı ve bunların aşılması konusunda olağanüstü çaba, yetenek, özveriyle güçleri harekete geçirmeli, hareket içinde muazzam bir eğitim ve dönüşüm yaşamalıyız. Mevcut örgütsel şekilleniş, mevcut insan tipinin ortaya çıkışı, nedenleri üzerine yoğunlaşmalıyız. Politik, ideolojik, örgütsel hastahkların nedenleri üzerine yoğunlaşmalı, bilimsel bir yaklaşımla ortaya koymalıyız. Pratik gelişimin ve hareket tarzının ölümlü engel olan hastahklar üzerine yoğunlaşmalı, nedenlerini bulmalıyız. Kolektif bir çabı, demirden disiplin, Parti önderliğinin önemi, kitlelerin önemi, kitlelerin örgütlenmesi, kadın sorunu, aydın sorunu; kültür-sanat, hukuk, felsefe vb. vb. sorunlar üzerine ve buraların örgütlenmesinin yöntemleri üzerine yoğunlaşmalıyız. Gerilla savaşının gelişimi, örgütlenmesi, kitle çizgisi, askeri hareket tarzı, vuruş, yeni alanlar ve açılma, koordine, kır-şehir diyalektiği, lojistik alanlar ve önemi buralardaki çalışmanın ve örgütlenmenin biçimleri vb. vb. üzerine yoğunlaşmalı yeni politikalar üretmeliyiz.

Kısacası, bugün yoğunlaşmamız gereken esas noktalar: Parti örgütünün, önderliğinin sorunları ve kitlelerin örgütlenmesi ve harekete geçirilmesinin önündeki sorunlardır. Tüm çalışma alanları, işçi, memur, semt, güvenlik, DKÖ, gerilla bölgeleri, yurtdışı, cezaevleri, askeri örgütlenmeler, basın-yayın vb. vb. bu sorunlar üzerine yoğunlaşmalı, dejenere olmuş örgüt mekanizmalarına radikal bir biçimde müdahale etmeli, yeni, sağlıklı mekanizmalar yaratmak için yoğunlaşmalıdır. Diğer taraftan da tüm dikkatler bu sorunlara çekilmeli koordineli ve paralel bir yoğunlaşma sürdürülmelidir. Her alan ya da kişi, farklı sorunları ön plana çıkarır, dikkatleri bu yönlere çekerek dağıtırsa bu sorunların çözümünü engeller, geciktirir. Özgür Gelecek'te ve başka alanlarda bunu yapmaya çalışanları görüyoruz. Söz gelimi M. Oruçoğlu "Bakış" köşesinde bunu bilerek ve özellikle yapıyor. Neye ve kime hizmet ediyor Oruçoğlu? Herşeyin bir ele alması biçimi ve platformu vardır. Bunu iyi biliyor. Ama ne dense buna uygun davranmıyor. Açık ve dürüstlikle herkes kendi tarihsel misyonunu kavramalı, sorumluluğunu bilmelidir. Fırsatçılık ve ucuz politikalarla bir yere gidilemez, bundan sonra da gidilemez.

Yeni bir örgüt modeli, çalışma tarzı pratik hat ve tüm bunlar için gerekli olan taktik politikalar ve komünist insan tipini yaratmada YOGUNLAŞTIRILMAZ. Tüm çalışmalarına buna göre yapılmalı herkes bu sorunları bilgilendirilmelidir.

Dersim'e giden heyete devlet engeli

Haber Merkezi- Son günlerde kamuoyunu meşgul eden ve gündeme oturan Dersim ve Sivas'taki köy yakma ve halkı göçetirme sorunudur.

Devlet güçleri tarafından yöre halkını sindirme ve eritime, sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi yürüten gerillalarla olan bağımlı kopartma politikası çerçevesinde merkezlerde toplanmasına karşılık halen köylerde kalıp devlet ambargosuna karşı, yaşam mücadelesi veren köylülerin yoğun baskı altında tutulması, devletin "denizi kurutacağız" sözüyle başlayan çirkince saldırıları kamuoyunda tepkiyle karşılanmakla kalmayıp, meslek odaları, sendikalar, siyasal partiler, Devrimci Sosyalist Basın Platformu temsilcileri, Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği'nin katkılarıyla toplam 34 DKÖ'nün bir araya gelerek oluşturdukları **İstanbul Demokratik Kitle Örgütleri Platformu** bir heyet oluşturarak Tunceli ve Sivas köylerinde inceleme yapmak amacıyla bir gezi heyeti oluşturdu.

TC devletinin devrimci, sosyalist, yurtsever ve demokrat kamuoyunun duyarlılığı karşısında nasıl aceze düştüğünü, suçunu gizleyen çocuk misali inceleme heyetine yönelik yapmış olduğu pervasızca uygulamaları, devlet ve kolluk güçlerinin gerçek yüzünü açığa çıkarmak, bu uygulamalara maruz kalan insanların mağduriyetini dile getirmek ve kendi ülkelerinde bile seyahat etme haklarının olmadığını sizlere göstermek için gezi sırasında izlenimleri muhabirimiz şöyle aktarıyor.

İstanbul Demokratik Kitle Örgütleri Platformu'nun almış olduğu karar doğrultusunda 8.11.1994 tarihinde Aksaray, Metro önünde heyeti uğurlamak için yaklaşık 700 kişilik kitle bulunuyordu. Partizan Kamu Emekçileri ve Pir Sultan Canlar Derneği'nin pankart asarak katıldığı uğurlamada, kitle sloganlar atarak coşkulu bir şekilde heyeti uğurladı. Saat

19.00'da 2 otobüs 54 kişiden oluşan heyet daha önceden belirlenmiş olan **Tunceli, Ovacık, Hozat ve Sivas** bölgelerine gitmek üzere hareket etti. Farklı kurumların temsilcisi olan 54 kişinin otobüs içerisinde birbirleri ile iletişim kurmaları ve kaynaşmaları fazla zaman almadı. Yolculuk Malatya iline kadar normal seyrinde devam etti. İlk müdahale Malatya'da gerçekleşti. Kolluk güçlerinin otobüsleri durdurarak, Olağan Üstü Hal Bölge Valiliği tarafından düzenlenmiş tabligatı göstererek "Tunceli ili ve çevre ilçeleri içine alan bölgeye, 2935 sayılı yasanın 11/K maddesi uyarınca kamu düzenini bozacağı gerekçesiyle heyetinizin girmesi yasak" demiştir.

Heyet devam edeceğini söyleyerek hareket etti. Elazığ il sınırına gelindiğinde kolluk güçlerinin ikinci müdahalesi gerçekleşti. Elazığ emniyet Müdür Yardımcısı otobüse binerek hakkımızdaki tebligatı okudu ve sizleri Tunceli'ye sokmazlar boşuna gitmeyin geriye dönün dedi. Heyet geriye dönülme-yeceğini söyleyerek yoluna devam etti.

Elazığ içerisinde geçerken daha önce görmedikleri, güvenlik adı altında polis, özel tim ve jandarmanın il kuşatmasına şahit oldu. Şehrin içerisinde bu güçler tarafından kapatılmamış bir tek yol dahi kalmamıştı. Elazığ çıkışına gelindiğinde jandarmanın yapmış olduğu yol aramasında otobüsler çevrildi ve insanların üzerleri tek tek arandı; sonra otobüslerden inildi ve otobüslerin içi didik didik arandı. Kimlik kontrolünden sonra yolumuza devam ettik. Burada SHP eski milletvekili Orhan Veli Yıldırım engellemeleri kınayarak heyete eşlik etti. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği sınırlarına girmiş olan otobüsler artık yalnız yolculuk yapamayacak. Polis ve askerler tarafından kordana alınan otobüsler Tunceli il sınırına kadar araçlara eşlik etti. İl sınırında bulunan logman karakoluna gelindiğinde yolun trafiğe kapatıldığını

Demokratik Kitle Örgütleri Platform temsilcileri Çankaya Belediye Binası'nda "oturma eylemi" gerçekleştirirken

gördük. Yola askeri araçlar dizilmiş bizim gelmemizi bekliyorlardı. Burada heyetten temsilci arkadaşlar karakol komutanı ile görüşmek için karakola götürüldü. Yaklaşık 45 dakikalık bir görüşmeden sonra arkadaşlar geri geldi. Alınan karar Tunceli'ye girilmeyeceği yönündeydi. Alınan kararın yanlış olduğunu, tartışılması gerektiğini savunanlar vardı. Araçların iki tane oluşu ve havanın kararması nedeniyle tartışmanın orada yapılamayacağı söy-

lendi. Bunun üzerine Elazığ'a geri dönülmesi kararlaştırıldı. Elazığ'a dönerken kolluk güçleri araçları yalnız bırakmadı, nereye gidilse peşinden geliyordu. Elazığ'a gelindiğinde saat 19.00 civarındaydı. Yollar her taraftan kapatılmış insanların yemek vb. ihtiyaçlarının karşılanması için dahi Elazığ'a girilmesine mücade edilmiyordu. Elazığ'a girebileceğimiz bir yol bulduğumuzda kolluk güçlerinin saldırısına maruz kaldık. Tartışma esnasında Elazığ İHD başkanı Süleyman Yeter, Eğitim-Sen başkanı Cafer Demir olaya müdahale ederek, Elazığ'da bizleri misafir edeceklerini, bu uygulamaların yasadışı bir uygulama olduğunu, Elazığ Valisi'yle görüşeceklerini söylediler. Biz Elazığ'ın 20 km dışında bir denizme tesisinde beklemeye başladık. Toplantının yapılması önerildi ve yapıldı.

Tunceli ve Sivas'a girilebilmesinin olanağının olmadığı, bu durumda Ankara'ya gidilip orada basın açıklaması yapılması sonradan TBMM'nin önüne siyah çelenk konularak yapılan uygulamaları protesto edilmesi kararlaştırıldı. Bu arada Elazığ İHD başkanı gelip valiyile görüşemediğini söyleyince bunun üzerine zaman kaybetmeden Ankara'ya gitmek için yola çıktık. İHD Genel Başkanı Akın Birdal ile irtibat kurulup basın açıklamaları için Çankaya Belediye binası ayarlandı. Belediye binası özel tim ve çevik kuvvet güçleri tarafından kuşatılmıştı.

Basın açıklaması için tüm basın yayın kurumlarına haber verildiği halde burjuva basın duyarsız kalarak gelmemiştir. Buna rağmen basın açıklaması yapıldı. Daha sonra İç İşleri Bakanlığı'na yapılacak olan yürüyüş için dışarı çıkılırken polisin müdahalesi oldu. Yürüyüşe izin vermediklerini, beşer kişilik gruplar halinde gidebileceğimizi aksi takdirde gözaltına alacaklarını söylediler. Heyetin tavri ise kesinlikle edince insanlar dışarı çıkmayacaklarını içerde oturma eylemi yapılacağını ve oturma eylemi başladı. Yaklaşık 3 saat süren oturma eylemi sırasında polis heyetteki arkadaşlarla görüşmek istediğini söyledi. Heyet Başkanı Mehmet Ali Kırdök ve İHD Başkanı Akın Birdal görüştüler. İki grup halinde yürünebileceği söylendi ve gruplar oluştu; yürümeye başlandı. Millet meclisi önüne gelindiğinde polis barikatı ile karşılaştık. Temsilci arkadaşlardan bir grup dilekçeyi vermek için İçişleri Bakanı ile görüşmeye gitti. Diğer arkadaşlar TBMM'nin kapısını da yağmur altında bekletildi. İçişleri Bakanı Nahit Mentеше'nin olayla ilgili görüşlerini Tunceli ve Sivas'a girilebilmesi için elinden geleni yapacağını söylediği bildirildi.

Tunceli Ovacık, Hozat, Sivas, Divriği, Zara, İmranlı yörelerinde inceleme yapacak olan heyet Ankara'dan geri döndü. 10.11.1994 günü İstanbul Tabipler Odası'nda konuya ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. Ve devletin güvenlik güçlerinin baskıcı tavri ve devletin keyfi tutumları kınandı. Ve şu sözlere yer verildi. "Heyetimiz Olağanüstü Hal Valiliği'nin keyfi tasarruflarına sonucunda Tunceli'ye giremediğinden köylerde gözlem yapamamıştır. Ancak yaşadığımız pratik, Kürtlerin yoğun olarak yaşadıkları bölgelerde hukuksuzluğu ve zorbalığı tespit etmemize yol açtı." Ayrıca Dersim'in abluka altına alındığı ve yöre halkının can güvenliğinin kalmadığı ve köy yakmanın devlet politikası haline geldiği şüpheleriyle, Tunceli insanının muhatap olduğu insan hakları ihlallerini gizlemeye çalışmaktadır. Bu gizleme çabası, bir süredir kamuoyunda ağırlık kazanan görüşü, yeni köy, mezra ve ormanları devletin güvenlik güçleri tarafından yakıldığı iddialarını doğrulamaktadır. Devlet suçta suç üstü yaklaşmıştır." açıklamalarına yer verilerek 1337 civarında köyün yakıldığı veya boşaltıldığına değinildi. Devletin bu tür politikalarına karşı, kamuoyu, duyarlı olmaya ve oluşturulan platforma destek vermeye çağrıldı.

Ayrıca inceleme-araştırma kurulu adına CHD İstanbul Şube Başkanı Mehmet Ali Kırdök tarafından İçişleri Bakanlığı'na bir dilekçe çekilerek gezi sırasında inceleme heyetinin karşılaştığı uygulamalara ilgili soruşturma başlatılması istendi.

Biraz da heyetin Dersim'e girme noktasındaki tutarlılığını ve kararlılığının boyutuna değinelim. Heyet, İstanbul'dan çıkarken Dersim'e girebilmenin zor olabileceğini bilmesi gerekirdi, esasen biliyorduda. Bu nedenle, böylesi bir durumda nasıl tavir konulacağını önceden netleştirmesi ve kararlılık göstermesi gerekirdi. Ancak, heyet, bu konuda sanırım kendilerini netleştirmedikten İstanbul'dan çıkarılma kararıyla Malatya'ya girip sivil polis ve özel timle karşılaştığında yavaş yavaş gevşedi; Dersim sınırına gelindiğinde ise neredeyse kalmamıştı. Dersim girişinde karakol komutanının heyetin Dersim'e giremeyeceğini söylemesi üzerine, heyet, girme noktasında fazla diretmemiş, gerisin geriye dönüşü başlamış oldu.

Heyet üyeleri bu konudaki tavırlarını özeleştirsel bir tarzla ele alıp ektiklerini gömeli, bundan sonraki pratiklerini aynı hatalara girmemeli. Ormanların, köylerin yakıldığı, insanların katledildiği bir süreçte, bireysel kaygılarla gütmekle özlene Altınçağ ulaşamayacağı bir gerçekçidir.

tepkiler... tepkiler... tepkiler... tepkiler... tepkiler...

KÇSP İSTANBUL ŞUBELER PLATFORMU

Devletin halklara yönelik bastırma, yok etme politikalarının bir parçası olan köy yakmalarını devlet tarafından yapıldığını kör gözler görebiliyor, sağır kulaklar duyabiliyor artik.

Halkların yükselen mücadelesini bastırabilmek için bir devlet artık, köy yakacak kadar acizleşmişse kendi bitimini ilan ediyor demektir. Debelendikçe batan TC kendi kuyusunu kazmaktadır. Halkların özgür ve güzel bir geleceğe olan özlemi zulmün bağrında yeşerecektir.

DEVİRİMCİ SOSYALİST BAŞIN PLATFORMU SÖZCÜSÜ

Devletin engelleme tavri, suçlunun suç üstü yakalanma telaşından başka bir şey değildir.

Kürdistan'daki katliamların ve soykırımların sorumlusu bir kez daha ortaya çıktı. Meclisteki Gestapo şefi Nahit Mentеше ve SHP'li millet vekilleriyle yapılan görüşme bir anlam taşımıyor.

Yapılması gereken tek şey var. O da en kısa zamanda, bu deney ışığında bütün önlemlerini alan bir heyeti yeniden oluşturmak, daha da önemlisi İstanbul ve Ankara'yı harekete geçirip tekrar denemektir.

EMEĞÇİ KADINLAR BİRLİĞİ SERPİL ÜNAL

Demokratik kitle örgütlerinin yaşanan bir iç savaşın ispatı amacıyla köyleri görmek üzere Dersim'e gitmesinin engellenmesi, Elazığ içine dahi sokulmaması, bölgede yaşananlara en iyi kanıttır.

Devlet bir halkı yok etmek istediğini artık açıkça ifade etmektedir.

Kürt-Türk halklarının mücadele birliği ve silahlı mücadele bu katliamı sona erdirecektir.

İSTANBUL İŞÇİ SENDİKALARI ŞUBELER PLATFORMU TEMSİLCİSİ

Bu yolculuğa çıkışımızdan itibaren, patron-ağa devletin gönüllü polisleri tarafından takibe alındık. Bu takibi kendi beylerine adım adım bildirdiler. Bana göre bunlar bizi Dersim'e bırakmayarak köyleri yaktıklarını açıkça itiraf ettiler. Gelişen sınıf mücadelesi karşısında acizleşen patron-ağa devleti kendisine yakın tavırını takındı, ama bu yöntemde onları çöktüştür kurtarmayacağını açık göstergesidir.

ZİYA HALİS SİVAS MİLLETVEKİLİ

Tunceli ve Sivas'ta köy yakma gerekçeleri diğer bölgelerle aynı, bu bölgelerin insansızlaştırılması, kontrol altında tutulması amacıyla devletin uyguladığı genel bir politikadır. buna karşı oluşturulan kamuoyunun yaranna inanıyorum. İstanbul'dan çeşitli Demokratik Kitle Örgütleri'ne mensup arkadaşlarımızla bu konuyla ilgili girişimlerini son derece olumlu, yaptırımıcı buluyorum ve destekliyorum.

HALİL İBRAHİM TUTU ERZİNCAN MİLLETVEKİLİ

Eğer bir devlet kendi vatandaşının köyünü yakma politikasına kadar gelmiş ise acz içerisinde. Bu tür uygulamaları Erzincan halkı da yaygın olarak yaşıyor. Köyleri ve ormanları, askerlerin yaktığını Ovacık belediye başkanı ve köy muhtarları açıkladı. Bende bunlara katılıyorum. Bunu insanlık dışı bir olay olarak değerlendiriyorum. Bu yaklaşıma bir an önce son verilmelidir.

AKIN BİRDAL İHD GENEL BAŞKANI

Bizim de içinde bulunduğumuz İstanbul DKÖ'lerin bu yöndeki girişimi isabettir. Bu insanların Tunceli sınırına geriye evli-

meleri, açığa çıkarılmak istenen gerçeği gizleyememiştir. Köyleri devlet güçlerinin yaktığının ispatıdır.

AV. ŞENEL SARIHAN CHD GENEL BAŞKANI

Köy yakmalar ciddi bir sorundur. Buna karşı insanların fazla bir şey yaptığı söylenemez. devletin baskıcı, zalim, asimilasyoncu politikasının karşısına çıkmak için DKÖ'lerin güç birliği yapmasına ihtiyaç vardır. Öte yandan köylerin yakıldığını söyleyen muhtarlardan birinin cesedinin bulunması köyleri kimlerin yaktığı sorusuna açık cevaptır.

Köyleri TC devleti yakmıştır.

SAVAŞ KARŞITLARI DERNEĞİ

Bu devletin bir kontrgerilla ve polis devleti olduğunu ve militarist yüzünü bu görüşle bir kez daha ortaya koymuştur. Devlet Dersim'de yakılan köyleri inceleme giden heyete girişi yasaklayarak suçunu itiraf etmiştir.

YENİ DEMOKRAT KADINLAR

Çürümekte olan faşist TC'nin içine düştüğü ekonomik krizin nedenlerinden en büyüğü olan, genelde Türkiye Kürdistanı özelde Dersim'de sürdüğü kirli savaşın sonuçları olarak Kürt halkı üzerindeki baskı ve saldırılarını daha da yoğunlaştırarak iyice saldırganlaşmıştır.

Fakat tarih binlerce kez kanıtlamıştır ki halkların haklı mücadelesi bir avuç sömürücünün faşist saldırılarıyla engellenemez. Burda görev yine doğru bir politika ve perspektifle hareket eden kitlelerin öncüsü bir komünist partisi ve onunla bütünleşecek olan halka düşmektedir. Ve isyan etmek meşru değildir. Emlakları faşist saldırılara karşı her yerde haykırımalıdır.

Devlet saldırıyor, tutsaklar direniyor Antep Cezaevi'ndeki tutsaklar kazandı

Haber Merkezi- TC'nin devrimci-demokratlar üzerinde uyguladığı yoğun baskı ve sindirme politikaları yanısıra köy yakmalarla göç ettirmelerle, yükselen devrim mücadelesi önüne engel olarak çıkmaya çalıştığı yıldırma ve yoketme politikası cezaevlerine sıçradı.

Bilindiği gibi Diyarbakır Cezaevi'nde 3 ekim akşamı bir tutsağın polislerce sorguya götürülme istemesi üzerine tutsaklar direnerek arkadaşlarını vermemişlerdi. Bunun üzerine asker, polis ve özel timden oluşan devlet güçlerince koğuşların duvarları dinamitle delinerek tutsaklara jop, kalas ve sopalarla saldırılmıştı. Ramazan Özüak adlı bir tutsağın ölümü, 72 tutsağın yaralanmasıyla sonuçlanan olaydan sonra 300 tutsak Antep Cezaevi'ne sürülmüş ve bu sürgün sırasında tutsaklardan bazılarında kaybedilmeye çalışılmıştı.

Bu saldırıyı protesto etmek için tutsaklar süresiz açlık grevine başlamış ve ailelerde dışarda, Adana ve İçel Hadeş İl Binası'nda açlık grevine başlayarak destek veriyorlardı. Diyarbakır Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar üzerindeki vahşet derecesine varan bu saldırıları protesto etmek için diğer cezaevlerinde direnişe geçerek süresiz, dönüşümlü açlık grevi başlatmışlardı. 5 ekimde 150 tutsak yakını Diyarbakır valiliğine yürüyerek, İHD Genel Başkanı Akın Birdal'de "cinayetle sonuçlanan bu olayın sorumluları bulunarak derhal cezalandırılmalı ve cezaevlerinde dinmeyen kan durdurulmalı" diyerek olayı protesto etmişlerdi.

Şu anda 20 cezaevinde 4000'den fazla tutsak açlık grevi yaparak direnişi sürdürüyor. Başta Diyarbakır olmak üzere diğer cezaevlerindeki baskıları da protesto etmek amacıyla Antep, Yozgat, Konya, Erzurum, Bursa, Ankara, Malatya, Mardin, Batman, Manisa, Adıyaman, Ceyhan, Elazığ, Çanakkale cezaevlerinde tutsaklar çeşitli sürelerle açlık grevi başlatıldılar.

Yaklaşık bir buçuk aydır cezaevlerindeki uygulamalar vahşet sınırını aşarken, Diyarbakır'da süresiz açlık grevi yapanların sayısı 70'i, açlık grevinin ölüm orucuna dönüştürülenlerin sayısı da 38'i buldu. Diyarbakır Cezaevi'nde itirafçılığın zorla kabul ettirmeye çalışan cezaevi yönetimi tarafından düzenlenen saldırıya katılan bir askerin Özgür Ülke gazetesine açıkladığı bilgilerde saldırının önceki planlandığı ve Diyarbakır Valisi Doğan Hatipoğlu, alay komutanı, cumhuriyet savcısı ve cezaevi müdürlerinin katıldığı saldırılara, saldırıyı Diyarbakır Valisi'nin telsizle yönettiği açıklamasına yer veriliyor.

Ceza ve tevkiflevleri müdürü Zeki Güngör ve Adalet Bakanı Seyfi Oktay tutuklu yakınlarından kaçarak görünmeye yanaşmıyor. Tutsak aileleri bunun üzerine çözüm bulabilmek için Başbakanlık Binası önüne gidiyorlar. Aileler, burada, polislin coplu, sopalı saldırısına maruz kalarak, ağır bir şekilde dövülüyor; 40 tutsak yakınında gözaltına alınıyor.

Gaziantep Cezaevi: Diyarbakır Cezaevi'nden Antep Cezaevi'ne sürülen tutsakların bu saldırıyı ve baskıları protesto için başlattıkları süresiz açlık grevi 12 ekim günü 15 tutsak tarafından ölüm orucuna dönüştürüldü. Antep'e sürülen 294 tutsağa fiziki ve psikolojik işkence yapıldığı, çok sayıda tutsağın yaralı olduğu gelen bilgiler arasında.

Başbakanlığa çıkmaya çalışan tutsak ailelerine polis saldırırken

Ancak, tüm bunlar tutsakların direnişi sonucu geri püskürtüldü; devlet, cezaevleri idareleri aracılığıyla sürdürdüğü tutsakları teslim alma politikasından geri adım atarak, tutsakların direnişleri sonucu taleplerini kabul etmek zorunda kaldı. Bunun üzerine tutsaklar ve yakınları açlık grevlerini sona erdirdiler. Kazanan, yine haklı olan siyasi tutsaklardı.

Konya Cezaevi: 5 Ekim günü süresiz- dönüşümlü açlık grevine başlayan TKP(ML)- TIKKO ve PKK davası tutsakları İHD Genel Merkezi'ne sorunlarını ve taleplerini içeren bir metin gönderdiler. Konya Cezaevi'nde 200 tutsağın başlattığı açlık grevi 1,5 ayını doldururken çok sayıda tutsağın sağlık durumunun ağır olduğu bazı tutsakların kan tükürdüğü, mide ve beyin kanaması geçirdiği öğrenildi. Tutsak ailelerinde İçel Hadeş İl Binası'nda saldırıları protesto amaçlı açlık grevini devam ettiriyor.

Konuyla ilgili olarak İHD Mersin Şubesi tarafından yapılan açıklamada Konya Cezaevi'nde mide kanaması geçiren Faysal Çakır, Hasan Demir, Canan Demir, Aslan Cansık ve Kadri Karaman adlı tutsakların ölümüne karşı karşıya oldukları ve olumsuz gelişmelerden Adalet Bakanlığı ve cezaevi yönetiminin sorumlu olacağı belirtildi. Ayrıca 2 kasım günü cezaevi müdürünün emri ile yine tutsaklara saldırıldığı ve 25 kişinin ağır yaralı olduğu öğrenildi.

Erzurum Cezaevi'nde geçtiğimiz aylarda Selami Zora adlı tutsağın baskıları protesto etmek amacıyla kendisini yakmasıyla sonuçlanan olayların ardından Suat Kaya isimli tutsağa ağır işkence yapıldığı ve diğer tutsaklardan ayrı tutulduğu öğrenildi.

Bursa Özel Tip Cezaevi'nde bulunan TKP(ML)- TIKKO, PKK, PRK Rızgari, TDKP, THKP-C/HDÖ, Tekoşin, TKEP/ L, KUK/RNK ve Dev- Yol tutsakları başta Erzurum ve Diyarbakır olmak üzere cezaevlerindeki baskıları protesto etmek için süresiz açlık grevine başlamaları üzerine jandarmanın saldırılarına maruz kaldılar. 27 ekimde yapılan saldırı sonucu TKP(ML) - TIKKO ve TDKP tutsaklarından Haşmet Öztürk, Güray Yalıncaç, Yılmaz Bilici ve Hakan Saraç adlı tutsaklar yaralanmıştı.

Buca Cezaevi'nde açlık grevi ya-

pan tutsaklara zorla bayrak aştırıldığı ve tutsakların kaderine terkedildiği, önemli hastalıkları olanların tedavi ettirilmemesi ve cezaevi sağlık koşullarının tehlikeli konuma gelmesi üzerine İzmir Tabipler Odası üyelerinin cezaevine giderek sağlık taramasında bulunduğu öğrenildi. Ayrıca Tabipler Odası cezaevindeki hekimlerin insanlık ve hekimlik kuralları içinde görevlerini yapıp yapmadıklarını da araştırılacaklar.

Elazığ Cezaevi'nde 8 Ekimde başlatılan açlık grevinin 20 ekimden itibaren süresiz açlık grevine dönüşmesi üzerine devlet güçlerinin sopalı ve coplu saldırısına maruz kalan tutsakların tecrit edilmeye çalışıldığı 35'inin hücrelere kapatıldığı öğrenildi.

Sağlık durumları kötü olan tutsakların avukatlarıyla görüşülmediği, cezaevine giyecek, gıda maddesi ve yayın organları sokulmadığı ve tutsakların her türlü yaşama koşullarının ellerinden alındığı öğrenilirken direnişin ölüm orucuna kaydığı ve 10 kasımdan itibaren tutsakların ölüm orucuna gideceği açıklandı.

Öte yandan Ceyhan Özel Tip Cezaevi'ndeki TKP(ML), TDKP ve DY davası tutsaklarından 17 ekimden itibaren süresiz açlık grevine başladıkları öğrenildi.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) bünyesinde oluşturulan bir heyet, cezaevindeki saldırılara yönelik bir rapor hazırlayarak kamuoyuna sundu.

Raporda tutsaklara yapılan işkence boyutuna varan uygulamalar kınanarak, cezaevi personeli ve olaya karışan diğer devlet güçleri hakkında suç duyurusunda bulunacağı açıklandı.

12 Eylül faşizmi ile üç boyutlara varan cezaevlerinde kişisizleştirme ve yok etme politikaları son süreçte yine uygulamaya konmaya çalışılıyor.

Bu politikayla egemenlerin istedikleri;

- Tutsaklar üzerinde fiziki ve psikolojik baskı uygulamak yıpratmak ve sindirmek
- Siyasi çalışma ve üretkenliği engellemek,
- Saldırılarıyla tutsakları oyalayıp, firar girişimlerini engelleme,
- İtirafçılığı kabul ettirme ve yaygınlaştırma
- Siyasi kimliklerinden soyutlayıp, kişisizleştirme vs. vs.

Özgürce

İsmail Yıldız

Güzel bir örnek, EKB

Bu yazımda kadın cephesinden bazı kesitler sunmak istiyorum. İnsanın sorunu, dolayısıyla bizimde sorunumuz olan bu konuda toplumu duyarlı kılmak hepimizin görevidir.

Yaşam kıvılcığı kayıyor. Onca karmaşa, gürültü-patırtı, anarşik üretim, hergün can alan ve zaman yiyen trafik, açlık, işsizlik, yaşamı çekilmez kılan su sorunu ve her türlü kirlilik alıp başını giderken... Yaşama anlam veren bütün devrimci güzel değerler ve "ille de kavga" ısrarı ve coşkusu sıklıkla çekilir kılıyor. Çirkinliklere karşı güzellikler dünyası kendini dayatıyor. Tüm olumsuz koşullara rağmen dayatıyor. Bunun bir parçası olarak devrimci dostluk ve dayanışmayı canlandırarak, kitlelerle sıcak temasın yollarını açan bir çalışma görüyoruz. Emekçi Kadınlar Birliği çalışmasını

Tepepeden tırnağa emekçi karakterde olan karınca'nın o sessiz, derin ve ısrarlı çalışmasını anımsatan bu çalışma geçenlerde bir noktaya daha ulaştı. **Emekçi Kadınlar Birliği Kültür ve Sanat Merkezi** açıldı. Yokluk ve zorluklar içerisinde, özverili bir çalışmanın sonucunda yaratılan bu değerler daha nice güzel değerlere de imza atacağı görülmüyor. Çünkü, bütün bu özverili ve demokratik karakterli çalışma aynı zamanda doğru bir çalışma tarzını da ortaya koyuyor. İlk adım atıldığı süreçte; 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'ne ve kurultaya yönelik başlatılan kampanya, sonrasında diğer bazı kampanyalarla devam ettirildi. "Sınıfsal, Ulusal, Cinsel Sömürüye Son!", "Kırlı Savaşa Hayır!", "Kırlı Sudan Ölümüne Son. İnsanca Yaşam İçin Örgütlü Mücadeleye!" ve eğitimde katkı payına karşı yürütülen kampanya vb. çalışmaların sonucunu ise "Hayır de. Örgütlen!" sloganıyla açılan kampanyadır.

İçlerinde bir bileşen kesimin bencil yaklaşımlarıyla belli problemler yaşadıysa da, demokratik karakterleri ve kararlılıklarıyla bu sofradan kurtulmasını da bildiler... Bu çalışma iyi incelenmeli ve değer verilmelidir.

"Adı yok" denilen, "aklı kısa" denilen kadınların, bizim kadınlarımızın yaratıkları bu değer, çalışma tarzı ve kazanımları iyi kavranmak ve sahiplenilmek zorundadır. Çünkü onlar, apaçık olarak bir tarih yaratıyorlar. Onur duyacağımız ve devrim mücadelesinde basamak olabilecek bir tarih!

Egemen sınıf kadınlarının sözcüğü örgütlü çalışmalarını, medyanın kadını ele alış tarzını gördükçe bizimkilerin neleri tepelediği daha iyi görülmüyor.

Geçenlerde TV'de "Siyaset Meydanı" programında kadın sorunu tartışılıyordu. Türbanlısından feministine, maçoşundan erkek feministlere, sağcısından sözcü solcusuna kadar hemen her kesimden temsilciler vardı. Halktan kadınlarda vardı. Bir tek devrimci-komünist kadınlar yoktu. Halktan kadınların, ismini ve niteliğini koyamasa da cinsel ve sınıfsal noktalara temas eden sorunu koyuşları, bilinçsizce düzenlenmiş su taşımaya vardırdı. Sorunun temel nedeninin sömürü düzeni olduğu gerçeği görülemez de bazı sorunlara da değinildi. Ama ya diğerleri? "Kadın çiçektir, anadır" söylemi, başörtü tartışması, "suçlu erkekler" ve yasal düzenlemelerle sorunun çözüleceği savları ve uyutmacalarıyla sorun çarpık bir hale getirildi, sorunun özü gizlendi. Kişisel dramatik ve sansasyonel konular, mecliste yirtmacı sorununun gündeme gelişi vb. sorunlar böyle çarpık görüşlerle ele alındı ki sonuçta sorun anlaşılabilir hale geldi. RP'li parlamenterin gelip yirtmacı tartışmasıyla konuyu alevlendirmesiyle, neredeyse yirtmacı boyu, tartışmanın ana eksenine oturdu. Kadın sorununda fazlasıyla tali konulara kaydı. Miras olayı ve nafaka olayı Ergun Göknel-Nurdan Erbuğ olayıyla derinleştirildi. Çözüm olarak varılan nokta ise, parlamentoya daha fazla kadının girmesinin sağlanmasıydı. Şu anda faşizmin azgın saldırılarıyla halkımızı inim inim inleyen yürütmenin "başında" bir kadının olduğu, her kadının sınıfının insanı olduğu ve sınıfının çıkarı doğrultusunda politika yapacağı gerçeği gizlendi. Kadınlar avutulmaya çalışıldı...

Bu süreçte kadın manzaralarından diğer bazı örnekler ise, İstanbul'da liseli bir kıza tecavüz edilmesi; (Gazetelerde yayınlanan fotoğraflarda tecavüz edilen kızını, polislerce suçlu gibi götürülmesi ve için bir diğer dramatik yanındır.) Cezaevinde geçici nikahı Mutha, (dini anlayış altında fuhuşu) kabul etmeyen iki genç kızın şeriatçılarca öldürülmesiydi.

Diğer bir örnek, cezaevlerindeki tutsak yakınları kadınların vefatkar direnişleridir. Ama altı önemle çizilecek bir örnek var ki, mutlaka sözü etmeliyim. Son zamanlarda faşizmin GAP'ın devralması, GAP'ın kim Gapacak tartışmaları, GAP'ın devasallığı, "hergeyyle Türk" olması övünmeleri ve kadın başbakanının sahte gülücükli pozları yanında TV'de kendisi toprak bereketinde ve hederinde olan ananın toprak isteme sızısını, açısını görüyoruz. Bizim ukela küçük burjuvaların "toprak ağasını kaldı" diye hafiften gülümsemelerini acıyla yanıtlayan; "ağaların altı-yedi köyü var, bizim yok. Toprak istiyoruz" diyen ananın talebi düzenin canalığı yönüne hançerini de saplıyordu.

Ukela burjuvalar soyut tartışma dursunlar, toprak isteyen ananın çığlığıyla devrimci-komünist kadınların, kadın sorununu sınıf sorununa bağlayan ve "kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz" şiarı birbiriyle mücadele alanında buluşuyor ve emekçi kadınları mücadeleye davet ediyordu.

Bu daveti, kendisine devrimci, komünist diyen erkeklerle de yapılmış olarak görmek ve devrim mücadelesinin her sorununun sahip olmak bizimde duran önemli bir görevdir.

11.11.1994 tarihinden itibaren başta Konya Cezaevi olmak üzere diğer tüm cezaevlerindeki açlık grevlerine de tel. amarı ile 5 günlük açlık grevine başlıyoruz.

TKP(ML) tutsakları açlık grevinde

Malatya/Özgür Gelecek- Son birkaç aylık süreçte hakim sınıfların cezaevlerine yönelik saldırılarının ve genelde T. Kürdistanı'nda, özelde ise Dersim'de uyguladığı, orman ve köy yakmalarını, köy boşaltmalarını ve katliamları arttırmaması nedeniyle Malatya E Tipi Cezaevi TKP(ML) TIKKO dava tutsakları 5 günlük açlık grevine gittiklerini belirtiyorlar.

Malatya E Tipi Cezaevi TKP(ML) TIKKO tutsakları adına

bir açıklama yapan İlhan Kozan, cezaevlerindeki, emekçi halk üzerindeki ve T. Kürdistanı'ndaki özelde Dersim'deki baskı zulüm ve katliamlarında değindikten sonra açıklamasında şu sözlerle yer veriyor.

"... Bu uygulamaları protesto ediyoruz. Aynı zamanda, insanların bu konuda daha duyarlı olmasını istiyoruz. Köylerin yakılması insanların göbeğinin aşşesinin ötesinde bir boyutumdur. Her

kesin bu soykırıma karşı söyleyecek ve yapacağı bir şeyi olmalıdır. "Tüm devrimci-demokrat ve duyarlı insanları başta Konya Cezaevi olmak üzere tüm cezaevlerindeki saldırılara ve keyfi uygulamalara karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz."

"11.11.1994 tarihinden itibaren başta Konya Cezaevi olmak üzere diğer tüm cezaevlerindeki açlık grevlerine de tel. amarı ile 5 günlük açlık grevine başlıyoruz."

IHD'ye polis baskını

Haber Merkezi- IHD 3 Kasım 1994 günü, saat 14.00 sularında Terörle Mücadele Şubesine bağlı sivil polisler tarafından basıldı. Arya Kültür Merkezi'nin basılarak 7 çalışanın gözaltına alınmasını kınamak amacıyla IHD'de yapılan basın toplantısının hemen ardından demek basılarla giriş çıkışları kontrol altına alındı. İçerideki faaliyetler engellendi. Yapılan aramada birçok eşyaya bilinçli zarar verdiler. Polisler demek arşivine, üye defterine, karar, bilanço ve derneğin hesaplarına da el koydular. Başvuru yapmak için gelmiş olan Abdurrahman Turhalli, Sait Mentеше ve Sterka Rızgari muhabiri Ergun Yetkiner ayrıca Yüksel Özcan, M. Can Tanrıkulu, Hasan Karadağ, Necla Tanrıkulu'nun da gözaltına alındığı belirtildi. Gözaltına alınanlardan altı kişi aynı gün bırakılırken Abdullah Turhalli'nin Bingöl'de arandığı ileri sürülerek Bingöl'e götürülmek istenildiği öğrenildi. Edindiğimiz bilgilere göre Turhalli'nin hala Gayrettepe'de olduğu biliniyor. IHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar derneğin Ocak 1994 tarihli valilik kararıyla arandığını belirterek "Bu devletin insan haklarına olan düşmanlığının yeni bir kanıtıdır" dedi.

Malatya Ömek köyde provakasyon

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya Yeşilyurt ilçesine bağlı Ömek (Cumhuriyet) Köyü Ortaokulu 25.10.1994 günü geç saatlerde jandarmalar tarafından sağa sola ateş açılarak tahrip edildi. Olaydan iki gün sonra okul müdürünün M. Eğin Mülkiyetini ne şikayetinden sonra, köy, gerillalar tarafından tarandı. Gereksizce jandarma ve Özel Tim tarafından basılarak, birçok genç gözaltına alınmış ve köylülere buraları terketmeleri şeklinde tehditlerde bulunarak provakasyon ortamı yaratmaya çalışmışlardır. Köylülerin çoğunluğu, jandarmanın provakasyon ortamı yaratmaya çalıştığının bilincinde. Köylüler bu olayı kendilerini göçe zorlamak için jandarma tarafından planlandığını söylüyorlar. 2-3 gün süren köydeki jandarma terörünün sonucunda birçok genç gözaltına alınmış; gözaltı süresince, gözaltına alınanlara kendileriyle işbirliği yapmaları için tehdit edilmiştir. Köylüler hiç kimsenin kendilerini göç ettiremeyeceğini, her türlü baskılara göğüs gereceklerini belirtiyorlar.

İlaç yerine kurşun

Haber Merkez- Devlet, Dersim'de uyguladığı köy ve orman yakma, köş boşaltma uygulamalarından sonra, şimdi de bölgede bulunan, sağlık ocaklarının, sağlık personelinin bölgeden kovup, jandarmasını doldurarak, halkı doktorsuz ve hemşiresiz bırakmaktadır. Pülümür'e yaklaşık 20 km uzaklıkta bulunan Kırmızı Köprü'de bulunan sağlık ocağına jandarma taşındı. Şu anda bu sağlık ocağında ne doktor ne de hemşire bulunmamaktadır. Ayrıca, Kırmızıköprü Yatılı İlköğretim Okuluna ait yapılan yeni binaya da el konulduğunu beliren halk, "devlet bizim burada yaşama şartlarımızı tamamen ortadan kaldırmış durumda. Artık canımızı allaha emanet ettik" diyorlar. Bunun yanında halk, bölgede, yeni gelenlerle birlikte 15.000 jandarmanın, özel timin bulunduğunu ve bunların halka küfür ve çeşitli hakaretlerde bulunduğunu dile getiriyorlar.

Öğretim görevlileri YÖK'ün anti demokratikliğini keşfetti!

Haber Merkezi- 17 Ekim'de Dokuz Eylül Üniversitesi'nde başlayan öğretim görevlilerinin derslere girmeme eylemi İstanbul, Ankara, Adana, Bursa, Edirne başta olmak üzere birçok üniversitede yayılarak gündeme oturdu.

Üniversite hocalarının derslere girmeme eylemi olarak başlatmış olduğu boykot, öğrenciler tarafından da desteklenerek geniş çaplı bir eyleme dönüştürüldü. Boykotun amacı ilk önce ekonomikken, daha sonra özerk- demokratik üniversite talebine dönüştü. Değişik üniversitelerde öğretim üyelerinin eylemlerine aktif olarak katılan öğrenciler, şimdiye kadar hep devletle işbirliği içerisinde karşılarında gördükleri öğretim üyelerinin eyleminin demokratik- özerk üniversite mücadelesini güçlendirmenin bir adımı olduğuna vurgu yaparak hocalarının bu geç kalmış eylemlerini geliştirerek destek vereceklerini açıkladılar.

Her yıl üniversitelerin resmi törenlerle açılışına karşı, öğrencilerin bağımsız olarak düzenledikleri alternatif açılışların yanı sıra, üniversiteler bu yıl öğretim üyelerinin protestolarına sahne oldu. Birçok üniversitede öğretim üyeleri "bilimsel ve akademik özgürlük" ortamının bulunmadığını belirterek, törenlere katılmadı. Katınlarda alkışlı protestolarla tepkilerini ortaya koydular. Açılış törenine katılmayan öğretim üyeleri her yıl olduğu gibi açılışa vaad edilen birçok şeyin hatta hiçbir şeyin yerine getirilmediğine dikkati çekerek, artık bu vaadlerin hiçbir inandırıcılığının kalmadığına vurgu yaptılar.

Üniversitelerin açılış tarihi 3 ekimde, Ankara'da, öğretim üyeleri, açılışa katılmayarak YÖK'ü protesto etmek için Ankara'da TBMM'ye yürüdüler. İstanbul'da ise Süleyman Demirel'in açılış konuşması sırasında alkışlı protestolarla salon terk edilirken bildiri dağıtıldı.

8-9 ekim günleri Ankara'da üniversite kurultayı düzenlendi. Bu kurultay 12 Eylül AFC'sinden sonra ilk defa yapılan ve öğretim elemanları tarafından kurulan bütün demeklerin ve öğrencilerin katıldığı bir kurultay olması yönüyle önemliydi.

17 ekim pazartesi günü İzmir'de 9 Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden 120 öğretim üyesi 3 gün süren ders boykotu eylemi gerçekleştirdiler. Eylemin amacı YÖK'ün kaldırılması ve üniversitelerin demokratik, çağdaş bir yapıya kavuşturulması ve üniversitelere özlük hakların verilmesi talebinin kabul edilmesidir.

24 Ekim'de Marmara Üniversitesi İktisat Bölümü öğretim üyeleri, 25 Ekim'de ise İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi öğretim üyeleri boykotu gitti. Fakülte bahçesinde yapılan etkinlikte oluşturulan Eylem Komitesi adına konuşma yapan Prof. Dr. Ertuğrul Acun konuşmasında "Üniversitelerde aşırı adaletsiz bir ortam var. Tasarruf önlemleri alınıyor ve üniversitede herşey berbat ama harp okullarına ödenek veriliyor. Hakkımızı en son çare boykotta olsa uygun yöntemlerle almak istiyoruz" dedi.

Öğretim üyelerinin İzmir'de başlattıkları eylem yurt çapında yaygınlaşarak devam ederken 31 Ekimden itibaren öğretim üyeleri Derneği'nin aldığı kararla "İktidara uyarı günü" gerçekleştirildi. İstanbul Üniversitesi Merkez Binası'nın bahçesinde düzenlenen üniversitelerin "İktidara Uyarı Günü"ne İstanbul'da bulunan 6 üniversiteden gelerek katılan öğretim üyelerine, çeşitli sendikalar, D-KÖ'ler, sanatçı ve öğrenciler yoğun katılım ile destek verdiler.

Toplantıda konuşma yapan İstanbul'un yasaları Fakültesi Prof. Dr. Süleyman Demirel'in öğretim görevlileri devlet, üniversite

Eylemi düzenleyen öğretim görevlileri olduğu halde, dayığı yiyen yine öğrenciler oldu.

retim görevlileri devletin, üniversiteler konusunda duyarsız kaldığına ve bu konuda üniversite reformunu öngören yasanın rafa kaldırıldığına değinerek kendilerinin geçmişte pasif kaldıklarını aktardılar. Ayrıca toplantıda söz alan öğrencilerde, üniversitelerdeki uygulamalara değinerek, öğrencilerin yönetime aktif katılması, öğrencilerin örgütlenmesi konusunda yasakların kaldırılması, harçların kaldırılması polis üniversitelerden çıkarılması gibi taleplerini dile getirdiler.

31 ekim den itibaren Hacettepe Üniversitesi öğretim üyeleri ve öğrencileri 1 haftalık ders boykotuna gittiler. Eyleme katılımın yoğun olduğu öğrenildi. Çukurova Üniversitesi öğretim elemanlarında aynı gün uyarı yürüyüşü gerçekleştirildi.

İZMİR ÖNDE GİDİYOR

6 Kasım 1994 günü İzmir Üniversiteleri Öğretim Elemanları Derneği (İZÜNİDER) tarafından düzenlenen "Demokratik Üniversite Ve Özlük Hakları" mitingi yapıldı. Mitingte 300 civarında liseli, üniversiteli öğrencilerle öğretim elemanları katıldı. Olayı başlatan mitingde, miting alanına "Özerk Demokratik Üniversite- YÖK'e Hayır" pankartıyla girmek isteyen Dokuz Eylül ve Ege Üniversitesi öğrencileri polislerin engellemeleriyle karşılaştı. Birçok öğrencinin gözaltına alınması üzerine olayı protesto eden öğrenciler "Polis Terörüne Son" şeklinde slogan attılar. Mitingde açılış konuşması yapan İZÜNİDER Başkanı Prof. Dr. Mustafa Kaymaklı "Tabii ki maaş sorunumuzda var. Ancak bu maaş talebi demokratik üniversite istememizin yanında u-fak bir sorundur. Çağdaş bir üniversite istiyoruz. Öğrenciler gibi bizde faşist eğitim istemiyoruz. 12 Eylül'ün getirdiği YÖK yasasıyla çağdaş anlamda eğitim yapılmıyor. Çiftçiye destekleme alımı yapar gibi üniversiteler açılır mı? gibi konulara değinildi.

İzmir barosu başkanı Av. Kasım Sönmez eyleme destek verdiklerini belirtti. Birçok DKÖ ve Sendika tarafından desteklenen miting sırasında bildiri dağıtıldı ve "Haraç Soygununa Son", "Gerici Faşist Eğitime Hayır", "Polis- İdare İşbirliğine Son", "YÖK'e Hayır" vb. sloganlar atıldı. Mitingde gözaltına alınan 10 kişi ertesi gün bırakıldıktan sonra bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar.

12 Eylül AFC'sinde üniversite

len ve 6 Kasım 1981'de kurulan YÖK yıllardır bu mücadelenin önünde büyük bir engel teşkil etmiştir ve TC'nin üniversitelerdeki jandarmalığını yapma görevini hala sürdürmektedir. Üniversite gençliğinin, kan bedeli elde ettiği hakları elinden geri alır. YÖK'e bugünkü süreçte düzenle çıkar çelişkileri olan öğretim üyelerinde artık sıcak gözle bakmamaktadır. Demokratik-özerk bir üniversitenin önünde engel teşkil eden YÖK'ün yeni farkına varan bazı öğretim görevlileri, başlatmış oldukları eylemlerde hedef olarak önüne YÖK'ü de koymuş durumdadır. Bu nedenle YÖK kuruluş yıldönümünde hocaların ve tabiki öğrencilerin protestosuyla karşılaştı.

7 Kasım 1994 günü Ankara'da yaklaşık 500 kadar öğretim üyesi YÖK'ü 13. kuruluş yıldönümünde protesto etti. Anıtkabir'e ardından da YÖK'ün önüne siyah çelenk bırakan öğretim üyeleri, devlet güvenlik güçlerinin engellemeleriyle karşılaştılar. Aynı gün İstanbul'da Öğretim Elemanları Sendikası'nın (ÖES) yapmak istediği şölene rektörlük engel oldu. Olayı protesto eden öğretim üyeleri, bir basın açıklaması yaparak, YÖK'ün mantığını kınadılar. Öte yandan İTÜ Maslak Kampüsü'nde Fen Edebiyat Fakültesi'nde yaklaşık 200 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen YÖK'ü protesto eyleminde öğrenciler demokratik ve bilimsel eğitim istediklerini belirttiler. Mersin'de 7 Kasım günü 120 öğretim üyesi, Cumhuriyet Alanı'na yürüyerek YÖK'ü protesto ettiler. Çukurova Üniversitesi'nde yaklaşık 190 öğretim üyesi saat 11:00 civarında büyük anfi önünde toplanarak hükümeti protesto eden konuşmalar yaptılar.

Hacettepe Üniversitesi'nde öğretim elemanları, öğrenciler, çalışanlar ve Eğitim-Sen Beytepe Temsilcisi tarafından oluşturulan "YÖK'e Hayır Komitesi" YÖK'ü protesto senliği düzenledi.

Amasya Eğitim Fakültesi ve Meslek Yüksek okulunda dersleri boykot eden öğrencilere sivil faşistlerin saldırısı üzerine olay çıktı ve devrimci- demokrat öğrencilerden 20 kişi gözaltına alındı. Daha sonra, 4'ü serbest bırakıldı. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kantininde toplanan 150 öğrenci, 8 Kasım'da YÖK'ü protesto gösterisinde polis saldırısıyla karşılaştı. Öğrencilerden çok sayıda yaralanan olduğu ve 19 kişinin de gözaltına alındığı öğrenildi.

Üniversitelerde başlatılan ve boyutlanarak devam eden boykot eylemine Toz Köprü sendikasına üye yaklaşık 100 kişi de üniversite çalışanları 3 Eylül'de devrimci eylemi yap-

arak destek verdiler. Üniversite bahçesinde bir basın açıklaması yapan işçiler devletin işçi ve memurlar üzerinde uyguladığı politikaları kınayarak, ekonomik sorunlarının çözümünü istedikler. Öte yandan üniversitelerde verilen ortak mücadeleyi kırmaya çalışan devlet destekli gerici rektörler her türlü engellemeye başvuruyor.

Hak almakta işçi ile aynı kararlılığı gösteremeyen küçük burjuva sınıfı temsilcileri ancak kazanılan haklara sitem edebiliyor. İzmir'de Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde bir öğretim üyesinin; GSF'de görevli Prof. Dr. Faruk Kalkan, GSF Dekanlığı'na yaptığı başvuruda profesör maaşıyla geçinemediğini ve boyacı kadrosuna alınmak istediğini söylemesi üzerine DEU Rektörü Prof. Dr. Namık Çevik'in 11 işçiyi gereksiz bir şekilde işten attığı öğrenildi. Haksız ve gereksiz bir şekilde işçilerin işlerine son verilmesine sert tepki gösteren İzmir Şube Başkanı Mustafa Boncuksulu yaptığı açıklamada bazı üniversite hocalarının işçiyi kullandığını ve Türkiye'de bazı şeylerin ön plana getirildiğine değinerek "Bir profesörün hedefi, işçi ücreti olmamalıydı. Profesörün kendisini işçinin aldığı maaşla değerlendirmesi çok yanlış. Tabii asıl yanlış üniversite yönetiminin. Başında haber çıktı diye işten atıldılar. Neden çıkarıyorsunuz dedik, yanıt vermediler. Biz örgütlü bir gücüz. İşçiler örgütlü olmanın verdiği güçle toplu sözleşme pazarlığıma oturuyorlar. Bana kalırsa profesörler de örgütlü bir toplu olmanın yolunu arasınlar, sendikaların yolunu arasınlar. Böylece belirli bir pazarlık güçleri olur" sözleriyle yer verdi.

Gerici- faşist devletin senelerdir uyguladığı eğitim programındaki çürümüşlük artık öğretim elemanlarının dikkatini çekip geniş çaplı boykotlarla ülke gündemine oturdurken, demokratik her isteme olduğu gibi hocaların eyleminde tahammülsüzlüklerini gösterdiler. Öte yandan SHP milletvekili Erdal İnönü'nün "TBMM gündeminin öğretim üyelerinin yürümesi belirleyemez" sözleri büyük tepki aldı. ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği İnönü'yü kınarken, ODTÜ'deki eski çalışma arkadaşlarında İnönü'nün bu tavırına tepki gösterdiler. Yapılan açıklamada futbol maçları gibi sudan bahanelerle meclisteki çalışmalarını erteleyen İnönü'nün ülke sorunları arasında önemli yer teşkil eden kitlesel eylemlere dile getirilen talepleri görmezden geldiği saptaması yapıldı.

Firarlar ve intiharlarla gelen savaş sendromu

İstanbul/Özgür Gelecek - T. Kürdistanı'nda sürdürülen kirli ve haksız savaş nedeniyle askerler üzerine savaş sendromu çökmüştür. Savaş sendromu pekçok asker üzerinde, yoğunlaşmıştır. Askerlerde, intiharlar, firarlar, cinnet geçirmeler ve her türlü psikolojik sapkınlıklar artarak devam ediyor. Bunlara son günlerde ortaya çıkan birkaç olay somutunda değinebiliriz.

Amasya'nın Merzifon ilçesinde nizamiye nöbeti sırasında bunalım geçiren bir başçavuşun etrafı rastgele ateş açması sonucu olayda, bir yüzbaşı ile iki başçavuş ölürken bir başçavuş da yaralandı...

Karlıova 3. Komando Tugayı 3. Tabur, 9. Bölük emrinde görevli piyade er Kasım Çınar 19 Temmuz 1994 günü gecesi tuvalet ihtiyacı için terkettiği mevziye geri döndüğü esnada "terörist" sanılarak arkadaşı tarafından vuruldu...

Sürt Eruh 1/95'nci İç Güvenlik Piyade Taburu'nda görevli piyade er Cevdet Üstündağ, 20 Temmuz 1994 günü gecesi nöbet değişimi sırasında diğer mevzideki tim personeli tarafından vurularak öldürüldü. Bir uzman çavuş da yaralandı...

Karlıova Jandarma Komutanlığı tarafından gönderilen emirde bu tür olayların diğer askeri birliklerde de meydana geldiği şeklinde vurgu yapılarak, dikkat çekiliyor.

Kırklareli 33'ncü Mekanize Tugayı'ndan askerlik süresinin uzatılması nedeniyle 14 askerinin firar ettiği bildirildi. Firar edenler arasında Derim'de köyleri yakılan askerlerin de olduğu öğrenildi...

Hatay'ın Hassa Sınır Karakolu'nda askerlik yapan Nihat Özcan'ın cesedi tezkeresine üç gün kala ailesine teslim edildi. Yetkililerin ölüm konusunda çelişkili açıklamalar yaptığı Özcan'ın sırt ve göğsünde 2 kurşun, ayak ve ellerinde elektrik ve baskın darp izleri olduğu belirtildi. Bunlar Özcan'a işkence yapılarak öldürüldüğünün kanıtıdır.

Özcan'ın ailesini arayan yetkililer önce "kayıp, belki de firar etti" derken daha sonra Hatay'a giden Özcan'ın babasına oğlunun cesedinin Suriye sınırında bulunduğunu söylüyorlar. Yetkililerin oğlunun ölümü hakkında çelişkili açıklamalar yaptığını söyleyen anne Özcan, tezkeresine 3 gün kala firar etmesinin mümkün olmadığını da belirtti. Anne Özcan "Oğlum kim ne için öldürdü bilemek istiyorum. Tezkeresine 3 gün kala bir insan önce nasıl kaybolur, sonra nasıl cesedi bulunur?" diye konuştu.

T. Kürdistanı'nda süren kuralsız savaşın yarattığı savaş sendromunun asker ve subayları psikolojik bunalıma sürüklediği artılar olduğu, Özgür Ülke gazetesinde bu durumla ilgili olarak yer alan bir habere göre bu artış nedeniyle mevcut hastanelerin yetersiz kaldığı ve GATA karşısında yapılan 300 kişilik misafirhanenin bu hastalara ayrıldığı belirtiliyor.

GATA'da kendisi de psikolojik tedavi gören piyade binbaşı E.Ç ise, halen GATA Hastanesi'nde karantına kayıtları dışında, 170 subay ve astsubayın "ruhsal rahatsızlık"ları nede-

Taa Somali'deki hayvanlığı gören burjuva basını burnunun dibindeki hayvanlığı gizlemeye çalışıyor

niyle periyodik olarak tedavi gördüklerini ve rehabilite edildiklerini söylüyor.

Genel Kurmay'a verilen rapora göre orduda psikolojik bozukluk nedeniyle ağustos ayında Erzurum, Diyarbakır ve Elazığ askeri hastaneleri ile GATA'dan 3 subay ve 3 astsubay, 6 erbaş ve er bunalım nedeniyle ordudan çıkarıldı.

T. Kürdistanı'nda sürdürülen kirli savaş nedeniyle son birkaç yıl içinde orduda psikolojik rahatsızlık gösteren, firar eden, cinnet geçirenlerin sayısı çoğalarak artmaktadır. Vietnam Savaşı sırasında Amerikan askerlerinde görülen savaş sendromu Türkiye'de de ordu içinde hızla yayılmakta, psikolojik tedaviye muhtaç askerlerin sayısı artmaktadır. Öldürdükləri gerillanın cesedine bile işkence yapan, ayağı ile gerillanın kafasına basarak fotoğraf çekiren, cinnet geçiren, sağa sola ateş açan, korku ve panik içinde arkadaşlarını öldüren insanları insan olmaktan çıkarılmışlardır.

Somali'de Kanada'lı bir askerinin, Somali'li bir gece işkence yaparken çektiği olduğu bir resmi ele geçirip, yayımlayan ve Somali'li asker için 'hayvan' tabirini kullanan burjuva basını, burnunun dibindeki hayvanları nasıl oluyorda görmezden

geliyor. Acaba, duymuyor, görmüyor, bilmiyor mu? Yoksa kendileri demiyen hayvanlaşmışlar. Elbetteki dibindeki olanları bilmemek olur mu?

TC halk evlatlarını bu kirli savaşa alet ederek yıkılmaya yüz tutmuş sömürü düzenlerinin ömrünü uzatmaya çalışıyor. Bu yüzden devlet tarafından yüzbinlerce halkın evladı "Asker" ya öleceksin ya da öldüreceksin denilerek koyun sürüsü gibi hiçbir çıkarları olmaksızın kirli savaşa sürülmektedir.

Neden savaştığını, kimin için savaştığını bilmeden, beyinleri, yürekleri faşizme zehirlenerek adeta afyonla uyuşturularak yüzbinlerce emekçi çocuğuna ölüm dayatılmaktadır.

Bundan sonraki askerlerin de durumları öncekilerden farklı olmayacaktır.

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları sınıfının kendi sınıfsal çıkarları uğruna Kürt halkına ve tüm emekçi halklara karşı yürütmüş olduğu bu haksız ve kirli savaşa suç ortağı olmak istemiyorsanız, ölmek, hayvanlaşmak ve her türlü psikolojik sapkınlığa düşmek istemiyorsanız; bu kirli ve haksız savaşta yer almayın, bu haksız ve kirli savaşa karşı koyun.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Düzmece Maoizm mi? Devrimci Maoizm mi?

Önce, ÖNCÜ'yü böldüler, şimdi sıra Mao'da...Önce, ÖNCÜ'nün bütünlüğü öğretisine bir kaşık katran koyarak "hakkadılar" sonra, Maoizm'i beceriksiz bir düzenbazlıkla bozarak bayağılaştırdılar. Düzensiz bir kafanın düzeniyle devrimci Maoizm'i düzmece Maoizm'e "düzelttiler"; yeniden biçimlendirdiler, daralttılar, sınırladılar, ek-silttiler.

Mao'yu böldüler. İkiye ayırdılar: Büyük Proleter Kültür Devrimi öncesi Mao; BPKD sonrası Mao. BPKD öncesi Mao'nun Marksist- Leninist "eseri" Maoizm olarak adlandırılmaz, belirlenemez, tasarlanamaz, nitelenemezdi. Öncü Partizan'a göre Maoizm ancak 1966 yılı sonrası Mao'nun "eseri" ile açıklanabilir.

Partizan mirası ve geleneğine "fena halde tutkulu" tarikat'ımızın eh son zeka parlıtı incisi bu. Bu incinin sahteliğini açığa çıkarmak ve sözde Maoçulukları çözümlenmek bu makalenin amacı olacaktır.

Maoizm'i salt BPKD ile niteleyen bir kafa, BPKD'ne yolaçan bütünlüklü Mao öğretisini anlamadığı gibi, BPKD'nin de, kendisinin, Maoizm olarak adlandırılan bu öğretinin yaşamın canlı gerçeği haline gelmesi olduğunu kavrayamamış bulunuyor. Bu kafa, S. Birliği, Doğu-Avrupa vb. de yaşanan deneyimlerden süzülüp gelen, Kruşçev'in sahte komünizmi ile göğüs göğüse çarpışarak yaşanan bir süreçten sürgün veren, ve dahası Çin devrimi somut pratiğinde çıkıp şekillenen 1966 öncesi bu öğreti bütünlüğünün BPKD'ne uzanan süresiyle birlikte, ancak bu köşe taşlarıyla birlikte, Maoizm'in dokusunu oluşturduğunu, perdelemesi ve böylece, Maoizm'e temel teşkil eden öğretiyi bölük pörçük ederek, aralarındaki ilişki bütünlüğü ve bağlantıyı kopararak 1966 öncesi Mao'nun muazzam katkılarını atlayarak Maoizmi budamış ve kendi siyasal- trajedisine uyarlamıştır. İçi boşaltılarak temel kilometre taşlarından başışık ele alınan Maoizm, böylece, Tarikat'ımızın elçabukluğu marifetiyle düzmece Maoizm olup çıkarmış bu "imani tam" sözde Maoçuların sihirli elleriyle.

Öncü Partizan'ın sihirli siyasal değneği neyi atlamış Maoizm'de?

1- Yeni Demokratik Devrimde Mao'nun katkısını, 2- Marksist askeri- çizgiye Mao'nun muazzam katkısı olarak Halk Savaşı teorisini, 3- Sosyalizme geçiş köprüsü olarak Demokratik Halk İktidarı güzergahını, 4- Marksist felsefi yazına Mao'nun katkılarını ve özellikle de Çelişme yasasına Mao'nun katkısını, 5- Sosyalist ekonomik teorisinin sorunlarına Mao'nun getirdiği çözümü, 6- Proletarya diktatörlüğü altında "devrimci kavrama" teorisini, ya da proletarya diktatörlüğü öğretisinin Maoica geliştirilip, zenginleştirilmesi teorisini, 7- Sosyalist toplumun analizine Mao'nun fevkalade katkısını, 8- Leninist parti anlayışına Mao'nun katkılarını, kütle çizgisi vb. vb. ne Mao'nun katkılarını.

Mao'nun Marksizm- Leninizm'in hazinesine bu katkılarını sırtımızı dönmeyen miyiz? Tüm bu katkılarının üzerinden atlayıp Maoizmi salt ve yalnız başına 1966 yılı sonrası ile açıklayabilir miyiz? Öte yandan BPKD'nin, Mao'nun BPKD öncesi yıllarda yaşanan deneyimlerden çıkardığı derslerle yaşam bulan, şekillenen "proletarya diktatörlüğü" altında devrimi sürdürme teorisinin" bir ürünü ve bu teorisin dolaysız sonucu olduğunu kim yadsıyabilir? Bilinmez mi ki, Maoizm'in oluşmasında, ya da Maoizm'in ifadenininde tek başına olmasa da, her şeyden önce temel, en başta gelen, en basit şey proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme teorisidir. Ve bu teori, 1966 sonrası BPKD ile değil, öncesi yıllarda sürgün verdi, geliştirdi, aksiyom haline gelerek BPKD'ne yol gösterdi. Dolayısıyla, bu teori BPKD'den değil, BPKD bu teoriden sürgün verdi. Tek başına bu ölçü bile Maoizm'in Öncü Partizan'ın elinde nasıl içiş edilip bozulduğuna apaçık tanıklık etmektedir.

Bilinir ki, Maoizm, Marksizm'in üç bileşeninde, üç oluşturma unsuru- runda Mao'nun proletarya bilimine yaptığı, katkı bütünlüğü, nitel bir sığırma, Marksizm- Leninizm'in günümüzde ulaştığı en son aşamadır. Eğer biz, Mao'nun ekonom- politik, felsefe ve bilimsel sosyalizm alanında Marksizmin teorik temeline yaptığı katkıları görmez de, yalnızca BPKD ile Maoizm'i "sınırlarsak", bu bizim Maoizm'den hiçbir şey anlamadığımız ve onun teorik temellerini yıktığımız anlamına gelir. Tarikat'ımızın yaptığı budur. Öncü Partizan'ın Maoizm nitelemesinde Mao'nun fevkalade katkıları yitip giderken, Tarikat'ın "imani tam" sözde Maoçuluğu da sahne ışıklarının önüne çıkmış oluyor.

Açıkça saptamalıyız ki, Blok'un Maoizm değerlendirmesi Mao'dan köklü uzaklaşmayı ifade ediyor. Devrimci Maoizm'den bu köklü teorik uzaklaşma, düzmece Maoizme doğru son adım yaklaşmadır da. Maoizm'ine BPKD öncesi şekillenen teorik temellerini hesaba katmayan bir Mao savuncululuğu, Mao'yu ikiye bölerek, tasarlanan bir Maoizm anlayışı, olsa olsa karikatürleştirilmiş Maoizm olur.

Mao'nun teorisini bir bütündür, bir evrimin halkaları gibidir. Bütündeki her parça, bütünlüğün bir oluşturma unsuru, Maoizm'in şekillenişinin varoluş öğeleridir.

Devrimci diyalektik yerine seçmeciği geçirmede sakınca görmeyen devrimci-oportünizm, Maoizm'i saf-satacılığa uyarlamada seçmeciği yardımı kosmayı ihmal etmemiş ve böylece kötünün de kötüsü bir yönteme sarılmıştır. Ama öte yandan da ultra- Maoizm "mantosuna" bürünmekten de geri kalmıyor malum dogmatik- Blok'umuz. Ne var ki, ne Maoizm görüldüğü sözler, ve ne de Mao gıyisii içinde döbürlenmiş Mao'nun teorisinin böylesine çarpıtılmasını gözleyemez ve bu düzmece "bilimsel" anlayışı da perdesi arkasına gömülü bırakamaz.

Ne demistik: Önce sınıf örgütümüzü böldüler, şimdi de sınıf titanlarının yol gösterici öğretisini. Öğretiyi bozarak anlaşılmasız hale getirdiler; çarpıtarak kelsizleştirdiler; sınırlanarak uluslararası damarlarını budadılar, diledikleri gibi yorumlayarak da düzmece Maoizm'e büründürdüler.

Ve başlıca geri dönüyoruz: Düzmece Maoizm mi? Devrimci Maoizm mi?

Dolaysızca yanıtlayalım. Düzmece Maoizm'le aramıza kalın bir sınırlı çizgiyi çizmek aciliyettir. Öncü, geleneksel rotasında asla Mao'nun bütünlüklü teorisini 1966 öncesi- sonrası ikilemiyle bozarak bir yorum getirmemiştir Maoizm'e. Bu yorum, Maoizm'in nasıl kuşa çevrildiğinin, nasıl basit, bayağı ve basiretsiz bir pragmatizme heba edildiğinin en anlaşılır, en açık yorumudur. Hegel diyalektiklerinin rasyonel diyalektikle ilişkisi neyse, bu yorumun, bu sözde Maoçuluğun, devrimci Maoizm'le ilişkisi de odur.

Devrimci Maoizm, Çin devrim sürecinin örsü içinde doğrula- doğrula sunan bir teorisin proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme koşullarında "devrimin sürekliliği" nağrası eşliğinde Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne uzanan muazzam gelişmesi, Marksizm- Leninizm'in Çin somutunda kaynaşması ve gelişerek zenginleşen bu teorisin uluslararası köklere sahip olması ve devrimci Marksizmin günümüzde eriştiği nitel bir adımdır, dereceliğin kesintiye uğraması ve bir başkaya ulaşmadır ve bazı yönleriyle Paris Komünü'nden uç veren gelenekselleşmiş teoriyle köklü bir kopuştur.

Mao'nun dörtbaşı mamur öğretisi, yani Maoizm ancak Marksizm'in üç sacayağı üzerinde yükselerek bütünlüklü arzeder, onu salt BPKD ile daraltıp, eksiltmeler boş yer Maoizm lafzına sığınurlar.

Devrimci Maoizm'le, devrimci Maoizm'i ayırdetmenin, sadece lafzınlıkla geçme, boşluk arasına bir dur işaret tabelasının dikkatini tam zamanlıdır.

ILAN

ÖZLEM SÜRGEÇ

YILDIZ AYRIÇ

**SEN YANMASAN, BEN YANMASAM
BİZ YANMASAK NASIL ÇIKAR
KARANLIKLAR AYDINLIGA**

SİZLERİN ŞAHSINDA ÖZGÜRLÜK, HALK DEMOKRASİSİ, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM DAVASINDA TÜM DEVRİM ŞEHİTLERİNİ İHTİLALCI BİR RUHLA ANIYORUZ.

BELÇİKA'DAN ÖZGÜR GELECEK OKURLARI ADINA MUZAFER

ILAN

Proletarya partisi içinde yaşanan darbe- tasfiye sürecinde proletarya partisinin geleneğinin savunucuları MLM'lerin, saflarımızda yaşanan tahribatları ve dağınıklığı giderebilmenin en önemli adımı olan merkezileşmesini başarıyla sonuçlandırmasını ve DHD perspektifiyle daha kararlı, daha güçlü sürdürüleceği şanlı yürüyüşünü selamlıyoruz.

Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım!

Marksist- Leninist- Maoist saflarda yıkılmaz bir birlik kuralım!

Sonuna kadar devrim, zafere kadar savaş!

Yaşasın Marksizm- Leninizm- Maoizm!

Yaşasın Halk Savaşı!

Malya Cezaevinden

İHTİLALCI BİR RUHLA

ANİYORUZ.

Sümerbank İşçisi: Yola Devam

Malatya/Özgür Gelecek-Tekstif Sendikasına bağlı Sümerbank'ta çalışan 1300 işçi 27 ekim 1994 günü protestosunda hükümeti ve siyasi partileri uyarımlı toplu iş sözleşmesinden doğan usulsüzlüğü dile getirip hak talebini bildirerek hükümeti istifaya çağırması ve diğer partilerinde özünde aynı olduğunu vurgulayarak yürüyüş yapmıştı. Daha sonra gelişen süreçte yaklaşık 700-800 işçi 6. aylık toplu iş sözleşmesi farkları 8. ve 9. ayların ikramiyesi ve 6 ayın başından geçerli olmak üzere enflasyon farkının hâlâ ödenmediğini belirterek fabrikada şalter indirip fabrika bahçesinde toplanarak verilen vaatlerin yerine getirilmediğini ve kandırıldıklarını, oyalama çabalarını protesto ederek tekrar hak talebini dile getirdiler. İşçilerin belirttiklerine göre sendika başkanının ve yönetim kurulunun "Paralarınızı alacakmışız söz veriyorum" demesine karşın ikinci protesto da sendika başkanının kaçtığı belirtilerek "seçim alanı olan bölgelerde mesela Van'da, Adıyaman'da, Adana'da Sümerbank işçileri paralarını alıyor da biz niye alamıyoruz. Çünkü burası seçim bölgesi değil, bu demektir ki gene oralarda sahte vaatlerle insanlarımızı, halkımızı kandıracağız" diye konuşmalarına devam eden işçiler bugün sendikaların ve başkanlarının satıldığını, devlet tekelinde olduğunu ve işbirlikçilik yaptıklarını, sarı sendika olduğunu bir tür ajan olduklarını ve yine kendi içlerinde polisle işbirliği yapan ajanlaşmış işçilerin olduğunu buna karşı uyanık olmak gerektiğini vurguladılar. Bu arada bütün bu konuşmalar olurken diğer yandan Sümerbank müdürünün "içinizde erkek varsa beklesin" diyerek işçilere tehditvari bir şekilde yaklaştığı gözlemlenmişti.

İzmir Olmuksa A.Ş'de işçi kıyımı

İzmir/Özgür Gelecek-Olmuksa A.Ş bir Sabancı kuruluşudur. Türkiye'de Gebze, Adana, Edirne ve İzmir'de fabrikaları var. Selüloz-İş Sendikası bu fabrikalarda örgütleniyor. İşveren ise sendikal çalışmayı sürdüren işçileri birer birer tespit edip işten atmaya çalışıyor. Önce Adana'da birer birer olmak üzere toplam 7 kişiyi işten atıyor. Ardından işçi çıkarımı Gebze'deki fabrikada başlıyor. İşveren Gebze'deki işçi temsilcisine milyarlarca varan teklifler yaparak sendikadan istifa etmesini istiyor. Ancak işçi temsilcisi bunları kabul etmeyince işten atılıyor. Bunun üzerine Gebze ve İzmir'deki işçiler % 30-40 kapasiteyle çalışarak eyleme geçiyorlar. Selüloz-İş İzmir Şube Başkanı Kamuran Zink de eylemdeki işçilerin yanında direniş destek veriyor. Eylem çok kısa sürüyor. Ancak 10. 11. 1994 gecesi Gebze'den gelen bir telefonla: "Buradaki işçiler tazminatlarını alarak çıktılar. Sizde durum nasıl?" diye sorunca burdaki işçiler de, yapacakları birşey olmadığını söyleyerek gidip kıdem ve ihbar tazminatlarını imzalayıp işlerinden oluyorlar. Oysa Gebze'deki direniş katılan 87 işçi henüz atılmamıştı. Ama onlarda "verin tazminatlarımızı işten çıkarın" diyorlar. İzmir Olmuksa A.Ş'de 110 kişi çalışıyor. Bunların 20'si sendikalıydı. Şu anda sendikalı işçilerin hepsi işten çıkmış oluyorlar. Atılan işçiler 8-9 yıllık, Olmuksa A.Ş'nin çalışan elemanlarıydı. Selüloz-İş İzmir Şube Başkanı Kamuran Zink "Sendikalı üyelerinin atıldığını, ancak sendikal çalışmalarının devam edeceğini" belirtti.

Muhalif seslerin susturulması politikasında Türk-İş, Harb-İş'i cezalandırdı

İstanbul/Özgür Gelecek-Türk-İş Disiplin Kurulu, "Türk-İş'in hükmi şahsiyetini kamuoyuna küçük düşürücü tavırlar içerisine girdiği" gerekçesiyle Harb-İş Sendikası'na 6 aylık ihraç cezası verdi. Bu cezaya neden olan olay, Türk-İş'in 1993 yılında imzalanan kamu toplu sözleşmelerinin enflasyona endeksli ikinci yarıyıl 4. ve 5. dilim ücret zamlarının hükümet tarafından verilmemesi kararını onaylaması üzerine Harb-İş'in alacaklarını tahsil için mahkemeye başvurması.

Türk-İş'in bu kararını kabul etmeyeceklerini söyleyen Harb-İş Genel Başkanı İzzet Çetin, kararın amacının Türk-İş yönetiminin hükümetin hukuk dışı dayatmasına onay vererek, toplu sözleşme düzeyine ve sendikal hareketi düşürdüğüne kara lekeyi unutturmak olduğunu belirtti.

Harb-İş Sendikası İstanbul Şubesi'nin yaptığı açıklamada Türk-İş'in bu kararının tesadüfi olmadığı, uygulanan teslimiyetçi politikayı Harb-İş'in teşhir ettiği ve bunu

yaparken de disiplin suçu işlediklerini, asıl suç işleyenlerin Türk-İş'in sendika bürokratları olduğu, Türk-İş'in teslimiyetçi politikasının örgüte maledilmeye çalışıldığı belirtildi. Bu eylemlerinin gelecekteki saldırıların önüne bari kat olacağını belirtildiği açıklamada, "Bize verilerek istenen cezalar Türk-İş'in tarihine kara bir leke olarak geçecektir" denildi.

Bu kararı kinamak amacıyla 22 sendika biraraya gelerek bir basın açıklaması yaptılar. En temel kazanımların geri alınmak istendiği, IMF ve Dünya Bankası politikalarının yaşama geçirilmeye çalışıldığının belirtildiği açıklamaya imza atan sendikalar; Petrol-İş, Tekstif, Ağaç-İş, Kristal-İş, Tes-İş, Tüm-Tis, Harb-İş, Hava-İş, Türk-Sen, Türk Koop-İş, Tek Gıda-İş, Deri-İş, Basisen, Bass, T. Denizciler, Belediye-İş, Liman-İş, Basın-İş, Seluloz-İş, Türk Haber-İş, Tez Koop-İş ve T. Gazeteciler Sendikası.

Konuyla ilgili olarak görüştüğü müz Harb-İş İstanbul Şube II. Baş-

kanı Sadık Türkoğlu, Türk-İş'in verdiği cezanın dayandırıldığı gerekçeyi söylediğini çok şaşırarak, Türkoğlu, "Yok efendim, biz Bayram Meral'in ev telefonunu işçi arkadaşlarımıza vermişizde, işçiler telefonda eşine hakaret etmişler. Bu tamamen çirkin bir yalan. Kaldı ki Bayram Meral'in altın rehberde yer alan üç tane ev telefonu var. Üstelik böyle bir şey yapılmışsa bile eşine değil, kendisine yapılmıştır. İşçiler tepkili buna hiçkimse bir şey diyemez. Bu doğaldır." dedi.

Bu cezanın asıl nedeninin Harb-İş'in faaliyeti, işçi sınıfıyla hareket etmesi ve işçi sınıfına ihanet etmesi olduğunu belirten Türkoğlu "Bu altı aylık gecikmeyi onaylarsak bunun bir adım olacağını, biz adımız gibi biliyoruz. Gelecek iktidarlara biz nasıl mesaj vereceğiz?"

Bu tecrübe onlarada yansıyacak. Buna dur demek gerekiyordu. Bizde bunu yaptık. Eylemlerimizi kademe kademe yaptık. Bu süreçte Türk-İş'i ikna etmeye çalıştık. Başarılı olmadık. En son mahkemeye başvurduk. Türk-İş genelinde

% 75'lik bir katılım var. Bu az bir rakam değildir." dedi.

Harb-İş'i desteklemek amacıyla basın açıklaması yapan 22 sendikayı da kinayan Sadık Türkoğlu, bu sendikaların günah çıkardığını, aynı şeyin yarın onlarında başına gelebileceğini bildikleri için bunu yaptıklarını belirtti.

Türk-İş ve Harb-İş arasında yaşanan sorunların ayrışma noktasında olmadığını, Türk-İş'i demokratik bir zemine çekme mücadelesi verdiklerini söyleyen Türkoğlu, Türk-İş'in demokratik olmadığını, eleştiri-özeleştiriye açık olmadığını, Türk-İş'in demokratikleşmesinin sermayenin işine gelmediğini, Meral'inde zaten böyle bir niyetinin olmadığını söyleyerek "Ama biz kişilerle uğraşmıyoruz. Türk-İş bir örgüttür. Kimsenin malı değildir." dedi.

Harb-İş yönetimi herşeye rağmen Türk-İş'le birlikteliği savunuyor.

Ancak yanlılara karşı mücadelede taviz vermeyeceğini belirtiyor.

Dersim'deki köy yakmalar protesto edildi

Kartal/Özgür Gelecek-Dersim'deki köy yakmalar ve boşaltmalar 6 Kasım pazar günü Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği Kartal şubesinde organize edilen protesto eylemi, Kartal'da yapıldı. Dersim'deki köy yakmalara, orman yakmalara, infazlara...vb katliamlara karşı yapılan protesto eylemine çeşitli DKÖ'ler, sendikalar, dernekler, siyasi partiler ve halktan insanlar katıldı. Organizenin yeterliliği nedeniyle katılım oldukça düşüktü.

Derneğin, Kartal Şubesi önünde kitlesel olarak yapılan protesto eylemine bir çok sendikadan imza atmış olmasına rağmen orada bulunmayanlar dikkat çekiciydi. Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneğinin "Gelin Canlar Bir Olalım", "Dün Kulp-Lice, Bugün Sivas-Bingöl, Dersim..." Pankartları açıldı. Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği'nin Genel Başkanı Selman Yeşilgöz'ün de bulunduğu protestoda, Kartal şube başkanı Zülfü Aslan basın açıklamasını okudu. Zülfü Aslan "Dün Lice-Kulp, bugün Sivas-Bingöl-Dersim...vahşet boyutunu aşan geliş-

melere tanıklık etmekteyiz. İnsanlar diri diri yakılarak öldürülmekte, dağ, taş, orman, börtü böcek canlıya dair ne varsa yok edilmekte, emeğe, emekçiye en arsız ve dizginisizce saldırılmakta köy, mezra ve ilçeler yerle bir edilerek haritadan silinmekte bunlar yapılırken de "Demokrasi ve Özgürlüğün en ilerisinin yaşadığı" yalanı utanmazca iddia edilebilmektedir" dedi. Konuşmanın ardından yaklaşık 300 kişilik kitle "Gelecek Ellerimizdedir", "Birlik-Mücadele -Zafer", "Kahrolsun Patron Ağa Devleti", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Dersim'in Hesabı Sorulacak", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" ve "Kahrolsun Faşizm" sloganları atıldı.

Emperyalizm ve onun uşağı komprodor burjuvalarının ülke genelinde estirdiği terör birkez daha kinandı. Kitle daha sonra sesizce dağıldı. Pasif görünüm sergileyen Tunceliler Derneği Kartal Şube Başkanı Zülfü Aslan, topladığı imzalarla güç oluşturamadı.

Basın açıklamasını destekleyen kurum ve kuruluşlar şunlar: İHD, ÇHD, Pir Sultan Abdal

Dersim'deki katliam ilercisi kitle örgütlerince Kartal'da protesto edildi

Kültür Dayanışma Derneği, Refahiye Orçül Yöresi Kültür ve Dayanışma Derneği, Erzincan Anadolu Yakası Sosyal Yardımlaşma Derneği, KÇSP, Deri-İş Tuzla Şube-

si, Tek Gıda-İş 3 Nolu Şube, Ağaç-İş, Tarım-İş Anadolu Şubesi, Las-tik-İş Anadolu Şubesi, Yol-İş İstanbul 1 Nolu Şube, Petrol-İş Kartal Şubesi, HADEP Anadolu Yakası

ILAN

"TEPEDEN TIRNAĞA DEVRİM" ŞİARIIYLA PARTİMİZ TKP(ML)'NİN AÇMIŞ OLDUĞU BAĞIŞ KAMPANYASINI DEVRİMÇİ ÇOŞKU VE FEDAKARLIK RUHUYLA GÜÇLÜ BİR SEFERBERLİĞE DÖNÜŞTÜRELİM.

"Zafer kazanmak için kararını vermek, hiçbir fedakarlığın önünden kaçmamak, binbir zorluğun üstesinden gelmek lazımdır" (Mao Zedung)

Hamburg TKP(ML) tarafından www.partizanalarsivini.net

Bank-Sen eylemde

İzmir/Özgür Gelecek-DİSK/BANK-SEN 14 Kasım 1994 günü İstanbul, Ankara ve İzmir'de kamuoyuna çeşitli açıklamalarda bulundu.

İzmir'de, Bank-Sen İzmir 5. Bölge Sorumlusu Gülçin Tonguç, kendi üyelerinin ve çeşitli DKÖ temsilcilerinin de destek için katılımında bulunduğu bir basın açıklamasını Konağ alanında gerçekleştirerek, Bank-Sen'in bildirisini Kemeralı'nda dağıttılar.

Gülçin Tonguç; Garanti Bankası işçilerinin Bank-Sen'de örgütlenmelerini, ancak Garanti Bankası yönetimi işçilere karşı baskı yöntemini seçtiğini, çalışanların iradesine sırtını döndüğünü, çeşitli polisye sorgu yöntemleriyle, sürgünlerle ve işten çıkartmalarla insanlık suçu işlediğini buna rağmen Çalışma Bakanlığı, toplu iş sözleşmesi yapabilmeleri için yasal olarak gerekli çoğunluğa Bank-Sen'in sahip olduğunu saptadığını belirterek şöyle devam etti: "Garanti işçilerinin Bank-Sen'de örgütlenmek için yürüttüğü bu onurlu mücadelenin sonucu alınan sonuç bugün Çalışma Bakanlığı'nca duyurulması, işçilerin Garanti yönetimi işçileriyle masaya oturmaya

yanaşmıyor, kaçıyor. Mahkemeleri kullanarak, zaman kazanmaya çalışıyor. Bu zamanı da yine işçiler üzerindeki baskıyı artırarak değerlendiriyor. Son iki hafta içinde 30'a yakın işçiyi, üyelerimizi işten attı. Kişiyi kıyamette sürgüne yolladı. Demokrasinin vazgeçilmez kurumlarından biri olan sendikalara ve işçilerin sendikalaşma hakkına yönelik saldırılara ses çıkarılmadığı taktirde demokratikleşme laflarının bir anlam ifade etmeyeceği ortadadır. Garanti yönetiminin işçiler üzerindeki baskısını kamuoyuna duyurarak, hak ve özgürlüklere yönelik saldırılara dik-katleri çekmek amacındaydık. Kamuoyunu, Garanti Bankası'nda yaşanan baskı ve terör konusunda bilgilendirmek amacıyla afişleme ve sesli araçlarla etkinlikler, el ilanları, pankart ve başka etkinliklerle Garanti işvereni geri adım atıncaya dek sürekli birlikte olacağız."

Açıklamadan sonra Tonguç, arkadaşlarıyla birlikte "Garanti Çalışanlarının Hak Arama Mücadelesine Destek Verin" başlığı altında çıkarılmış oldukları bildirileri Kemeralı'nın en işlek yerlerinde dağıttılar. Bildiri dağıtma eyleminin halk tarafından ilgiyle karşılandığı gözlemlendi.

Karabük tek yumruk, tek yürek alanlardaydı

Haber Merkezi- Karabük halkı kent ekonomisinin candamarı olan demir-çelik fabrikasının kapatılmasını engellemek için 8 Kasım günü 4 saat boyunca yaşamı durdurdu.

İşçi, memur, esnaf, siyasi parti ve belediye yönetimlerinde içinde bulunduğu 32 demokratik kitle örgütü tarafından oluşturulan Zonguldak Şehir Meclisi'nin kararıyla gerçekleştirilen eylem sırasında Karabük'te 4 saatlik ölümlü sessizliği yaşandı. Saat 10:00 ile 14:00 arasında gerçekleştirilen eylemde esnaf kenpenk kapattı, öğrenciler okula gitmedi, araç sahipleri kontak kapattı, memurların bir kısmı iş bıraktı. Kenpenk kapatan esnaf bir gün önceden

kapılarına "Ülkemin ve Karabükümüzün geleceği için dükkânı kapatıyorum" yazılı bantlar asarken, araç sahipleri de araçlara "Potalarda eriyen biziz. Sizler demir sanırsınız" yazılı siyah bantlar yapıştırdılar. Karabük'ü 4 saat boyunca ölümlü eden halk, sabah saat 9:00 ile 10:00 civarında belediye binası önünde toplanmaya başladı. Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı eylemde Hak-İş Genel Başkanı Necati Çelik bir konuşma yaptı. Çelik, Karabük halkının işçisi, memuru, esnafı, öğrencisiyle bugüne ve yarına sahip çıktığını belirterek "Bu eylem değil, Karabük halkının feryadıdır. Bu feryadın, halkın demir-çelik

sektörüne sahip çıkmasıyla, hem Karabük'e sahip çıkmak, hem de Türkiye'nin bağımsızlığına, sanayileşmesine, kalkınmasına sahip çıkmak gibi bir görevi yerine getirmiştir. Kendiliğinden organize olmuş bu halk hareketini, siyasi iktidarın doğru değerlendirmesini umuyorum." dedi.

Çelik "Hükümet halkın mesajını doğru algılayıp, doğru değerlendirmese korkarım hükümeti ve hepimizi üzecek olumsuz gelişmeler ve eylemler gündeme gelebilir" sözleriyle hükümete gözdağı verdi.

Öz Çelik-İş Sendikası Genel Başkanı Metin Türker ise hükümetin en kısa zamanda önlem almazsa Ankara'ya yürüyüşün yeniden gerçekleştirileceğini söyledi. Türker "Umarız halkın sesini Karabük'ten duyarlar. Buradan duymazlarsa Ankara'da duyarlar" dedi.

Zonguldak Şehir Meclisi üyesi ve Karabük Belediye Başkanı Enver Tümen, hükümetin Karabük ile ilgili vaatleri ile uygulamalar, arasında gelişmeler değişerek bunun hesabının seçimlerde sorulacağını belirtti.

Sendika yöneticilerinin ve temsilcilerinin konuşmaları sık sık alanda toplanan halk tarafından "Karabük'e Kalkan Eller Kırılmasın!", "Karabük Bizimdir, Bizim Olacak!", "Hükümet İstifa!", "Bekle Ankara, Karabük Geliyor!" sloganlarıyla kesildi. Bölge milletvekillerinin istifasını isteyen sloganların atıldığı eylemde bir grup, tekbir getirirken, tek tek bozkurt işaretleride görüldü.

Öte yandan Karabük Kaymakamı, kent ekonomisini belirleyen Demir Çelik Fabrikaları'nın kapatılması kararının geri alınması için eylem kararı alan Zonguldak Şehir Meclisi hakkında savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Karabük Emniyet Müdürlüğü'nde Şehir Meclisi'nde yer alan kitle temsilcilerinin ifadesinin alınması için harekete geçti.

Zoraki zarar ettirilmeye çalışılan KARDEMİR gerçeği

Karabük Demir-Çelik İşletmeleri'nin kapatılması kararı, eskiden teknolojinin yenilenmesi için gerekli yatırımların zamanında gerçekleştirilmemesi ve ilk zamanlardaki ekonomik önemini yitirmesi, yapılacak iyileştirme ve yatırımların ekonomik görülmemesi, kendini geri ödemeyen yatırım olması gerekçe gösterilmiş. Oysa Harb-İş tarafından hazırlanan Karabük Dosyası'ndaki verilere bakıldığında durumun hiçte öyle olmadığı görülüyor.

Verilere göre: KARDEMİR'in yenilenmesi amacıyla 1972-1988 yılları arasında yapılan yatırım tutarı yaklaşık 300 milyon ABD doları. Bunun 250 milyon ABD dolarlık bölümü, 1982-1988 yılları arasında gerçekleştirilmiş. Entegre demir-çelik tesislerinde yatırımların ekonomik ömrünün en az 20-30 yıl olduğu gerçeğinden hareket edilmiş KARDEMİR'in ekonomik ömrünü dol-

durduğu savının hiçbir bilimsel nedeni yoktur.

Son on yıl içinde yapılan yatırımların tümü çağın teknolojisine uygun ve pek çoğu otomatik kontrol donanımlı tesislerdir. 1988'e kadar kok fabrikası, yüksek fırınlar, çelikhane ve haddehaneden oluşan üretim zincirinin % 80-85'i yenilenmiş durumda ve en az 15-20 yıllık ekonomik/teknolojik ömürleri vardır.

Şu anda ihalesinin acilen onaylanması gereken sürekli döküm tesisleri tamamlandığında KARDEMİR en az 15-20 yıl ömre sahip entegre bir demir-çelik tesisi olacaktır. Sürekli döküm tesisleri 24 ay içinde tamamlanıp faaliyete geçecek ve altı ay sonra yatırım tutarını geri ödemeye başlayacaktır.

Bu tesis KARDEMİR'e yıllık yaklaşık olarak 60.000.000 ABD doları tasarruf sağlayacaktır.

ATİK Karabük direnişini selamladı

Haber Merkezi- ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Karabük Demir-Çelik'in kapatılmasına yönelik politikaları protesto ederek, Karabük halkının direnişini selamladı. ATİK Genel Konseyi tarafından yapılan ve "Düzenin faturasının kendilerine çıkarılmasına hayır diyen Karabük emekçilerinin direnişini selamlıyoruz" şeklinde başlanan açıklamada, emperyalizme bağlı yarı-feodal yapı ile iç içe geçmiş, komprador kapitalizmin artık iyice tükendiği, ekonomik faturanın ağır bir şekilde işçi sınıfına çıkartılmak istendiği, KİT'lerin özelleştirilmesi ve kapatılması ile yüzbinlerce işçinin işsiz kalmasının devlet in urumunda olmadığı, bu tutumun TC devletinin gerçek

yüzünü bir kez daha gösterdiği belirtildi.

Açıklamada "Devletin bu politikalarına emekçiler sessiz kalmayacaktır. Emekçiler tepkilerini, hoşnutsuzluklarını göstermeye başlamışlardır. Ve bu tepkiler artık eylemliliklere dönüşmektedir. Nitekim 8 Kasım'da Karabük'teki işçiler tüm Karabük halkının aktif desteğini alarak, öfkesini, hoşnutsuzluklarını sokağa dökerek göstermişlerdir.

Bir avuç sömürücü sınıfın çıkarı doğrultusunda işletilen bir sistemin sebep olduğu faturaların kendilerine çıkarılmasına evet dememiş, direnişle yanıt vermişlerdir. Ve bundan sonra da evet demeyeceklerdir. Bu işçilerin dahice sert boyu tasarruflarını ve

lemlerindeki kararlılıklarıyla ifade etmişlerdir. Sözde işçilerin "temsilcisi" olarak lanse edilen, ama gerçekte, patronların kulu olan sendikaların, niteliklerine uygun düşen bir tarzla işçileri oyalama taktiği de, gerçekte bu sarı sendikaların gerçek yüzünü bir kez daha belgelemiştir.

Medya'nın panik ve telaş psikozuyla Karabük'teki direnişi kerhen kamuoyuna yansıtmaya ve kamuoyundan mümkün mertebe uzak tutma çabaları da, Karabük işçilerinin haklı eylemlerinin daha yüksek atmosferlere çıkmasını ve yarınlarda bu dalganın ülke sahnede daha geniş alanlara yayılmasını engelleyememiştir.

Kolektif / şehirden

Medet Şahin

Seçim seferberliği ve İP

4 aralıkta yapılacak ara seçimler yaklaşırken, egemen sınıflar cephesinin farklı kliklerinin bu seçimlerde kullanacakları "koz"lar da belirginlik kazanıyor. Bunların içerisinde, bu cephede yer alanların tümünün yoğunlaştıkları en önemli "koz", "Kürt kozu"dur.

İktidardaki koalisyonun iktidarı DYP'nin, Türkiye Kürdistanı için diline pelesenk yaptığı malzemenin GAP olduğunu, sağır sultan bile duydu. Son dönemlerde belli bir etkinliğe ulaşan RP ise, bu topraklardaki feodal köklerden en fazla yararlanmaya çalışıyor ve sınıflı toplumların çıkışından bu yana ezen sınıfların en eski ve klasik silahı din'e dayanıyor. **İktidardaki koalisyonun iktidarsız SHP,** ortağının ANAYOL'a meyillenmesiyle kendi istemi dışında itiliyor. Ve tam da bu dönemde "Solda Birlik" sloganı, önemli bir ihtiyaç hizmet etmek için ortaya atılıyor. Özellikle DSP Genel Başkanı Ecevit'in GAP üzerine Cumhuriyet gazetesinde, TRT'de ve diğer gerici yayın organlarında uzun uzun söylevler verdiği bu dönem, "Solda Birlik" velvelesinin yaratılmaya çalışılması hiç de tesadüf değil.

Egemen sınıfların ABD'ci kliğini temsil eden DYP ile Avrupalı kliğini temsil eden SHP-DSP-CHP üçlüsü, soruna esas olarak farklı bakıyorlar. DYP, GAP ile ekonomik iyileştirmeler yaparak Kürt sorununu çözebileceğini savunurken; SHP-DSP-CHP üçlüsü "kooperatifleştirme", "kredi sistemi" v.b. yöntemlerle ekonomik iyileştirmeler yapılarak Kürt sorununun çözülebileceğini söylüyor. Biçimde farklı ama özde aynı "ekonomik iyileştirmecilik" teorisi. **Oysa GAP'ın, büyük toprak ağalarına azami düzeyde fayda sağlayacağı açıktır. Ve dün, CHP iktidarları döneminde, İnönü'den bu yana "toprak reformu", "kooperatifleştirme", "kredi sistemleri" politikaları uygulanmış, 1930'lu yılların sonları ve 1970'li yılların ortalarında, köylülük TC tarihinin en hızlı topraksızlaştırma dönemlerini yaşamaya maruz bırakılmıştı.**

Ve şimdi bu koroya, "Seçimlerde Sol İttifak", "SHP, DSP, CHP Yöneticileri, Sol Dergiler: 'Faşizme Karşı Birleş'" sloganlarıyla, Perinçek'in "İşçi" Partisi de katılıyor. Milli burjuvazinin partisi "İP, sınıf karakterine uygun bir sallantı geçiriyor.

"İP ne yapmak istiyor? Aydınlık yanıtıyor: "Demokratik halk devriminin savunma döneminden geçtiği bugünkü koşullarda esas vuruş, emperyalizme en bağımlı, şoven güçlere yapılmalıdır." (age, 5 Kasım 1994, Sayı: 385).

Böylece "İP'in, bir kez daha sınıf doğasına uygun çarpıtmaların içinde debelendiği mansetten açığa çıkıyor.

Önce, Aydınlık'ın kapağında, SHP, DSP, CHP yöneticileri ile sol dergileri yan yana gelmiş ve üstüne üstlük "Faşizme Karşı Birleş" sloganını atmış gibi göstererek, **yalancılığını, fırsatçılığını** sergiliyor.

Bununla da yetinmeyen "İP, SHP-DSP-CHP üçlüsünü faşist sistemin dışına çıkararak azat ediyor, akıyor.

Ve ilginçtir, "İP, 1980'li yılların sonlarında HEP'i kullanarak sıçrama tahtası yapmaya çalıştığı Kürt sorununu, bugün, SHP-CHP-DSP üçlüsünü kullanarak sıçrama tahtası yapmaya çalışıyor. "İP'in murislerinin Kemalizm'i kutsayan programı, daha "Şafak"ındayken, yakasına "Kaypakmaya" imzalı mahkumiyet belgesi asılmıştı. Hatırlatmak gerekiyor.

Bugün, ulusal sorunda maddi olarak büyük bir güç görünümünü arzeden PKK ise, seçimlerde aday olacakları cezalandıracağı açıkladı. PKK maddi bir güç olarak orta yerde duruyor ama, sınıf uzlaşmacı siyaseti, ulusal bağımsızlık yürüyüşünde dahi "koşulların dayatması", "kitle kaybetmeme" v.b. kaygılarıyla durma derecesinde ağır adımlar atıldığını gösteriyor. **Öte yandan ve daha önemlisi de, PKK, büyük toprak ağalarının mülkiyetindeki topraklara el koymuyor ve ordusu ARGK'nin gövdesini oluşturan köylülüğün toprağa açılığını duyuramıyor.**

İşte Türkiye Kürdistanı'nda, özellikle PKK'nın bu siyasetinin -veya siyasetsizliğinin- yarattığı boşluk, egemen sınıflar cephesinin yoğun yönelimini beraberinde getiriyor. Bu yönelim, sürece belirgin olarak damgasını vuruyor.

Milli burjuvazinin burnu, siyaset meydanında iyi koku alır. Bir zamanlar "Marksizm-Leninizm" söylemleriyle karışık ulusalcılık temelinde hayli yol alan PKK'ya kuyruk sallayan "İP, bugün egemen sınıfların Avrupalı kliğinin ayaklarına sürtünüyor.

Proletarya Partisi açısından, önemli bir tarihsel süreci yaşıyoruz. Türkiye Kürdistanı topraklarına, egemen sınıflar cephesinin ve çanak yalayıcılarının böylesine yönelmesinin nedeni, burjuvazinin, tarihsel tecrübelerinden yararlanarak hafızasına kazıdığı "Siyaset boşluk tanımaz" esprisinden kaynaklanıyor. Bu topraklarda, siyasi bir boşluk yaşandığı önemli bir gerçeklik fakat, bu cephe kendisi için vahim sonuçlar doğuracak bir yanlığı içerisindedir. **Çünkü tarih, egemen sömürücü sınıfların "boşluğu doldurma" adına daha büyük boşluklar yarattıklarını da göstermiştir ve yaşanan zaten budur.**

Öncü bu fırsatı iyi değerlendirebilir/değerlendirmelidir. Çünkü boşluğu dolduracak siyasetler arasında, O'nun sahip olduğu MLM'ist, bir tercih'ten öte tarihsel bir zorunluluğu

FAŞİST TC'NİN "TOPYEKÜN SAVAŞ" POLİTİKASINI MEŞHUR

4 Aralık Parlamento Ara Seçimi

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının yönetim aygıtı olan Faşist Türkiye Cumhuriyeti Devleti, süreklilik arzeden yönetememe krizinin bir sonucu olarak, askeri cuntalar dönemleri dışında, sık sık seçimler düzenlemek zorunda kalmıştır. Bu seçimlerin genel olarak esas hedefi halk yığınlarının biriken, yükselen öfkelerini seçimler aracılığıyla yeniden düzen içi seçeneklere yöneltme ve böylelikle etkisizleştirme, söndürme olurken bunun yanı sıra düzen partileri aracılığıyla egemen sınıfların hangi kliklerinin yağmadan, sömürden esas payı alacağı "mücadelesi"ni belirli bir dönem için çözmenin bir yöntemi olarak da seçimler gündeme gelir. Bunlar seçimlerin genel karakteriyken dönem- dönem bunlarla birlikte ve yine bunlara hizmet eden farklı özgünlükler taşıyan seçimler de gündeme gelmektedir.

Komprador patron- ağa düzeninin çok boyutlu ve derin bir ekonomik- siyasi krizin içinde debelendiği, bugün kimse için sır değildir, bu krizi aşmak için katliam, azgın baskı ve dizginsiz sömürü politikasını izlediği de. Bu politikanın sonuçları olarak son örneği Dersim'de yaşanan orman ve köy yakmaları, boşaltmaları ve halka yönelik katliamları uygulayıp, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini yürüten gerillaları halktan koparmaya çalışmakta, göç ettiremediklerini ise kendince yönetmesi, koruması kolay merkezlerde toplayarak "alan tutmaya" çalışmaktadır. Devletin bu uygulamaları ve buna karşın yürütülen, yükselen gerilla savaşları sonucunda TC topraklarında özellikle de T. Kürdistanı'nda süren savaş giderek tırmanmaktadır.

Büyük debdebeyle açıklanan "5 Nisan Ekonomik Tedbirler Paketi" tüm halk kesimlerine hızlı bir yoksullaşma ve işsizleşme getirmiş, egemen azınlık kendi yarattığı krizin bedelini halka ödetmeyi ve bu krizden de yararlanarak daha da zenginleşmeyi hedeflemiştir. Doğrudan hükümetçe ekonomik krizin nedeni olarak gösterilen politikaların (yüksek faiz, düşük kur- ki ekonomik krizin gerçek nedeni emperyalizme bağımlı yarı- sömürge, yarı- feodal yapının doğrudan kendisidir) dahi değişmeden sürmesine rağmen sahte sayılarla "başarılı" olarak gösterilen bu kararların sonucu gerçekte tam bir fiyaskodur. Buna yoksullaşma ve işsizleşmenin "ödülü" TC Devleti tarihinin rekor enflasyonu olarak egemen sınıflarca halka sunulmuştur. Önümüzdeki dönemde de işçi ve kamu emekçilerinin ücretlerinin kağıt üzerinde dahi "ha olmuş ha olmamış" zamları olacağı şimdiden belli olmuştur. Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının

cankurtaran simidi "özelleştirme"yi bu süreçte hızla yürürlüğe sokma çabası işsizliğin de kat kat artacağını göstermektedir. Kamu emekçilerinin ve özellikle "Özelleştirme"nin ilk hedefleri olan Zonguldak ve Karabük işçilerinin düzenin kendilerine yönelik politikalarına karşı eylemleri de tırmanmaktadır.

Emperyalizmin krizini aşma amacıyla yarı- sömürge ülke halklarına dayattığı, kendisine göbekten bağımlı uşaklarınca da uygulanmaya çalışılan, çokça tartışılan "özelleştirme"nin de bir parçası olduğu, "devlet küçülsün, serbest piyasa herşeyi çözer" şeklinde ifade edilen, gerçekte devletin oldukça sınırlı ve müca- delelerle kazanılmış "sosyal" yönlerini yok etme, halka karşı olan hertürlü yönlerini ise (ordu, polis, istihbarat örgütleri, kontrgerilla, medya vb. vb.) büyütme ve güçlendirme politikalarının eğitim alanındaki uzantısı olan, çok sınırlı ve seçilmiş kesimler dışında geniş halk gençliğini tamamen ve açıkca eğitimin dışına itme ve dolayısıyla bunların okuduğu kurumları ve öğretmenleri tamamen gözardı etme politikasına karşı üniversite öğretim üyelerinin de katılmaya başladığı tepkiler yükselmektedir.

Komünist ve devrimci güçlerin yetmezliklerinin etkisiyle kitlelerin tepkilerinin boyutlanamaması, hatta Refah Partisi gibi düzen partilerine akması da yaşadığımız sürecin önemli bir özelliğidir. Egemen sınıfların derinleşen çelişkiler karşısında halka karşı kullanmak için MHP'ye desteğini yoğunlaştırması ve artırması sonucunda bu kontrgerilla uzantısı, faşist çetenin güçlenmesi de bu sürecin dikkate değer bir diğer özelliğidir.

Toparlarsak, egemenlerin ekonomik- siyasi krizleri her yönlü çabalarına rağmen derinleşmekte, halkın tepkileri yükselmektedir. T. Kürdistanı'nda savaş boyutlanmakta, katliamlar süreklileşmektedir. Batıda ekonomik- siyasi krizin boyutuna denk düşme de (bunun yukarıda da değindiğimiz çeşitli nedenleri vardır) kitle hareketleri yükselmektedir. Sonuç olarak devrimci durum yükselmektedir, ancak devrimin öznal güçleri yetersizdir. İşte yeni bir seçimin arifesinde genel görünüm kısaca böyledir.

4 ARALIK SEÇİMLERİ HANGİ POLİTİKALARIN SONUCU?

Yazımızın başında seçimlerin genel karakterlerini koyarken, bunlarla birlikte ve yine bunlara hizmet eden farklı özgünlükler taşıyan seçimlerin de gündeme geldiğini belirtmiştik. "4 Aralık Parlamento Ara Seçimleri"nin niteliği de böyledir. Bu seçimler komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının genel politikalarının

ları "Topyekün Savaş" politikasının yaşama geçirilmesi" çabalarının sonucunda gündeme girmiştir. Egemen azınlık, bu politikası doğrultusunda, genelde tüm halkın özelde Kürt Ulusunun mücadelesini boğmak için tüm alanlarda yürüttüğü saldırıların bir cephesi olarak da parlamentoda Kürt ulusunun çeşitli taleplerini sınırlı, reformist bir tarzda da olsa savunan milletvekillerine ve Demokrasi Partisi'ne (DEP) yönelik yoğun bir fiziki (öldürme, bombalama, işkence) ve psikolojik (özellikle de borazancı olan medya aracılığıyla) yürütmüştür. DEP'lilerin pasif halkı harekete geçirmekten, düzenden tamamen koparmaktan çekinen tavırlarından da cesaret alan bu saldırılar sonuçta DEP'in kapatılması ve birçok milletvekilinin (bağımsız Mahmut Alınak da dahil) parlamento üyeliklerinin düşürülerek cezaevine konulmasına değin tırmandı. TC'nin bu uygulamaları parlamentosu da dahil niteliğini bir kez daha açığa çıkaran, anti- demokratik nitelemesinin dahi yetersiz kaldığı uygulama olarak, ama sınıf savaşımının mantığına da ülkemiz koşullarında bir o kadar da uymaktaydı.

Anayasasında parlamentosunun beşte bir üyeliği boşalınca ara seçim zorunluluğu olan TC devleti, daha önce boşalan (çoğu ölüm nedeniyle) parlamento üyeliklerine kendi düşürdükleri de eklenince ara seçimle karşı karşıya kaldı. Ancak egemen azınlığın ekonomik ve siyasi krizi ve ağırlıklı olarak T. Kürdistanı'nda gerçekleşecek bir seçimde alınacak sonuçların düzenin T. Kürdistanı'nda ki reddinin açık göstergesi olacağı gerçeği TC. Devleti'ni ara seçimi alabil- diğince "sağa atma" yoluna yöneltti. Ama bu politikanın da bir milletvekilininin daha boşalması durumunda istenmeyen bir anda 2 ay içinde seçime gitme zorunluluğunu getirmesi riski vardı. Tansu Çiller, bu arada, henüz 5 Nisan Kararlarının ve "Ya bitecek, ya bitecek" balonlarının gerçek sonuçları açığa çıkmadan erken genel seçime gitmeyi kişisel açıdan daha uygun bulup buna niyetlense de, emperyalistler (IMF aracılığıyla) ve egemen azınlık her yönlü kriz ortamında gidilecek bir erken genel seçime karşı çıktılar. T. Kürdistanı'ndaki katliamlar, köy hatta ilçe boşaltmalar sonucu birçok yerleşim yerinde, neredeyse salt güvenlik güçlerinin devlet yanlısı korucu aşiretlerinin kalmasının iyice sağlanmasından sonra ara seçime gitmek, tüm bu nedenlerle TC'nin tercihi oldu.

EGEMEN AZINLIĞIN VE DÜZEN PARTİLERİNİN 4 ARALIK SEÇİMLERİNDEN BEKLENTİLERİ NELERDİR?

nınca bu seçimlerden beklentileri iki şekilde belirdi: birincisi özellikle de T. Kürdistanı'nda halkın düzeni onayladığı yanılısamasını yaratmak ve yaymak. İkincisi de erken genel seçimi zorlayacak bir sonucun bu seçimlerden çıkmasını engellemek. Hatta DYP-SHP koalisyondan daha "güçlü" bir hükümetin oluşmasının yolunu açmak. Bu beklentilere uygun olarak komprador patron- ağalar her türlü baskıyla T. Kürdistanı'nı insan- sızlaştırmaya çalışıp, buralarda düzen partilerinin özellikle de MHP'nin güçlenmesi/ güçlü görünmesi için ellerinden geleni yaptılar. Ancak bunlarla da yetinilmedi, T. Kürdistanı'nın nüfus dağılımını ciddi oranda değiştiren göçlere rağmen, göç eden kitleleri seçim dışında tutacak "yasal" düzenlemeleri gerçekleştirerek (bu seçimler için güncelleştirmeyip, önceki seçmen listelerini geçerli sayarak) egemen azınlık istediği sonuca ulaşmak için yeni adımlar da atmış oldu. Böylelikle de yüzbinler bir çırpıda seçimlerin dışına itildi.

Düzen partilerinin bu seçimlerden beklentileri ise temsilcisi oldukları sınıfların ve kliklerin çıkarları doğrultusunda bu seçimlerden koşullarına uygunluk çerçevesinde en iyi sonuçlarla çıkmaktır. DYP'nin bu seçimlerden asıl beklentisi ANAP'ın önünde yer almak, böylelikle de iktidarın ana ögesi olmayı korumaktır. Olası bir DYP- ANAP koalisyonda ve/ veya birleşmesinde ana parçayı almaktır. Aynı zamanda T. Kürdistanı'nda düzenin güçlü olduğu yanılısamasını yayma politikası doğrultusunda DYP aşiretlere- koruculara dayanmaya çalışmakta, hizmet- yatırım vaatleriyle halkı kazanmaya çalışmaktadır. DYP'nin bu seçimlerde ki esas güvencesi MHP'yle gerçekleştirdiği ittifaktır. MHP'nin DYP'ye desteği karşısında birçok MHP'liyi listeden milletvekili adayı göstermiştir.

MHP'nin bu seçimlerden beklentisi kendi başına girdiği taktirde meclise sokamayacağı "Ülkücü"leri DYP listesinden milletvekili yapmak, böylelikle TBMM'deki ve hükümet üstündeki (içindeki) etkisini artırmaktır.

ANAP'ın beklentileri ise DYP'yi geçmek ve böylelikle erken genel seçimi dayatmaktır. ANAP özellikle RP'ye "kaptırdığı" oyları geri almak için "muhafazakar" adayları tercih etmiştir. Aynı zamanda Demokrat Parti- Aydın Menderes aracılığıyla tariklara yakınlaşmaya çalışmaktadır.

SHP'nin, CHP'yle ittifak halinde girdiği bu seçimlerden pek bir beklentisi, daha doğrusu beklenti duyacak kadar dahi gücü yoktur. Karayalçın'la aday olacak bir yeri aylarca arayıp sonuçta Adıyaman'ı bulan SHP de milletvekilleri çıkartma şansının yalnızca "tek" yerde olduğunu itiraf etmiş oldu.

RP, bu seçimlerden en güçlü çıkacak parti olmaya adaydır. Hem Kür-

FAŞTIRMA VE ONAYLAMA GİRİŞİMİ: 4 ARALIK SEÇİMLERİ

Berri'ne giderken genel görünüm

Kürdistan'da belli bir tabanı olan tek düzen partisi olması, hem büyük kentlerde yerel seçimlerde de gösterdiği gücü diğer düzen partilerinin yıpranışı, alternatif düzen söylemi ile RP bu seçimlerden birinci parti olarak çıkıp erken genel seçimin yolunu açmaya çalışacak. Bu amaçla özellikle T. Kürdistanı'nda daha radikal bir söyleme yönelirken, büyük kentlerde de belediye olanaklarını kullanmaya çalışacaktır.

MHP ve RP'yle birlikte "yükselen" bir diğer parti olan DSP esasta T. Kürdistanı'nda ki güçsüzlüğü nedeniyle, seçimlerin anti- demokratikliği bahane ederek seçimlerden çekildi ve "Umut Ecevit" görüntüsünün sarsılmaması için kendi açısından akıllıca bir manevra yaptı. Diğer düzen partilerinin bir seçime yönelik tavırlarını ise "güçleri" nedeniyle ayrıca değerlendirmeye gerek yoktur.

İŞÇİ PARTİSİ, HADEP (DEP) VE İŞÇİ SENDİKALARININ TAVRI

4 Aralık Seçimleri'ne çeşitli yaklaşımları incelerken İşçi Partisi (İP)/ Halkın Demokrasi Partisi (HADEP), cezaevindeki DEP'li milletvekilleri ve işçi sendikalarının yaklaşımlarını da ele almamız gerekmektedir.

İP, HADEP ve DEP'li milletvekillerinin bu seçimlerdeki tavırları bildik reformist politikalarına karşın, geçmiş yaklaşımlarından da geri olmuştur. İP, SHP- CHP, DSP gibi düzen partilerine ittifak önerileri götürmüştür. Kemalizm savunuculuğundan tür. Tüm bunlar bu partinin bundan sonraki yönelimi açısından da oldukça önemli işaretlerdir. Çelişkiler derinleştikçe, mücadele boyutlandıkça düzene kayma İP özgülünde yeniden gündem girmektedir.

HADEP ise, bu seçimlerin gündeme gelmesinin gerekçesi, öncülü olan DEP' e yönelik saldırılar olmasına rağmen seçimlere yönelik tavrını uzun süre belirleyememiştir. Faşist TC. kolu kanadı kırık bir HADEP'in yaşaması ve düzenin Kürdistanı'nda güçlü olduğu oyununda rol alması için "yasal" düzenlemeler bile yapmış (seçime katılmak için zorunlu örgütlemeye barajlarını kaldırmış) ve HADEP'i, reformist, düzenden kopama-

yan niteliği nedeniyle, uzunca bir süreye kararsızlığa sürükleyebilmiştir. Hatta cezaevindeki DEP milletvekilleriyle düzen arasında çeşitli araçlar (Güneri Civaoğlu, Fehmi Işıklar v.b) aynı amaçlarla pazarlıklar yapılmış ve maruz kalan DEP'lilerin T. Kürdistanı'nın bu koşullarında hemde SHP listesinden aday olma pazarlıklarına taraf olmaları, düzenden kopmakta ne kadar uzak, ne denli tutarsız olduklarının bir göstergesidir. HADEP ve DEP milletvekilleri sonuçta seçime katılmama kararı almışlarsa da, böylesi bir ortamda bunca yalpalamaları asla gözardı edilmemelidir.

İşçi sınıfı düzen sınırları içinde tutunmak, sınıf bilincine ulaşmasına set çekmek, kendiliğinden mücadelelerini engellemek, engelleyemediğini ise etkisizleştirmek, yumuşatmak ve denetim altında tutmak amaçlı, komprador burjuvaziyi ve büyük toprak ağalarının işçi sınıfı içindeki temsilcileri olan Türk- İş, Hak-İş, DİSK yönetimlerinin bu seçimlerdeki tavırları da bu niteliklerine tamamen uygun bir biçimde yaşama geçmektedir. DYP-SHP hükümetinin yoksullaştırma, işsizleştirme politikalarına, tabandan yükselen tepkilerini denetimden çıkarmamak için, dönem dönem göstermelik tepkiler gösteren Türk-İş yönetimi seçimlerde bu partilere karşı bir hat izlemek şöyle dursun, yine bu partilerin özellikle de DYP'nin hesabına çalışmaktadır. SHP açısından aynı çabayı üstlenen sendika DİSK'tir. Hak-İş ise işçi sınıfının diğer bir düzen partisi olan RP'nin gündemine sokmaya çalışmaktadır.

MLM'LERİN 4 ARALIK SEÇİMLERİNE KARŞI TAVRI NEDİR?

MLM'ler 4 Aralık Seçimleri'ne karşı tavırlarını Ekim başında "boykot" biçiminde açıklamışlardı. Bu tavrın nedenlerini anlayabilmek için önce kısa ve genel olarak da MLM'lerin parlamentoya yaklaşımlarını anımsamak sonra da bu seçimlere özgü olguları incelemek gerekmektedir.

TC, egemen sınıfların ekonomik güçsüzlükleri, tasfiye edilmemiş feodalizm ve ulusal sorunun varlığı zemini üzerinde yükselen bir faşist diktatörlüktür. Kuruluşundan bugüne değin karakteri budur. Askeri cuntalarla bir kenara atılmadığı dönemlerde varolan parlamentosunun da niteliği bu gerçeklikten bağımsız değildir. Başından beri "kaba ve uydurma" olan yani tepeden oluşturulan ve "demokratik" normları taşımayan TBMM'nin esas işlevi "faşizmi maskeleyen" halkta kendisinin çok sınırlı da olsa söz sahibi olduğu yanılsamasını yaratmaktır. Devrimci oluşumun varlığına karşın, bu seçimler sonucunda düzenin sürekli esas olduğu, iktidar

parça parça koparma yoluyla ilerleyen Halk Savaşı'nın devrimin yolu olduğu ülkemizde, tüm bu özelliklerin sonucu olarak parlamentodan devrim mücadelesinin hizmetinde yararlanma olasılığı çok zayıftır, talidir, özgüldür, sınırlıdır. Türkiye'de parlamentonun esas, genel, belirgin niteliği devrim mücadelesinde yaralanamazlığıdır. Bu gerçeği reddedip, parlamentodan devrim mücadelesinde yararlanılabileceğine esas vurgu yapmak, halkı, düzenin "meşrulaşma" çabalarına katmaya bilerek ya da bilmeyerek yol açar.

4 Aralık seçimleri özgülünde ele aldığımızda bu seçimlerin ana yönü TC'nin halka yönelik "Topyekün Savaş" politikalarının, DEP'li milletvekillerinin parlamentodan atılmasının köy- ilçe boşaltmalarının, katliamların bir sonucu olarak gündeme gelmesi ve bu "politika"nın meşrulaştırılması, onaylatılması amacı güdülmüştür. Bu meşrulaştırma ve onaylatma amacıyla her türlü baskı, hile yoluna da gidilmektedir. Sonuçta ağırlıklı olarak T. Kürdistanı'nda gerçekleşecek bu seçimlerde aşiretten, korucular ve devlet görevlilerinin belirleyici olacağı bir ortam yaratılmaya çalışılmaktadır.

Halkın seçimlere yaklaşımını ele aldığımızda; T. Kürdistanı'nda halkın seçimlerden zaten dışlanmaya çalışıldığı, her türlü uygulamaya karşın "seçmen" özelliğini koruyanların ise bu seçimlerden bir beklentisi olmadığını, aksine bu seçimlere karşı tepkici olduğunu görebiliriz. Seçimlerin gerçekleşeceği diğer yerleri ele alırsak, buralarda da halkın düzen partilerinin hemen tümünden bıkkın ve umutsuz olduğu görülmektedir.

Tüm bu belirlemelerin ışığında MLM'lerin 4 Aralık Seçimleri'ne karşı tavırları bu seçimleri "boykot" etmektir. Ama sorun seçimleri salt MLM'lerin boykot etmesi değil, bu tavrı yaygın, etkili bir hale getirebilmektir. Bunun içinde her alanda her türlü yöntemi kullanarak halkı boykot yönünde bilinçlendirmek ve harekete geçirebilmek için yoğun bir çaba harcamak gerekmektedir. Aynı zamanda seçimlerin gerçekleşmesini önlemeye, düzen partilerinin faaliyetlerini engellemeye yönelik eylemlilikler de gerçekleştirilmelidir. Bunların yolu da yoğun bir kampanya örgütlemek ve yürütmekten geçmektedir. Etkin ajitasyon- propaganda faaliyeti eylemliliklerle yürütülecek böyle bir kampanya aynı zamanda kitlelere ulaşmanın ve onları kazanmanın da aracı olacaktır.

4 ARALIK SEÇİMLERİ SONRASI OLASI GELİŞMELER

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının bu seçimler sonucunda uygulayacakları politika şimdiden

bellidir. Bu politika mevcut katliam, azgın baskı ve dizginsiz sömürü politikasının daha da ağırlaştırılarak sürdürülmesidir. Sosyal ve Ulusal Kurtuluş amaçlı gerilla savaşlarına karşı yürütülen TC'nin katliam politikaları yoğunlaşacaktır. Özelleştirmeyle işsizlik, yoksullaşma artacaktır. Egemenler şimdi bu politikalarını kimin daha iyi yürüteceğini, kimin halkı daha iyi kandıracağını belirlemeye çalışıyorlar. Ki 4 Aralık Seçimleri de bu belirlemenin bir aracı olacaktır. Seçimlerde düzen partilerinin gösterecekleri etkinliklere göre yeni hükümet arayışları da netleşecektir.

DYP'nin ANAP'a üstünlük sağlama durumunda Mesut Yılmaz'ın "erken genel seçim" koşulunu dayatma gücü azalacak, böylesi bir durumda DYP-ANAP koalisyonunun yolu açılacaktır ki egemen azınlığın gönlündeki asıl aslan budur. ANAP, DYP'nin önüne geçerse "Erken genel seçim" için bastırarak böylesi bir durumda ya DYP-SHP hükümeti sürececek, ya da DYP-MHP koalisyonu (MHP'nin de dışarıdan desteklediği DYP azınlık hükümeti biçiminde de olabilir) YP-BBP gibi partilerin desteğiyle gündeme gelecektir. Hükümette iyice eriyen SHP'nin CHP'yle de birleştikten sonra "muhalif" kesilmesi ve genel seçimlere koalisyon ortağı olarak gitmemeyi tercih etmesi de büyük bir olasılıktır.

Bu seçimlerden çıkacak olası tablo RP'nin birinci parti olması, DYP ve ANAP'ın ise DYP'nin kısmen ileride olduğu bir eşitlik halinde olmasıdır. Buna göre olası gelişmeler kısa vadede DYP-SHP koalisyonunun sürmesi, ardından da ya erken genel seçimi gündeme getirecek bir DYP-ANAP koalisyonunun ya da şu yada bu biçimdeki bir DYP-MHP koalisyonunun oluşmasıdır. Hatta bu seçimlerde umduğunun ötesinde "başarılı" çıkarsa Tansu Çiller de "erken genel seçim" isteyebilir. Ama bu zayıf bir olasılıktır.

Egemenler ekonomik- siyasi krizin boyutu nedeniyle yanaşmak istemeseler de bu dengelerin uzun süre korunması mümkün değildir, erken genel seçim kaçınılmazdır.

Egemenler cephesinde olası gelişmeler bunlardır. Bize düşen ise tüm gücümüzle gerilla savaşımızı yaşatmaya ve güçlendirmeye çalışmayı en temel görev olarak, her alanda düzenin teşhirini hızlandırmak, TC'nin her politikasına, saldırısına karşı harekete geçirmek, bilinçlendirmek ve radikalleştirmektir. İşçi sınıfının, Kürt Ulusu'nun, köylülüğün ve halk gençliğinin mücadelesini birleştirmek ve Demokratik Halk Devrimi mücadelesine hız vermektir.

Öztek Tekstil'de işçi kıyımı devam ediyor

İstanbul/ Özgür Gelecek- Kağıthane'nin büyük tekstil fabrikalarından biri olan Öztek'te işçilerin sendikalaşma ve hak arama mücadelesi MHP'li faşist patronun engellemesiyle karşılaştı. Yaklaşık 300-350 işçinin çalıştığı Öztek'te işyerinde uygulanan haksız baskı ve yoğun sömürü ağı karşısında işçilerin örgütlü mücadelesi 90-91 yıllarında başlamış fakat bunu fark eden patronun örgütlü ve öncü işçileri isten atmasıyla işçilerin örgütlülüğünün önüne geçilmişti.

İşçilerin örgütlülüğünü engellereyerek ve işyerinde katı bir ücret politikası uygulayarak bugünkü zenginliği elde eden Öztek patronu sömürüyü daha da boyutlandırarak işyerinde gerici işçileri pohpohlayarak muhbir ağı oluşturuyor ve işyerinin kapısına diktiği patronun korumaltığını yapan bekçileride kullanarak işçiler üzerinde terör estiriyor.

Öztek işyerindeki sendikal mücadeleden farkına varan patronun bu mücadeleyi engelleme girişimleri daha önce hakkını arayan işçileri gerekçesiz ve tek tek işten atmasıyla başladı. 2 Kasım '94 günü ise 12 işçiyi işten atması ile devam etti. İşçiler üzerinde estirilen terör ve haksız uygulamaların yanısıra gerekçesiz işten atılmaları protesto

ettiler. İşten atılan işçilerle birlikte 20 kadar işçinin yaptığı basın açıklaması yine patronun işbirlikçilerinin, işyeri bekçilerinin engellemesiyle karşılaşılarak işyerine alınmadı. İşçiler yaptıkları basın açıklamasında "Baskılar bizi yıldıramaz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Tekstil işkolunda özellikle konfeksiyon kolunda yoğun bir sömürü yaşanmakta. Son aylarda İstanbul'da ki tekstil fabrikalarında bir hareketlenme göze çarpmaktadır. Bunlardan bir tanesi olan Öztek işçileri de işyerindeki bu sömürü boynunu anlattılar.

"Öztek şimdiye kadar pek karşılaşmadığımız uygulamalarla karşılaştık. İşçiler üzerinde yoğun bir baskı var. Ücretlerin azlığı yanısıra mesai saatlerinin düzensizliği çalışma saatlerinin uzunluğu, işçilerin sigortasız çalıştırılması uygulamaları var. Örneğin şimdi kartla çalışma diye bir sistem geliştirmişler işçiden günde 2500 iş isteniyor. Bu işi bugün bitireceksin, bitirmedigin takdirde mesaiye kalacaksın deniyor.

Şu anda işyerindeki işçi sayısı ve makina sayısı ile bunu yapmak imkansız birşey. O kadar işçi bir günde çıkaramazsın. Buna karşılık biz günde 2500 hatta bu sayıyı aşan iş

yapıyoruz. Örneğin biz günde 1 tişört diksek, bu bizim haftalık maliyetimizi karşılar yani haftalığımızı çıkarmış oluruz. Çünkü tişörtlerin 1 tanesi 30 dolara satılıyor, bizim üretmemiz ise günde 2500- 3000 civarında bundan ele edilecek geliri düşünürsek patronun işçileri ne derece sömürdüğünü anlayabiliriz. Ayrıca 1 gün işe gelmediğimiz takdirde 3 günlük ücretimiz kesintiye uygulanıyor.

Ote yandan mesailer zorunlu tutuluyor. Daha önce işten çıkarılan bir bayan işçinin dövüldüğünü söyleyen ve yine hakkını aradığı için patronun vahşi saldırılarına maruz kalan bir işçi olayı bize şöyle anlatıyor: "Patron bizi çağırdı, sizin çıkışınızı veriyorum dedi. Ben de hangi gerekçeyle çıkarıyorsunuz dedim? Gerekçe göstermiyor o kadar karşılığını aldım ve bu kadar sudan bahanelerle çıkaramazsınız diyerek bu olaya karşı çıktım. Bunun üzerine patron bekçileri çağırarak adamlar gelsin dedi. Beni yemekhaneye götürerek 8-10 kişi dövdüler. Bunlar işveren köpekleri, üretimle hiçbir alakası olmayan insanlar ve hatta şoförlerde var arasında. Beni dövömler arasında Recep ve Ahmet isimli iki şoför de vardı"

Kağıthane Öztek işçileri gerici patrona karşı birleşmeli

Bu gibi saldırılar, işyerinde sürekli olduğunu ve diğer çalışan işçilerinde tehdit altında olduğunu belirten işçiler, bağlı oldukları Genel-İş Sendikası'nın kendilerine hiçbir destek ve yardım da bulunmadığını belirterek, devlet destekli sarı sendikaların gelişen sınıf mücadelesi önünde nasıl engel teşkil ettiklerini şu sözlerle belirtiyorlardı. "Sendika uyuyor, desteğe çağırıyoruz, gelmiyorlar, bizi her yerde yalnız bırakıyorlar."

Diğer sarı sendikalar gibi DİSK'e bağlı Genel-İş sendikası da devlet güdümlü ve işçilere önderlik edebilecek bir sendika olmadığını ortaya koymuştur.

Böylece bunun karşılığı olarak işçilerin örgütlenme mücadelesi ile işyeri komitesi oluşturması sonucu Öztek işçileri haksız işten atılma ve hak gasplarına karşı ilerki günlerde daha aktif eylemlilikler yapmayı düşündüklerini belirttiler.

Cemtaş işçisine saldırılar bitmiyor

İstanbul/Özgür Gelecek-Sendikalaştıkları ve birleşmiş alacaklarını talep ettikleri için işten atılan Cemtaş işçileri, her türlü baskı ve saldırıya rağmen direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürüyorlar. Daha önce Cemtaş patronu Abdullah Taşçı'nın adamlarının saldırısına uğrayan işçiler, şimdi de yine patronun yandaşları MHP'li faşistlerin ve jandarmanın saldırılarıyla karşılaştılar.

Direnişin başladığı günden bu yana işçilere yönelik tehdit ve saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Öte yandan Abdullah Taşçı da şuuru yitirmiş bir şekilde nereye saldıracığını bilemez bir durumda.

21 ekimden beri, yağmur, çamur, soğuk demeden direnişlerini fabrikanın karşısındaki boş arazide sürdüren işçiler, 7 kasım günü davul-zurna eşliğinde halay çekerken, patron bunu görür. Her türlü dayak, tehdit ve baskıya rağmen işçilerin direnişinin kırılmadığını gören patron silahını çeker ve kendi yandaşlarından Ali Yıldız adındaki baskı şefini ayarından vurur. Çapa Hastanesi'ne kaldırılan yaralı, patron Abdullah Taşçı tarafından hastaneden kaçırılır ve yaralama olayını yine kendi adamlarından birinin üzerine yıkar. Bu tür saldırılarla işçilere gözdağı vermeye çalışan patron umduğunu yine bulamaz.

BU KEZ JANDARMA SALDIRIYOR

Patron yanlısı bazı işçilerin ürettiği yaprak gerer kırıcılığı yapması direnişleri işçilerin tepkisine yol açtı. İşçiler bunu önlemek için grev kırıcıların servisine binerek onları ikna etmeye çalıştılar. İkna olmayan bazı grev kırıcılarına ikna olacakları yöntemler kullandılar. Ertesi gün grev kırıcıları işbaşı yapmadılar. İşbaşı yapmayan grev kırıcıları patronun yardımıyla savcılığa suç duyurusunda bulundular.

Daha önce direnişçi işçiler patronun ve yandaşlarının saldırısına uğradığında kılımlı bile kıpırdatmayan jandarma, görev aşkıyla(!) hemen ihbarcılara da yanına alarak direnişçi işçilerin evlerini bastı. İşçiler evde bulamayınca ailelerini gözaltına aldı. Aradıklarını öğrenen işçiler ertesi gün ifade vermek üzere jandarma karakoluna gittiklerinde gözaltına alındılar. Akşam saatlerine kadar arkadaşlarının bırakılmadığını öğrenen işçiler, jandarma karakoluna giderek arkadaşlarının serbest bırakılmalarını istediler. Gözaltına alınan arkadaşlarının savcılığa sevkedileceğini öğrenen işçiler karakolun önünden ayrıldılar. Ertesi gün yine öncü işçilerin ikisinin gözaltına alınmasını engelleyen işçiler topluca gözaltına alındılar ve akşam saatlerinde Küçükçekmece

Savcılığı'na çıkarılarak serbest bırakıldılar.

SINIF KARDEŞLERİ DA YANIŞMADA

Cemtaş işçilerinin direnişe başladıklarından bu yana yaklaşık bir ay geçti. İşçiler direnişi sürdürdükçe kendi direnişlerini aşarak sınıf kardeşlerinin direnişleriyle bütünleşiyorlar. Bunun bilinciyle hareket eden direnişçi Cemtaş işçileri direnişteki Aras Kargo işçilerini ziyaret ederek onlara ayrı bir coşku kattılar. Yine aynı bilinçle hareket eden Aras Kargo işçileri, Cemtaş patronunun kendi yandaşlarından birini kurşunlamasını, direnişçi işçilerden birini kurşunladı şeklinde öğrendiler. Bunun üzerine hemen Cemtaş'a temsilciler gönderdiler. Gelişebilecek herhangi bir saldırıda her zaman desteklerini sunacaklarını belirttikçe güzel bir dayanışma örneği sergilediler.

Direnişçi Cemtaş işçileri devrimci-demokrat kamuoyunu duyarlı olmaya çağırırken, maddi ve manevi desteğe de ihtiyaçları olduğunu belirttiler. Maddi olarak katkıda bulunmak isteyenlerin Pamukbank Avcılar Şubesi Hasan Hüseyin Baki adına 01 308245 nolu hesaba para yatırabilecekleri duyuruldu.

AKTAŞ elektriğin yolsuzlukları bitmek bilmiyor

Haber Merkezi- TC hakim sınıfları her girdiği ekonomik ve siyasi bunalımdan kurtulabilmek daha doğrusu dönemsel olarak atlabilmek için varlık koşulları emperyalizme bağlı olduğundan hemen emperyalist efendilerinin ve onların çıkar kuruluşları olan IMF ve Dünya Bankası'na koşup akıl alırlar. 12 Eylül Askeri Faşist Darbe böyle koşullarda devreye girdi. Bununla siyasi bunalımlarını atlama hedeflediler. Geriye ekonomik bunalımlarını atlama kalmıştı. Emperyalist efendileri, IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla, bu soruna çözüm bulunmuştu; özelleştirme... Özelleştirme, ünlü 24 Ocak kararlarıyla devreye girdi.

Emperyalizme göbekten bağımlı komprador burjuvazi açısından üretim için yatırıma gitmek masraflı ve zorlu olduğundan; kendileri için daha karlı olan hazır KİT'leri satın alma yoluna gitti. 24 Ocak kararlarıyla birlikte kar eden KİT'ler parça parça emperyalistlere ve komprador burjuvaziye yok pahasına satılmaya başlandı.

En karlı KİT'lerden biri olan TEK, böylesi bir süreçte dönemin ANAP'lı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fahrettin Kurt'un onayı ile İstanbul Anadolu yakasının enerji üretimi, iletimi, dağıtım ve ticareti 30 Şubat 1990 tarihinde 30 yıllıkna AKTAŞ şirketine kiralandı. Kira bedeli yaklaşık 35-40 milyar arası olduğu tahmin ediliyor. Elektrik Mühendisleri Odası'na göre TEK'in o yıllardaki sadece aylık geliri 3 milyarı aşıyor. Buyrun siz düşünün. Yani AKTAŞ bir yıllık gelire 30 yıllık gelire konmuş oluyor. Yapılan anlaşmaya göre, AKTAŞ, "mali sıkıntıya düştüğünden faizsiz kredi alabilir." Bundan hareketle AKTAŞ çalışmaya başladıktan 7 ay sonra karının çok düşük olduğunu ve bu yüzden yatırım yapamayacağını bildirerek, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın onayıyla 91 yılı yatırım programı için 160 milyar kredi aldı.

Tabii bu, özelleştirme olayı, TEK işçilerinin geleceğini bir belirsizliğe soktuğu için, işçiler tarafından tepkiyle karşılandı ve birçok eylemliliğe neden oldu. Vahap EY-CAN adlı bir işçi TEK işçileri adına yazdığı bir mektupta yazdığı

gerekçesiyle AKTAŞ hakkında dava açtı.

Bunun üzerine AKTAŞ, hemen kısa bir sürede iptal kararını gizleyerek 3 milyon hisse senedini piyasaya sürüp, sermayesinin % 15'ini halka açtı. Bu arada hisse sahipleri iflase sürüklendi. AKTAŞ, şirket sözleşmesinin iptal edilmesinden sonra gerici-faşist sendika Tes-İş'in de yardımıyla işçi kıyımına başladı. Bugüne kadar 70'in üzerinde işçi kıyımı var. Tabii, bu arada AKTAŞ Danıştayın sözleşmeyi iptal kararından sonra, yeni bir düzenlemeye gidilmesi nedeniyle, yaklaşık 1,5 yıldır yasadışı olarak çalışmasına devam ediyor. Hiçbir müdahale olmadı.

AKTAŞ'TA YENİ BİR SOYGUN

AKTAŞ Elektrik, hiçbir müdahaleyle karşılaşmamanın verdiği güçle, halkı (aboneleri) dolandırma işine devam ediyor. Şirket, şimdi de, aboneleri sözleşme yenilemeye zorluyarak, aboneleri haksız bir şekilde soymaya çalışıyor. Söz konusu uygulamaya itiraz eden aboneleri ise elektriklerini kesmele tehdit ediyor. Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Erol Celepsoy "Uygulama yasalara aykırıdır. Zaten danıştay, 24 Ocak 1994 tarihinde almış olduğu kararla AKTAŞ'ın TEK'le yaptığı işletme hakkı devir sözleşmesini iptal etti. Yetkisi iptal edilmiş bir şirketin bu tür bir uygulamayı yapması yasalara aykırıdır" diye düşüncelerini dile getiriyor.

İstanbul Anadolu yakası TEK aboneleri böylesi bir haksızlığın, usulsüzlüğün ve yetkisizliğin farkına varmalı. AKTAŞ Elektrik'in bu uygulamalarına karşı sessiz kalmamalı. Ayrıca şunu çok iyi görmeliler. Nasıl oluyor da Devir Hakkı Sözleşmesi Danıştay'a iptal edilmiş, bir şirket, bu denli pervasızca, yasadışı çalışarak nasıl yolsuzluklarına, soysuzluklarına devam ediyor. Hiçbir engellemeyle karşılaşmıyor. Aboneler bunun bilinciyle hareket etmelidir. Ayrıca AKTAŞ'ın Devir Hakkı Sözleşmesi'nin iptal edilmiş olmasından dolayı, aboneler mahkemeye başvurabilir ve kazanabilirler.

Temizlik işçilerinden uyarı eylemi

İzmir/ Özgür Gelecek- İzmir Büyükşehir Belediyesi Anakent ve Metropol Belediyeleri ile toplu sözleşme görüşmeleri sonuçsuz kalınca, ilk uyarı eylemi Konak Belediyesi'ne bağlı temizlik işçilerinden geldi. İşçiler Gürçeşme'den Basmane'deki Konak Belediyesi binasına kadar yürüyüş yaparak tepkilerini gösterdiler.

Uzun zamandır Belediye-İş ile, ilçe belediyelerinin yetkilerini de elinde bulunduran Büyükşehir Belediyesi arasında süren toplu sözleşme görüşmeleri olumsuz geçince prosedür gereği "arabulucu" araya girdi. Arabulucular da bir sonuç alamayınca,

işçiler eylemlilik süreçlerini başlatmış oldular. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı yürüyüşte "İşçi-Memur Elele Genel Greve", "Belediye İşçisi Köle Değildir", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Vur Vur İlesin Özfatura Dinlesin", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Özelleştirmeye Hayır" gibi sloganlar sık sık atıldı.

Belediye önüne gelindiğinde, Konak Belediye Başkanı Ahmet Sarışın'la görüşme yapıldı. Sarışın işçilere hitaben yaptığı konuşmada; "Aldığımız ücretin bugünkü koşullara göre az olduğunu biliyorum. Gereken mesaj alınmıştır. Sizin ne aldığınızı merak etmiyoruz. Bizimci Burjuvazi

Özfatura'ya götüreceğim. Sözleşmenin imzalanması için elimden gelen çabayı sarfedeceğim. Sizin sorunlarınızı diğer belediye başkanlarına da anlatacağım" dedi.

Daha sonra Belediye-İş Şube Başkanı Hasan Kaplan da; toplu sözleşme görüşmelerinde şimdiye kadar olumlu adım atılmadığını belirterek "Toplusözleşme görüşmeleri, uyumsuzlukla sonuçlanmıştır. İşveren % 45'te direniyor. Sosyal devlet anlayışı ortadan kaldırılmak isteniyor. Sosyal yaralar kaşınmaya başlandı. Dileriz daha fazla sosyal devlet anlayışı için mücadele" dedi.

Bakkallar ve küçük üreticiler

İstanbul'da bulunan bakkallar, daha önce sigara ve meşrubat boykotu eyleminden sonra bu kez de yağ, süt ve meşrubat türü sektörleri kapsayan geniş çaplı bir boykot eylemine hazırlanıyorlar. Bilindiği gibi bakkallar daha önce meşrubatlardan coca cola'nın boykotuna girişmişler, bir süre sonrada sigara boykotu yapmışlardı. Bakkalların boykota gerekçe olarak büyük marketler ve grossmarketlerle rekabet gücünün olmaması, nispeten yavaş, firmaların bakkallara küçük kar marjıyla ürünleri vermeleri gösteriliyor. Üretici firmalar, grossmarketlere % 50'yi aşan kar marjlarıyla mal veriyor, çeşitli promosyon ve kampanyalarla da bu büyük market zincirlerinin mal alımlarını kolaylaştırıyor.

Bakkallar Odası Genel Sekreteri Tahir Paköz'ün açıklamasına göre bakkallarla büyük marketlere çifte standart uygu-

laması yapılıyor. Paköz açıklamasında; "Üretilen ürünlerin % 90'ını halka ulaştıran bakkallara daha düşük kar verilecek rekabet alanları daraltılıyor. Böylece bakkallara, halkın gözünde kazıkçı bir imaj verilimeye çalışılıyor" dedi.

Piyasa özel olarak bakkalları genel anlamda küçük üreticileri sürekli yok olmakla karşı karşıya bırakıyor. Firmaların ürünlerle sürekli zam yapmalarının yanısıra grossmarket, hipermarket ve süpermarket ürünlerinin kampanyalarla daha cazip hale getirilmesinden ötürü bakkallara ilgi azalmaktadır. Böylece bakkallar sadece ekme ve günlük ihtiyaçları satan büfeler durumuna itilmektedir. Bu durumuyla bakkallar haksız rekabet sonucu kepenk kapatmak zorunda kalıyor. 1980'li yıllarda 14 bin 500 bakkal bulunurken her yıl ortalama bin bakkalın kepenk kapattığı belirtiliyor. 1993

yılında 8 bin 700 bakkal odaya kayıtlı iken bu yıl 2 bin 500-3 bin bakkalın daha kapanma tehlikesi içerisinde olduğu belirtiliyor. Komprador burjuvazinin, sınırsız, sorumsuz ve hoyratça yok ettikleri bakkallar gibi küçük üreticiler mesleki alandaki örgütlenmelerini kompradorların ekonomik ablukasını boykota çevirmelidirler. Ve bu ekonomik kriterleri genel demokrasi mücadelesiyle bağ içerisinde ele almaları tek doğru olandır.

Bakkalların yanısıra varolan ekonomideki kriz ve dengesizlikler genel olarak küçük çapta üretim yapan esnaf, zanaatkar yani halı tezgahları, konfeksiyon atölyeleri .. vb. bu erimeden payını alarak dayanamayıp iflas etmektedir.

Böylesi küçük üreticilerin teknolojiyle yenilenememeleri rekabet gücünü kısıtlamakta böylece küçük üretici proleterleşme sürecine girmektedir.

Yolsuzluk dosyaları zamanaşımına uğruyor

Gümrük, TMO ve Tekel yolsuzluklarını araştırmak üzere kurulan TBMM Komisyonu Kemal Horzum'un da adının karıştığı pekçok kaçakçılık ve yolsuzluk dosyasının zaman aşımına uğrayarak rafa kaldırılacağını belirtti.

Hatırlanacağı üzere, Kemal Horzum 1983 yılında kaçakçılık suçundan yargılanmaya başlanmıştı. Açılan davada iki kişi mahkum olmuştu fakat yargıtay 1987 yılında bu kararı bozmuş ve dava dosyası 1994 ortalarında tekrar yargıtaya gönderilmişti.

ti. Davanın henüz karara bağlanmadığı ortada. Eğer bu dava 19 Ocak 1995'e kadar karara bağlanmamış olursa zaman aşımına girecek. Ayrıca Yahya Demirel 20 yıl önceki suçu için 10 yıl önce yattığı hapis yeni işlediği bir suça saydırmayı başardı. Y. Demirel 19 Kasım'da Şekerbank'ı dolandırmıştı. Yeni suçunu eski yattığıyla ödeşecek. Böylece Demirel hapislen kurtuldu.

Anayasada "herkes yasalar önünde eşit haklara sahiptir" ibaresi yer alır, acaba öyle mi?

TC "Yargısının" ağır aksak yürüdüğü, sermayeye gelince yargının hiç mi hiç yürmediğini de hesaba kattığımızda kaçakçılık, yolsuzluk ve talan dosyaları kendiliğinden kapanacak, suçlular da cezasız kalacaktır. Bütün bunlar çürüyen ve köhneleşmiş düzenin savunucularının Türkiye'de temiz eller operasyonunu gerçekleştirebilmelerinin imkansız olduğu ve sömürücülerin kendi tabiatına ters hareket edemeyecekleri gerçeğini ortaya koymaktadır. Bu yüzden çözüm kendi ellerimizdedir.

Vergi rekortmeni yine Manukyan

İstanbul Ticaret Odası (İTO) 1993 yılı kazançları üzerinden yüksek vergi ödeyen 795 ve yüksek miktarda ihracat yapan 330 üyesi ile çevre korumasına katkıda bulunan "vergi rekortmenlerine" 10 Ksım tarihindeki törende plaket ve madalya verdi. TC nin geçen yılki vergi rekortmeni olan Matit Manukyan bu senede vergi rekortmenliğini kimseye kaptırmadı. Tüm ödülleri Cumhurbaşkanı Demirel, Cumhurbaşkanı Manukyan bu "şerefe" nail olmadı.

Kadın tüccarlarının vergi rekortmeni olduğu ve bundan dolayı da ödüller alması, bu sömürü düzeninde ahlaki ve kültürel olarak igrçen yüzlerini göstermesi açısından çok önemlidir. İlgisine kadar sömürenlere insanların bedenlerini satanlara ahlaksal ve de kültürel çürümeyi hızlandıranlara "sevgili" devlet adamlarımız altın plaketler vermekte onlarla aynı ahlaki çürümüşlük içinde olduklarını sergilemiş oluyorlar. Diğer yandanda komprador sınıfı dahil olan Koçlar ve Sabancıların vergi rekortmeni olması gerekirken olmamaları bunların igrçen yüzlerini birkere daha ortaya seriyor

İhlas Holding'in faizci yüzü

25 yıllık bir geçmişi olan İhlas Holding Allahın rızası ve onun kurallarını rehber edinmiş ve çağın modern araçlarıyla donanmış müessesese olarak ortaya çıktığı iddiasındadır. Bilindiği gibi İhlas Holding pazarlamadan, emlakçılığa, otomotiv sanayinden, medya kollarına kadar birçok sektöre el atmış ve bu gün belli başlı büyük holidinglerden biri haline gelmiştir. Kuşkusuz kısa sürede palazlanmasında, İslami kamuoyunun "İslama hizmet et" sloganıyla desteğini almasının payı küçümsenemez.

Fakat ne yazık ki islami kavramlar kullanarak ortaya çıkan aynı zamanda faize karşı olduğu imajı yaratarak halkın dini duygularını istismar eden İhlas Holding'in kara yüzü ortaya çıktı. Yine aynı islami çevrelerce, TGRT ve Türkiye Gazetelerinin eski ilkelerinden, çizgisinden koptuğunu, faize ve harama evrimlendiği tezlerini ortaya attılar.

Şafak gazetesi yazarlarından ve İslam ajitatorlarından Abdurrahman Dilipak İhlas'a ilişkin köşesinde "Faizle çalışıyorlar ve bu konuda din adına bir kaygı taşıdıkları da yok. TGRT 'de öyle. Yoksa Seda Sayan'ı nasıl ekrana çıkarabiliyorlardı. Seyyid Kutub'ın faizle çalışmaları bu noktaya nasıl geldi de siziz

şeklinde açıklama yaptı.

Yine Egebank Genel Müdürlüğü'ne getirilen Sami Erdem ise İhlas Holding'in bankaları aracılığıyla faizcilik yaptığını söyleyerek, "İslami kesim bilse faizle uğraşan bu gruba selam bile vermez" dedi.

İhlas Holding'in adına ise Türkiye Gazetesi Genel Yayın Müdürü İsmail Kaplan şu açıklamayı yaptı; "Yüce dinimizin ahkama en titiz şekilde uymak ve asla ona muhalif birşey yapmamak, ikincisi, kanunlar çerçevesinde faaliyet gösterip, hukuka aykırı en küçük bir temayülü dahi göstermemek...." olarak açıklıyordu. Tabi ki bir sistem içerisinde farklı bir sistemin kurallarıyla hareket ettiği söylemek ve onu uygulamaya koymak imkansız olduğu gibi aynı zamanda ikiyüzlülüktür.

Emperyalist dünya olsun Türk egemen sınıfları olsun, düzen aleyhtarı radikal dincileri ve özellikle ortadoğu kökenli kökten dinci akımların Türkiye'de yayılmasını önlemek amacıyla düzene adapte olmuş aynı zamanda Türk ekonomik sistemiyle bütünleşmiş dini anlayışları ayakta tutmayı yeğlemektedirler. Bu amaçla İhlas devleti ile ve artularına yuğun tarzla pazarlanılmış bir holdingdir.

Artı-değer

Feodal üretim biçimi zamanla yerini kâr için yapılan üretime bırakmak zorunda kalmıştır. Kâr, kapitalizmin ana özelliğidir. Kar amacıyla yapılan üretimin gerçekleştirilmesi için iki unsurun bir arada bulunması gereklidir.

1- üretim araçlarını, yani makinaları satın alabilecek mali güce sahip olanlar, yani kapitalistler...

2- Hiçbir üretim aracına sahip olmayanlar ve kapitalistlerin mülkiyetindeki üretim araçlarıyla çalışmaktan başka çalışma ve yaşama imkânı bulamayanlar. Yani işçiler.

Kapitalist üretimi üç unsurun varlığıyla; üretim araçları, emek ve süreç içinde oluşan üretim tecrübesiyle gündeme gelirken; üretmeyen ama üretileni tüketen burjuvaziyle, üreten ama ürettiğine sahip olmayan proletaryayı da uzlaşmaz iki zıtlık olarak tarih sahnesine çıkarır.

Peki kârın kaynağı nedir? Marx açıkça göstermiştir, kâr kapitalistlerin ürünleri kendi değerlerinin üzerinde satmasıyla elde olunmaz. Çünkü, bu taktirde bir kapitalistin kârı ötekinin zararı ve kârlar-zararlar birbirini götürceklerinden, sonunda kapitalist sınıf için genel ve toplam bir kâr kalmayacaktır.

Dolayısıyla pazarda satılan bir ürünün değeri, aynı zamanda kapitalistlere kalacak kârda kapsamaktadır. Demek ki kar satış sırasında değil, üretim sürecinde yaratılır.

O halde kârın kaynağını ortaya çıkarabilmek için üretim sürecini adamakıllı incelemeli ve bir mal üretimi için gerekli olan harcamaların toplamından daha değerli olan etkeni ortaya çıkarmalıyız. (Buradaki değer fayda veya duygusal değer olarak değil "değişim değeri" anlamındadır.)

Değişim değerini ölçüsü paradır. Bir ürün belirli miktarda para değerindedir. Fakat ister para ile, ister değiş-tokuşla olsun mallar taşıdıkları değer bakımından birbirleriyle nasıl kıyaslanmaktadır?

Marx bütün bu kıyaslamalarda olduğu gibi, bu kıyaslamada da, malların ortak bir yönünün olması, bu ortak özelliğin az ya da çok miktarda hepsinde bulunması gerektiğini ileriye sürmüştür. Elbette bu ortak özellik renk, koku, ya da ağırlık gibi fiziksel özellikler ya da malların insan hayatı için taşıdıkları "kullanım değeri" değildir. Çünkü herkesin bildiği gibi yaşantı için hiçte zorunlu olmayan otomobillerin "değişim değeri", yaşantı için mutlak zaruret gerektiren yiyecek maddelerinin "değişim değeri"nden çok daha fazladır. O halde fiziksel özellikleri, özel yarar ve duygusal değer gibi soyut kustaşları bir yana bırakmalı ve sorunun temeline inmelidir. Marx bunu yapmış ve malların ortak özelliğinin, hepsinde bulunan "insan emeği" olduğunu göstermiştir. Herhangi bir malın değişim değeri bu malın üretimi için gerekli olan "çalışma süresi" ile doğru orantılıdır. Yani üretiminde fazla harcanan bir malın değişim değeri de fazla olacaktır.

Kapitalist üretim düzeninde malların değişim değeri, bu malların üretimi için gerekli olan çalışma süresi ile tayin ediliyorsa, gerçek üreticinin yani işçinin ücreti nasıl tesbit edilecektir?

Marx bu sorunu çözümlerken, şu noktayı gözönünde tutmuştur:

Kapitalistler için üretimde kullandıkları emek gücünün, diğer üretim harcamalarından farklı bir aynı yoktur. Başka bir deyişle, emek gücü üretime kişisel olarak değil sadece bir üretim unsuru olarak girer. Dolayısıyla emek gücünün değişim değeride, tıpkı diğer mallarda olduğu gibi tayin edilmektedir. Diğer malların değişim değerini o malların üretilmesi için gerekli olan çalışma süresi tayin ettiğine göre, emek gücünün değişim değeride, emek gücünün üretilmesi için gerekli olan çalışma süresiyle tayin edilecektir. Emek gücünün üretilmesi için gerekli olan çalışma süresi nedir? İşçi ile ailesinin günlük yaşantılarını sürdürebilmesi için gerekli olan yiyecek, giyecek, yakıt ve barınma üretimlerinde harcanan zamandır. Elbette bu toplam çalışma süreside günlere bölünecek ve ailesinin bir günde tükettiği yiyecek, eskitilebileceği giyecek ve kullandığı yakıtla tayin olunacaktır. İşte işçi emek gücünü kapitaliste bu değişim değeriyle satmaktadır.

Kapitalist bir toplumda, işçiyle ailesinin günlük ihtiyaçlarının üretilmesi için örneğin 4 saat yeterlidir. Diğer bir deyişle işçinin ve ailesinin günlük ihtiyaçlarının mal olarak pazardaki toplum değişim değerleri dört çalışma saati olabilir. Bu durumda işçinin günlük emek gücünün değişim değeri de dört çalışma saati olacaktır. Yani kapitalist, dört çalışma saati karşılığında para ödeyecektir. Oysa işçi dört değil, sekiz ve çok kereler on, oniki saat üretimde bulunacaktır. Bu durumda işçi ilk dört saatlik üretimle kendisine verilen ücretin karşılığını ödemiş olacak, bu ilk dört saatte sonraki üretiminde tamamen kapitalist için yapacaktır. İşçinin değişim değeri dört çalışma saati olduğu için, kapitalist işçiye ilk dört saatte sonraki üretimi için hiçbir şey ödemeyecektir. İşte karşılığında kapitalistler tarafından ödenmeyen bu üretim kapitalistlere kalan karın yani "artı-değerin" kaynağıdır. Görülüyor ki kâr alışı-veriş sırasındadegil, üretim sürecinde işçinin sömürülmesiyle elde olmaktadır. İşçinin sömürülmesi soyut bir burjuva kavramı değil, kapitalizmin ve kapitalistlerin varhklarını borçlu oldukları somut bir gerçektir. Sömürü olmasaydı kâr olmazdı; kâr olmasaydı kapitalizm ve

İhtilal partizana yakışır Bu yüzden hoşgeldiniz!...

(Hoş geldiniz! Özenmiş bir mektup gibi beklendiniz. Ve beklentiyi ödüllendirdiniz. Sevindirdiniz toprak kokulu yüreklerimizi. Sisli havaların arasından uzatıp o güzelim yüzünü, bizi gururlandırdınız. Ve güldürdünüz İbrahim'i; ince ve tatlı bir tebessümle...

İşte buradayız! Kavganın orta yerinde. Ve ateşi körükleyen ciğerlerimizde daha bir derinlikle... Sivradık genç kollarımızı özgürlüğe... Kusur yüklü adımlardan sıyrılıp kendimizi, filinta'nın namusunu için ehline teslim ettik.

Aklın peşine düştük. Aklını yoran, işini kolaylar dedik. Bu yüzden büyük bir iddiaya girdik; devrime cüret ettik. Aklını devrime yormayan devrimden soğurdu ve devrimi de soğuturdu, bilirdik. Yürüyüşünü aklına uydurmayan tökezlerdi, bunu da bilirdik.

İşte buradayız! Partizan yelkenlerini ihtilal rüzgarlarına foraladık. En sıcak yerindeyiz ateşin; yangın taşıyıcılarıyız. Kuşatmak için kuşandık iklimleri. Geceleri aydınlatmak için aşklandı ölüm...

Kaşlarımız üzerini mesken seçen kar taneleriyle, buz tutulu göz kapaklarımızı kucaklaştırdık. Kentlere haber saldı; Eyl

aşklar karşılamaya hazırlanın bizi. Kent kapılarına yığılsın gecекondu mahalleleri. Barikatları yürüklerinize perçinleyin. Ve bir Cumartesi öğle üzeri sarılıp öpün bizi.

En büyük kentlerin, en geniş caddelerinden milis olup geçeceğimiz günleri hazırlayın. Tak-sim çekiciliğinde dalgalanacak kızıl bayraklarımızı nakışlayın gizliden. Haydarpaşa garınının dört kulesine kim asacak İbrahim'in resmini? Partizan marşını kim söyletecek Topkapı surlarında; sesi en güzel olan kim?

İşte buradayız! Dudakları uçuklatan Halk Savaşı'nın ince taktikleri ile sürüyoruz partizan günlerini. Halimzile uyumlu kar kamuffajlarını giyiniyoruz. Ve gülüşünde gümüş yansımalar taşıyan kadın gerillalarla karakol baskınlarında yetkinleşiyoruz.

En büyük sözü söyledik; o söz ihtilalimizdir. Büyük proleter özgürlüğün altın çağına doğru uyanışın ilk adımı...

(Hoşgeldiniz! Devrimin tılsımı yüzünüzden akarken; gerçeği doğurtan büyük İrade'yi kucaklayıp da geldiniz. İhtilal Partizan'a yakışır. Bu yüzden bin kez daha hoşgeldiniz...)

"Bakış"a açıklama

Muzaffer Oruçoğlu'nun "boyutlu cesur bir tartışmaya gereksinim var" başlıklı yazısına istinaden 38. sayımızda yaptığımız açıklamadan sonra M. Oruçoğlu'ndan olumlu ya da olumsuz bir yanıt gelmediğinden "Bakış" köşesinde herhangi bir yazı yayınlamayız. Gelişmelerle ilgili gelecek sayıda okurlarımızı bilgilendireceğiz.

özgür
gelecek

İLAN

Biz tutsak Partizanlar olarak, Türkiye Proletaryasının tarihsel derlenişinin ifadesi olan KÖK I. Toplantısını kızıl çoşkuyla selamlıyoruz. Selam olsun Parti İradesine! Selam Olsun Tarihsel Derlenişimizin Adı, KÖK I. Toplantısına bin selam

Bursa Özel Tip Cezaevi TKP(ML)- TIKKO Davası tutsakları

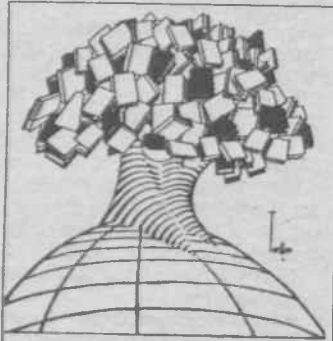
TÜYAP'la birkez daha

13. İstanbul Tüyap Kitap Fuarı etkinlikleri 5 Kasım günü bir kez daha kitapseverlerin katılımıyla açıldı.

Bu yılda bütün yayınevleri birer standla fuara katıldı. Çoğu yayınevi daha önce sergilemediği kitaplarını bu fuar aracılığıyla okurlara duyurdular. Bu Yayınvelelerinde kitabı çıkmış yazarlarda fuar aracılığıyla okurlarıyla yüzyüze imza günleri ve söyleşiler düzenlediler. Okurlar yazarlara merak ettikleri, sormak istedikleri yönlerini sorma fırsatı buldular.

Tabii ki fuar okurlara bütün kitapları toplu halde bulma imkanı yanında, indirimli alma imkanı da tanıması açısından yararlıydı. Tam bir kitap cennetini sergileyen fuarda, yine felsefeden psikolojiye, siyasetten çocuk kitaplarına kadar her türlü kitabı bulmak mümkündür.

Ama bu kitap cümbüşünü farklı değerlendirenler de vardı. Örneğin şeriatçı çevreler, kitap fuarında stand açan Müjde yayıncılık'ı, kitap ve broşürlerle hristiyanlığı yaymaya çalışmakla suçladılar. İnsanların istediği kitapları alıp okumasına bile tahammül edemeyen bu gerici, yobaz çevreler, TUYAP Kitap

TÜYAP İSTANBUL SERGİ SARAYI
TEPEBAŞI - İSTANBUL

Fuarı'nda misyonerlerin cirritliğini ve bu gibi zararlı yayınlardan gençlerin uzak tutulması gerektiğini iddia ettiler.

Kitap etkinliklerinin yanısıra her yıl bir ana temayı seçen fuarın bu yılki konusu ise "Türkiye'de tiyatro ve tiyatro edebiyatı" konusuydu.

Bu konuyla ilgili etkinliklerin büyük bir bölümünde Devlet ve Şehir tiyatroları yetkilileri, oyun yazarları, sanatçılar, yönetmenler ve edebiyatçılar Türk tiyatrosunun sorunlarını "tartıştıkları" paneller düzenlediler.

Ayrıca çeşitli tiyatro toplulukları da gösteriler sundu. Bunlardan biri de Ayna Tiyatrosu tarafından oynanan, Ataoğulları Behramoğlu'nun Nazım Hikmet'in eşi Vera Tulyakova'nın anılarından yola çıkarak oyunlaştırdığı "Mutlu Ol Nazım" adlı oyunu.

Bunun yanısıra "Neden Barış?" konulu bir panelde düzenlenerek Kürt halkına karşı sürdürülen savaşın durdurulması ve bunun içinde barış isteyen herkesin hükümete karşı tavır alması istendi.

Panelde Yazar - şair Cezmi Ersoz, Gazeteci Musa Ağacık, Doç. Dr. Ufuk Uras ve sanatçı Şanar Yurdatap konuşmacı olarak katıldılar.

Fuarın son günlerinde ise 13. Tüyap Kitap Fuarı'nın düzenlendiği Tepebaşı'ndaki İstanbul Sergi Sarayı'na bomba konulduğu yolunda bir ihbar yapıldı. Bunun üzerine binada yoğun güvenlik önlemleri alınarak ziyaretçilerden fuar alanının boşaltılması istendi. Daha sonra ihbarın asılsız olduğu anlaşılacak şekilde güvenlik nedeniyle ara verilen etkinliklere ertesi gün sabah devam edildi.

TUYAP Kitap Fuarı 13 Kasım Pazar günü sona erdi.

Adana Tuncelililer Derneği'nden halk şöleni

Adana/ Özgür Gelecek- Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından Adana'da 29 Ekim günü düzenlenen halk şöleni bazı aksayan yönleri olmasına rağmen çoşkuyla geçti. Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu'nda düzenlenen geceye yaklaşık 7000 kişi katıldı. Saat 18'de başlayan şölen, sunucunun açılış konuşması ve şiir okumasıyla başladı. Daha sonra sahneye gelen halk ozanı Haydar Bayar, son günlerde Dersim'de yaşanan köy boşaltmaların, yakmaların devlet tarafından yapıldığını belirterek halkı duyarlı olmaya çağırdı. Konuşmadan sonra söylediği çoşku türkülerle (Türkçe ve Kürtçe) kitleyi coşturdu. Haydar Bayar sahnedeyken sık sık "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak",

"Dersim Faşizme Mezar Olacak", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganları atıldı. Bu sırada, sunucu polis tarafından sahneden indirildi. Adresi alındı, kimlik tespiti yapıldı ve programı sunması engellendi. Daha sonra sahneye Grup Munzur çıktı ve söylediği güzel parçalarla kitlelerin çoşkusunu devam ettirdi. Sloganlar hiç kesilmedi. Grup Munzur'un solistinin tutuklanmasının açıklanması üzerine kitle polisi yuhladı.

Sahneye son olarak geçen yıldızı Ferhat Tunç geldi. Söylediği güzel parçalarla programı bitirdi. Ferhat Tunç sahnedeyken sloganlar devam etti. Bu arada polis konser sırasında ve sonrasında 4 kişiyi dövdü. Polisin bu tavrı kendi çaresizliklerinin ifadesidir.

İLAN

Partinin birliği ve yeniden sınıf mücadelesinin atılımını sağlamak için MLM'lerin önderliğinde oluşan KÖK I. Toplantısını bütün çoşkuyla selamlıyoruz. Bin selam MLM güzergahında oluşan KÖK I. Toplantısına. Düşmana inat, her türlü entrika, ayak oyunlarına karşı oluşan kızıl KÖK toplantısına bin selam Çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halklarına gözünüz aydın olsun diyoruz.

WÖRGL TKP(ML) taraftarları

İLAN

Elbistan devrimci demokart yurtseverler olarak KÖK oluşumunu destekliyor, parti iradesinin hayata geçirilmesi için oluşturulan KÖK'ü destekliyoruz. Sevdiğimiz

Elbistan'dan Partizanlar, DDSB'li İşçiler, Esnaf ve Demokrat Gençlik

Kültür Bakanlığı'nın son kültürsüzlüğü

Kültür Bakanlığı her sene olduğu gibi, "Suya, sabuna dokunmadıklarından" dolayı, bu senede özel tiyatrolara müteşekkürlerini göstermek anlamında 16 milyar 120 milyon lira "sus payı" dağıttı.

Egemen burjuvazi azınlığının sanat anlayışı "sanat; sanat içindir" düşüncesiyle hareket eden ülkedeki gerçeklerden, yaşadığımız toplumsal gerçekliklerden çok uzak, sanati, şölenlerinde, gala gecelerinde, kokteyllerinde yakalarına taktıkları bir çiçek sanan bu sanat kabızları, görevlerini haddiyle yer-

ne getirmiş olacaklar ki devlet babaları bu kadar parayı gözden çıkarmıştı.

Aslan paylarında sırasıyla "suya sabuna dokunmayan" şu "çok çok özel" tiyatrolar paylaştı.

Kenter Sinemacılık A.Ş 1 milyar TL.

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosu 950 milyon TL.

Ankara Sanat Tiyatrosu 900 milyon TL.

Dormen Tiyatrosu 800 milyon TL.

Doğru Tiyatrosu 750 milyon TL.

Kültür Bakanlığının bu "çok çok özel" tiyatrolara dağıttığı "sus payı"ndan yararlanamayan Ankara'daki sekiz özel tiyatrodaki "Bize niye vermiyorsunuz. Bizim onlardan farkımız ne" dercesine bir tepkiyle 2 günlük açlık grevine, bu iki gün içinde de herhangi bir cevap alamadıkları takdirde de ölüm orucuna gideceklerini yaptıkları basın açıklamasıyla duyurdular.

Türkiye'de ölüm orucuna gidecek başka bir sorun vardı. Yani sanatçıların hayatı.

www.partizanarsiv.net

Sınıf seni unutmadı Gökçe

1920 yılında Çit köyü, Kemalîye, Erzincan'da doğdu. 1981'de insanlara; bir yüreğin nasıl sevgiyle çarptığını göstererek ve bu için ölümsüzlüğünü belgeyerek öldü ENVER GÖKÇE.

İlk orta okulu Ankara'da bitirdi. Liseyi ise Ankara Gazi Lisesi'nde okudu ve 1939'da bitirdi. Aynı yıl Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Türkoloji Bölümü'ne girdi. Yeni yeni okuyor ve kendini geliştiriyordu. Yazmayada fakültenin ilkyıllarında başladı.

Fakülteye devam ettiği sıralarda devrimci fikirler olan yakınlığından dolayı bazı ilerici dernek ve dergilerle balantıya geçti. ÜLKÜ dergisi adlı dönemin ilerici dergisinde düzeltmenlik ve dergi çıkarma tekniği işleri ile uğraşıyordu. Aynı zamanda yazdığı birkaç şiirde bazı dergilere yayınlaması için gönderiyordu.

"Ben yine bu arada Ankara'da çıkan bir dergide bir şiirim yayınlanmıştı. Bu şiir Ahmet Kutsi Tecer tarafından görüldükçe beğenilmişti. Kendisi bana şiirim çok kötü olduğunu, şiiri bırakarak düzyazı yazmam gerektiğini söyledi. Bu ona "siz merak etmeyin, ben daha kötülerinde yazarım" diye, olması gerektiği ve benimde söylemem gereken cevabı esprilide olsa vermişim."

Evet, o dönemde iki yol vardı görünen. Biri "Garip" (ama gerçekçekte garip olan) sanat anlayışı, diğer taraftan ise dinamik halk edebiyatının gerçek güzel ve toplumsal yüzü.

"Biz tavrımızı belirlemiştik. Bu garip, hasta sanat anlayışına alternatif olan toplumcu, dinamik halk edebiyatını güçlendirmeye çalışıyorduk. Orhan Veli ve arkadaşları (Nurallah Ataç, A. Kutsi Tecer, A. Hamdi) o zaman devrimci şiirleri yok sayan ve yozlaştıran bir çalışma izindeydi. Bizim varlığımız küçüktü, önemsizdi ama doğrudu. Biz bu doğrudan dolayı bir aradaydık."

Safların belirlenmesi, küçük önemsiz gibi görünen bu genç, devrimci insanlar yaşam kavgasının sanat çerçevesinde hapsolmayacağına bilince ulaştırmış bir ruhla, 1948 yılında Türkiye Gençler Derneği adı altında her türlü anti-faşist ve devrimci demokrat fikirli genci bir araya getiren bir derneği kurdular. Faaliyetleri arasında bir araya gelmenin ötesinde, halka her türlü yardım vardı. Örneğin halkın hasadına bir fiil iştirak etmek, onlarla birlikte yorulup, onlarla birlikte oturmak, dertlerini dinlemek ve ellerinden geldiğince onların arkasında olmak, öğrenci faaliyetlerine katkıda bulunmak, sorunlarıyla ilgilenmek, protestolarında birlikte hareket etmek gibi. Bunlar kolektif ve toplumsal faaliyetlerdi.

Derneğin birçok ilerici, toplumsal ve yapıcı işlere yönelmesi, Ankara çevresinde bulunan ırkçı, Turancılar, rahatsız etmiş olmalı ki derneğe saldırılar başlar.

"Turancılar saldırdı. Dernek birkaç saat içinde yıkıldı. Kitaplar yırtıldı, yakıldı. Dernek üyelerinden yakaladıkları birkaç kişiyi dövüyorlar."

Bu saldırının sonucunda dernek üyelerinden, aralarında E. Gökçe, Mehmet Kemal ve Şevki Akşit'in bulunduğu 5 kişi tevkif edildi. Gerekece ise dernek üyelerinin komünizm propagandası yaptıklarıydı.

"Ankara cezaevine götürüldük. 3 ay devam eden sorgudan sonra hiç kimseyi mahkum edemediler. Böylece 3 ay boşu boşuna geçti."

Onlara göre bu yenilgi, yıkılış değildi. Bildikleri, yengilerin, zafierlerin teminatı olduğuydu. Pek de öyle boşu geçmemişti bu üç ay içinde.

Görüş Günü

Bugün görüş günümüz dost kardeş bir arada telden tele Mendil salla el salla Merhaba

İzin olsun hapishane içinde Seni Senden sormalara doyamam Yarım döner çigaramın ateşi Gitme dayanmam Görüş günü adlı bu şiiri o dönemin bir ürünüydü.

Fakültenin önu
Fakültenin yanı demirden köprü
Fakültenin önu bir sıra kavaktı
Biz bir garip yiğit kişiydik
Bütün hürriyetler bizden uzaktı

Faşistler camlara yürüdüler
Kürsüleri kırdılar, höykürdüler
Tiğ teber şahı merdan
"Tanrı dağı kadar Türk'tü bunlar
Hıra dağı kadar Müslümün"
Ve de kanlı bıçaklı düşman
Gökler ışığıyordu yer yer
Ortalık ala şafaktı
Bu şiirde o günün olaylarını günü gününe yansıtan bir şiiridir Gökçe'nin.

Fakülteyi bitirmişti Gökçe. Bir dönem İstanbul ve Ankara'da yurtlar müdürlüğüne bağlı çeşitli yurtlarda memurluk yaparak geçimini sağlamaktaydı.

Ve o devrede 1951 tevkifatının başladığı devredir.

"Gazetelerden okuduğumuza göre Sevim Tarı isminde bir kadın Paris'e giderken yakalanmış. Bunun üstünden bir süre geçti. Buna dayalı olarak tevkifatta başlamıştı."

"Bir kaç öğrenciden sonra bende eylülde tutuklandım. TKP tevkifatı denen meşhur 951 tevkifatı olayı başlamış oldu. Devrimciler bir bir tutuklanıyordu. Bu tevkifatta yine alışılmış yoldan yöntemleri uygulandı. Gene tabutluklar, falakalar ve insanlık dışı işlemler, işkenceler yapıldı. Ve sonuçta 168 insan askeri mahkemede yargılandı, gereği şekilde hepsi cezalandırıldı."

Ve bundan böyle 7 yıl mapusluk ve üç yıllık sürgün hayatı yaşadı Gökçe. Ezildi, sakıncalığın dan dolayı iş bulamadığıda oldu. Yoruldu ama bırakmadı. Bırakmadı kavgayı. Yine insan, yine halk adamı. Ünvanı sırtında, silahı ise sanatı olan bir halk savaşçısıydı o.

Gökçe için daima; sanatın en vazgeçilmez temel hammedesini halkın hayatı oluşturmuştu. Kaba, işlenmemiş ama en vazgeçilmez, en zengin ve en temel hammade kanağıydı halkının yaşamı. Değiştirici ve dönüştürücü bilincini kendinde görevleyen bir halk sanatçısı için bu tek kaynak olmalıydı.

Sanatçıyı toplum dışı bir varlık olarak gören- gösteren sömürücülere, eskimiş gerçeklikleri değiştirerek ve insanın gerçek anlamda yaşamının koşullarını hazırlayacak sanat için sanat diyerek halk edebiyatı yapıyordu o. Ne mutlu sana ki Gökçe sınıf unutmadı seni, halk unutmadı.

Değirmeler

Ali D. Kardeş

Bandıra bandıra çarpıtma

Egemen sınıf sanatçıları, halk ozanlarını küçük görürler. Halkın değerleriyle alay etmek, onlara müthiş haz verir. Halkı cahil, kendilerini onlardan üstün görmek en doğal hastalıklarındır.

Halkın içinden isimlessiz sanatçıların "anonim" denilen halk kültürünün değerleri; özellikle korunup, kollanması gereken; hâlâ saldırıya uğruyorsa; egemen sınıf sanatçıların korktukları bir şey var demektir. Onlar; "anonim" değerleri alıp "yeni yorum" adını kullanıp; popülerleşip; egemen sınıfa sunarken; halk değerlerinin önemini farkındadırlar. Ancak; işlerine geldiğinde halkın yarattığı değerlerle alay edip; onu küçük görmeyi de ihmal etmezler.

Halk müziğinin motiflerini ve sözlerini kullanarak "ünlenen" az sanatçı yoktur. Birçok sanatçı halkın değerleriyle ayakta kalabilmişlerdir. Durum bu kadar net ve halkın değerlerine bir saldırı varken "sanatçı" denen bu sürüleşmiş topluluktan hiç ses seda çıkmadı.

Olay şu:

Türkiye'nin Madonnası(!) iddiasındaki seks gösterilerinin taklitçisi Yonca Evcimik; çarpıtarak halkın değerleriyle alay etti. Sahnelerde hâlâ bu ahlaksızlığa devam ediyor. Televizyonda program yapan ve nasıl "halk sanatçısı" olduğu belli olan İbrahim Tatlıses'in programında sarlatanlığını sürdürdü. Duruma tek itiraz; bildiğim kadarıyla halk müziği sanatçısı Belkis Akkale'den geldi. Diğer sanatçıların suskunluğuna onların mantığında bile şaşmamak mümkün değil... Suskunlar, bilimsizce suskunlar... Varlık zeminleri ayaklarının altında kayıyor farkında değiller... İnsanın, uyanım ey gafiller diye bağırması geliyor.

Yonca Evcimik; "Yine yeşillendi fındık dalları" diye başlayan bir halk müziği dizesini; tekrar tekrar çarpıtarak; halkla, kültürüyle fütursuzca alay ediyor. Çarpıttığı dize ile anlamı bulandırıyor ve başlıyor "kah kah" gülmeye... Ne kadar komik?

"Yine de yeşillmiş fındık dalları", "Yine yeşildir fındık dalları", "Zaten yeşildir fındık dalları" vs... uydurmaları kendi sanatçı niteliğini de ortaya koyuyor.

Dizeleri anlamıyor; sanatçı duyarlılığını bilmiyor.

Belki yoksulluk, belki olanaksızlıkları dolayısıyla yerine yıllardır kavuşamayan insanın özlemi ifadesi olan bu dizeleri; Yonca Evcimik'in ve benzerlerinin yaratabileceği yüzlerce "parça", o duyarlılıkta bir duyguyla ifade edebilir mi acaba?

Ne mümkün?

Onlar; sanatlarıyla değil, oralarına buralarına ışıklar takarak; cinsel mesajlı giysiler giyerek dikkat çekebilirler ve öyle varolabilirler... Yaptıklarını da "sanat" diye yuttururlar!..

Müzikleri taklit, "klip"leri yama... "Kız hepsi senin mi?", "bandıra bandıra ye beni!", "valahi öptürmem!" gibi cinselliği pazar için kullanan yaklaşımı egemen sınıfın sanatçıları kendi aralarında bile tartışıyorlar. Pazarı çıkarılan cinsellik özellikle kadını rencide ederken; tüm toplumu çürümüş bir sistem içinde çöküşe sürüklemektedir.

Mesaj daha çok müzik sanatçısıym diyenlere... Yaptığınız işin kaynağına saygı gösterin ve ahlaksız satışmalara tepki gösterin... Kim olursan ol! Siyasal düşüncene ne olursa olsun tepkini göster...

Yonca Evcimik'in çarpıttığı dizelerin doğrusunu okuyalım bu arada:

"Yine yeşillendi fındık dalları
Acep ne olacak yarın halları
Dalgalanıyor mavi şalvarı
Kız allan pullan gel gel yanına
Beyaz kollarını dola boynuma"

Çizgilerle

Manuel Tekin

GÜNEY DOĞU ANADOLU PROJESİNİN EN ÖNEMLİ HALKALARINDAN BİRİ OLAN ŞANLI URFA TUNELİ'NİN İLKİ BUGÜN CUMHURBAŞ-KANI ÇOBAN SÜLÜ TARAFINDAN AÇILIYOR. AÇILIŞ NEDENİYLE ŞANLI URFA'YA GÖNDERİLEN ÇOK SAYIDA ASKER VE POLİS, DEV TUNELİ SABOTAJ OLASILIĞINA KARŞI GÜVENLİK KORDUNUNA ALDI..

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

HANI BİR İKİ PAZARIMIZI
KAPTIRMAMIŞ NESE DE...

MAJOR'LA BAYAN YELTSİN'İN KAÇAMAGI

Emniyet köşesi

Drakula sanata merak sardı

Sanatçı Müsvettesi Haber Ajansı- Yazdığı iddianamelele edebiyat dünyasına adım atan (!) ve bu alanda "rakipsiz" olduğunu, aldığı "Hitler İddianame Ödülü" ile ispatlayan Devletin Güvenilir Müsvette (DGM) Başsavcısı Nusret Drakula'nın, yazdığı "bişeylerle de şiir dünyasına girmeye (!?) çalıştığı öğrenilmiştir. Bundan birkaç ay önce "hunhar" bir saldırı sonucu şehit (!) edilen İti Goldi için yazdığı "bişey"le şiir dünyasına girmeye (!) çalışan Drakula, yine

"bişey" yazarak genç meslektaşlarına "tavsiyelerde" bulunmuş. Drakula'nın yazdığı "bişey" şöyle:
*Bizler;
"Gözünde parasını ve diğer gayri-menkullerini
Gönlünde hitler ve Atatürk il-kelerini tutabilen
Laiklik adı altında dinşel ger-cililiği körükleyen
Milliyetçilik ve Faşizm dü-şüncesinde
İşkence ve katliamlar yapar-ak
İnsan kanı içenlerdeniz."*

İçişleri, askerlerin itirafını yalanladı

Soysuzlar Haber Ajansı- TC devleti uzun süreden beri T. kürdistanı'ndaki yangınların nedenini açıklarken, kâh "kaza" olduğunu söylemiş, kâh "suçlu" olarak PKK'yı göstermiş, bazen de dolaylı olarak üstlenmişti. Nihayetinde esas "suçlu" (!) PKK'dan "topu" geri alan devlet "Evet; biz yaktık!" demiş, fakat İçişleri bu itirafı yalanlamıştır.

Konuyla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Genelkurmay yetkililerinden General Kasım Paşadayısı, "Evet ulan, biz yaktık; emri verenlerden biri de benim! Her tarafı yakıp yıkacaz anadınız mı, ayrıcana da kimseden korkmuyoz!" demiştir. Bir gazetecinin "Madem

kimseden 'korkmuyunuz' da, savunmasız en küçük köylere bile niye tankla-topla 'giriyorsunuz'?" demesi üzerine Paşadayısı sinirlenerek gazeteciyi "Karıştırma oraları lan alırım façanı aşşaa, dingil!" diye azarlamıştır.

Yukardaki açıklamayı duyan İçişleri Bakanlığı yetkililerinden Nahit Kapıkulu, olayı "aptalca bir tavır" olarak yorumladıktan sonra yaptığı resmi açıklamada General Kasım Paşadayısı'nın sözlerinin yanlış anlaşıldığını belirterek "Sayın Paşadayısı sobadaki odunları yakma emri vermiştir, ve emir subayı da yakmıştır. Başka bir şey yok." demiştir.

Tekzip

DYP'nin isyancı 37'ler grubundan Denizli Milletvekili İsmail Amasyalı, Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal'ın PKK'dan bir farkının olmadığını ve tescilli bir komünist olduğunu belirterek "TC ne çektiyse komünistlerden çekmiştir. Mümtaz Hoca'da bir komünisttir ve devletimiz, bu insanın ipoteği altında değildir." demiş.

TC'nin "ne çektiyse komünistlerden çektiği" gerçeği bir yana, Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal'ın "Uluslararası Af Örgütü Üyesi" ve "düşünce suçlusu" olarak hapis yatması onun

burjuva niteliğini değiştirmez. "Uluslararası hukuk virtüozü" olan Soysal'ın "Düşünce Özgürlüğü" ile yasaya çok karşı olduğu (!!) 12 Eylül'ün vampir anayasasına dayanılarak yapılacağını ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı John Stattuck'a söylediğini bilmiyor muydunuz", İsmail bey?! Aaa, valla teessüf ederim!.. Ben de sizi bir şey "sanıyordum". Mümtaz hoca'nın bizimle uzaktan yakından hiçbir ilişkisi yoktur, sizinle ilişkisi ise üüüüü! Ayrıca bu bir tekzip!.. Ne beyim beni inlanmazsınız da..

PARDON?!

— SHP'den DYP'ye "ahlaksız" suçlaması

★ Buyur burdan yak!

— Mecliste suç işleyen işleyene

★ ... ve huzurlarınızda suçlular devleti!

— Çiller'in demokrasi nutkunda sendikacılara gözaltı

★ Bereket ki(!) katliamlarla ilgili konuşmamış.

— Deniz Baykal: Dokunulmazlık kaldırılınsın

★ "Garibim", Demiral diye birini duymamış ki.

— Mahmut Alınak: Konuşmasaydım, Bakan bile olurdu.

★ Aman efendim, ne lüzum! zaten birçok konuda "bakan"sınız.

— Boşaltılan köyler bombalanıyor

★ Ola ki canlı filan kalmışsa...

— M. Yılmaz: Yakılan köyler afet kapsamına alınsın

★ İyi de, yakılan kasabaların ve şehirlerin "suçu"ne ki?!

— Erbakan: Faizde param yok

★ Eee, nerde peki?!

— Erbakan da faizciymiş

★ Hayret, nasıl "anladılar"(!) acaba ?!

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1- Üretim araçlarının özel mülkiyeti ve ücretli emeğin sömürsü temelinde dayanan; üretim anarşisi, kronik işsizlik, rekabet ve savaşlar karakteristik özellikleri olup, temel çelişkisi, proletarya ile burjuvazi arasındaki antagonizmada ifadesini bulur. Doğduğu 16. yy'dan itibaren ilericiğini 20. yy'da kaybeden ve feodalizmin yerine geçen ekonomik formasyon. 2) Bilinci, dünyanın maddi (ya da düşünsel) niteliğinin bir yansıması olarak tasvir etmek için kullanılan bir terim. 3- Tersî, sinema ya da sahne sanatçılarının yaptığı -insan hayatındaki bütün olayları önceden belirleyen doğaüstü bir güce ilişkin dinsel, idealist bir kavram. 4- Namus-Pasak, leke-Ruh, yaşam- 5- Faraza, örnek-Yeterli miktarda olan, 6- Kalsiyum'un simgesi-Bir yarımada-İlave, 7- Bayağı, sıradan- Tersî, fenomenler arasındaki zorunlu bağıntıları ifade eden bir felsefi kategori, 8- Onder, başkan-Boru sesi, 9- Fakat, lakin anlamında bir sözcük-Geçmiş son-suzlukla ifade eden bir sözcük, 10- Proletarya Partisi'nin ilk kadın şehidinin soyadı (tersî)- Onaylayan, kabul eden.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1- 8. ve 9. yy'larda başlayan bir İslam Şii mezhebinin ayrılıkçılar

SOLDAN SAĞA

1) ÇOKLUKIYAS 2) ELEALILAR 3) LUTHER 4) İME- MASKOT 5) SL-FANTEZİ 6) KATA- ASUM 7) İM- ŞİMDİ 8) AKİNO- CİL 9) ZAL- İLÖ 10) İMKAN- AG

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) ÇELİŞKİ 2) OLUMLAMA 3) KETE 4) LAH- FAŞİZM 5) ULEMA- İNAK 6) KİRAN- MOLA 7) İL- STAD 8) YANKESİCİ 9) AR- OZU- İLA 10) ETIMOLOG

SÖZÜN ÖZÜ

Manuel TEKİN

Tarım sektöründeki kriz

TC' nin içinde bulunduğu ekonomik kriz kendisini bütün ağırlığıyla tarım sektöründe de hissettiriyor. Bu kriz borç kaskacına alınmış yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizin kaynaklarının emperyalistler tarafından yağmalanmasından kaynaklanmaktadır. 1980 öncesinde yürürlükte olan ithal ikameci model emperyalist ülkelerden ithal edilen teknoloji ile kurulan ara yatırım malları ve girdi kullanan işletmeler esas olarak iç pazara yönelik tüketim malları üretimine yönelmişti. Sanayide olduğu gibi tarım sektörü de bu modele uygun olarak yapılandırılmıştı. İç pazara yönelik "rekabetsiz" bir ortamda üretim yapan sanayi ve tarım sektörünün geri kalmasına neden olmakla birlikte esas neden geri üretim ilişkilerinin üretici güçlerin gelişmesinin önünde oluşturduğu engeldir. 1980 sonrası tarımda uygulanan politikalar emperyalistlerin bağımlı ülkelere dayattıkları ihracata yönelik sanayileşme modelinin tarım alanındaki bir yansımasından başka bir şey değildir. Bu politikalarla mevcut üretim ilişkilerini muhafaza ederek tarımsal üretimin ihracata yöneltilmesi amaçlanmıştır.

Bunun çeşitli nedenleri vardır. Birincisi, emperyalist ülkelerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere tarımsal üretim gerçekleştirilmeleri, ülkemize vb. ülkelere tarımsal ürün ihracatı yapma olanağı sağlamaktadır. İkincisi, beslenmenin ve gıda sanayinin temel girdisi olması özelliğiyle gıda tekellerinin önemli ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Üçüncüsü, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler açısından tarım sektöründe emek yoğun işletmelerin yoğun olması ve sabit sermaye yatırımları gerektirmeyen özellikleriyle ihracata yönelik sanayileşme modeli için aranan özelliklere sahiptir. Daha doğrusu bir ifadeyle tarımda üretim için fazla bir değişmeyen sermaye yatırımı gerektirmediği için diğer sektörlere göre daha tercih edilir olmaktadır. Bunun yanında arazinin verimli olması, yılda iki ürün elde edilebilmesi, ucuz ve bol işgücü bulunmasından vs. vs. dolayı tarıma yatırılan sermayenin kendini yeniden üretmesi daha hızlı olmaktadır. Bütün bu olgular emperyalistlerin ülke tarımını kendi çıkarları çerçevesinde yönlendirmelerine neden olmaktadır.

1980 sonrası tarımda uygulanan politikalar, emperyalistlerin bağımlı ülkelere dayattıkları ihracata yönelik sanayileşme politikasının bir devamı niteliğindedir. Bunun için destekleme kapsamındaki ürünlerin ve alım miktarları sürekli azaltılmış ve birçok girdiye (makine yakıt, tohum, gübre) uygulanan sübvansiyonlar kısıtlanırken, uygulama biçimi de değiştirilerek sübvansiyonlar üreticiye değil; fabrika, kombina ve birliklere verilerek dağıtılmıştır. Böylelikle köylü Tarış, Çukobirlik, TMO ve birçok özel işletmenin insafına terk edilerek ürettiği değerler gasp edilmiştir. İhracata yönelik sanayileşme modeline göre ihraç edilebilen tarım ürünleri destekleme kapsamına alınacaktır. Bunun dışında kalan ve ihracat yapacak düzeyde üretim yapamayan yoksul ve orta köylülük tefeci ve tüccarın insafına terk edilmiştir. Yoksul ve orta köylülüğün ihracat yapması pratik olarak imkansızdır. Çünkü işletmeleri küçük olduğundan elde ettikleri ürünler de ancak ya da esas olarak kendilerine yetiyordu. Bunun yanında küçük ve orta işletmelerin girdi fiyatlarının yükseliğinden dolayı girdi kullanım oranı çok düşük olduğundan hem verim hem de kalite düşüklüğüne neden olmaktadır. Bunlar da ihracattan çok ürünlerini iç pazara sunmak zorunda kalıyorlar.

Girdi fiyatlarının, ürün fiyatlarından hızlı artması girdi kullanımının giderek düşmesine neden olmuştur. Bu da gerekli olan girdileri kullanma gücüne sahip olmayan yoksul ve orta köylülüğün üretimlerinde düşüslere yol açarken, ithalatın serbest bırakılması ile ithal edilen tarım ürünleri üretiminde daha da olumsuz etkilenmesine neden olmuştur. Böylelikle köylü yüksek destekleme oranlarına sahip ithal ürünler karşısında rekabet edemez duruma düşürüldü. Köylünün ürettiği ürünün bedeli olarak eline geçen para ile girdi ve mal, hizmetler için ödediği fiyatlar arasında fark gün geçtikçe büyümektedir. Girdi fiyatlarının aşırı artması hem devletin halkın cebindeki paranın çekilip alınmasında yönelik politikasının bir sonucu olsa da tek neden bu değildir. Kullanılan girdilerin

çoğunun ithal malı olması döviz fiyatlarındaki her artış kendisini olduğu gibi girdi fiyatlarına aktarmaktadır. Fakat tarımsal ürünlerin fiyatı TL'ye göre belirlendiğinden bundan zararlı çıkan köylülük olmaktadır.

Emperyalistler tarafından 1980 sonrası TC'ye dayatılan politikalarla Türkiye tarımda kendine yeten ülke olmaktan çıkarılarak emperyalist gıda tekelleri için girdi üreten bir pazar haline dönüştürüldü. Bu durum Dünya Bankası raporunda şu şekilde ifadelendiriliyor. "Tarımsal fiyatların stabilizasyonunun esnek bir tarife sistemi ile gerçekleştirilmesi... Firmalar arası rekabetin ve tüketicinin desteklenmesinde belli bir tüketici grubunun hedeflenmesi... bu uygulamanın neden olduğu fiyat artışlarından zarar görecektir, dar gelirli tüketicinin yiyecek vb. transferler yoluyla korunması." Bu politikaya göre bağımlı ülkelerin birinci görevi emperyalist ülkelerin gıda tekellerine hammadde sağlamak şeklinde tarım sektörlerini yeniden düzenlemektir. Tarımsal üretimde kendine yeterliğin yok edilmesi için, tarımsal ürünlerin ithalatının serbestleştirilmesi vs. ile tarımı kendi ihtiyaçlarına göre yeniden biçimlendirmektedir. Bunun gerçekleştirilmesi için tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesi, yeni prim sistemi sübvansiyonların kaldırılması yoluyla üreticileri kendine bağımlı hale getirerek neyi ne zaman keçeğine, kime, nasıl ve kaçça satacağına kendileri karar vermektedir. Köylülerin ürünleri üzerindeki söz hakları ortadan kaldırılmaktadır.

Bunun en somut örneği Somali, Etyopya ve birçok bağımlı ülkede görülmüş, tarımda kendine yeten konumunda olan bu ülkelerin tarımının tek yönlü yönlendirilmesi sonucu açlığın koynuna düşürülerek emperyalistlerin gıda "yardımına" muhtaç duruma düşürülmüştür. Bu Politika son yıllarda Türkiye'de uygulanarak aynı konuma düşürülmeye çalışılıyor. Buna çarpıcı bir örnek olması açısından tütünçülüğün emperyalist sigara tekellerine nasıl bağımlı hale getirildiğini inceleyelim.

1984 yılında yabancı sigara ithalini yasaklayan yasanın kaldırılması ile daha doğrusu "sigara içim zevki" değiştirilerek yabancı markalara ve virjinya tütününe bağımlılık yerleştirildi. Yabancı sigaranın pazar payı 1984'te yüzde 1.6'ıken 1991 yılında yüzde 11.6'ya yükselmiştir. Bununla sınırlı kalmayıp üretilen tütün cinsi de değiştirilerek, sigara tekellerinin ihtiyaçlarına göre ekilecek. Türkiye'de ne kadar tütün ekileceğine, cinsine, kalitesine, fiyatına emperyalist tekeller karar verecektir. Bir başka örnek emperyalistlerin tütünün ham maddesi olan yabancının gıdirmek için bağımlı tüketicilerle tüketicilerin

borsalar kurdurarak üreticiye "ya dünya fiyatlarından üretirsin ya da ürününü değiştirirsin" dayatmasından bulunacaktır. Bunun için kurulan borsalarla üretimi denetleyecek ve ürünlerin fiyatı ve kalitesine kadar herşeye müdahale edeceklerdir. Böylelikle Tarım'da kendi kendine yetinmekle övünen Türkiye, emperyalistlere muhtaç duruma düşürülecek/düşürülmüştür. Bu örnekler sadece Tütüne sınırlı değildir. Aynı oyun pamukta ya da McDonalds'ların patates ihtiyaçlarını karşılayacak bir şekilde patates üreticilerinin üretimlerin standart haline getirmeleri gibi birçok örneklerle bağımlılık zinciri pekiştiriliyor, köylünün üretimine, fiyatı, kalitesi, miktarına karşılık üretimi kendi ihtiyaçları doğrultusunda yönlendiriyorlar.

Bu politikanın doğal sonucu 5 Nisan Kararları ile hayata uygulanmaya çalışılıyor. 24 Ocak'tan itibaren destekleme alımlarına konu olan ürün sayısının adedi bilinçli bir şekilde düşürülmüş. Bunun yanında sübvansiyonların kaldırılması, tarımsal ürünlerin fiyatlarının düşürülmesi ile köylü, tamamen emperyalistlerin insafına bırakılıyor olmasına rağmen tarımın toplam ihracatı içinde payı git-tikçe artıyor. Yani ülkeye giren dövizin büyük bölümü tarım ve tarıma dayalı ürünlerden elde ediliyor. 1993'ün ilk 4 ayında, 3.620 milyon dolar olan ihracat bu yılın aynı döneminde sadece 4 milyon dolar artarak 3.624 milyon dolara çıktı.

Sanayi ürünleri ihracatı yüzde 6.6 azalırken tarım ve tarıma dayalı ürünlerdeki ihracat artış hızı, tarım ürünleri ihracatı yüzde 7.8, işlenmiş ürün ihracatı yüzde 18.6 artıyor. Tarımın bu kadar ksöteklenmesine rağmen TC emperyalistlere ödediği borçların büyük kısmını tarımdan elde ettiği dövizlerle ödüyor.

Tarımdaki büyüme hızına bakıldığında 1994 Ocak-Mart döneminde eksi 1.1 iken Nisan-Haziran döneminde eksi 2.4 oranında küçüldüğü Tarım kesiminde çalışanların eskisine göre daha yoksullaştığı görülüyor. Yine resmi verilere göre Temmuz'da tarla ürünlerinin fiyatları Haziran'a göre yüzde 3, meyve fiyatları yüzde 4.6 canlı hayvan fiyatları yüzde 1.3 hayvansal ürünlerin fiyatları yüzde 1.7 artmış. Buna bağlı olarak köylülerin geliri Temmuz ayına göre yüzde 5 oranında düşmüştür. Görüldüğü gibi bir taraftan köylünün ürettiği ürünlerin fiyatları artarken elde ettiği gelirlerde hızlı düşüşler yaşanıyor. Peki nereye gidiyor bu para? Elbette ürün tarladan pazara gelişinde aracılık eden büyük tefeci-tüccarlara ve kazımlara gidiyor. Köylüler somünler sadece bunlarla sınırlı değildir. İthalat ve ihracat dövizleri için ürün satılacağı girdi maliyeti fiyatlarındaki artışta da köylülerin s

mürücü ağına iyice düşmesine neden oluyor.

ANAP'ın hazırladığı "Tarım Kesiminde Fakirleşme" başlıklı raporda gübre fiyatlarında yüzde 232'lik artış yaşandığı vurgulanıyor. Aynı şekilde daha iyi verim elde etmek amacıyla kullanılan zirai ilaç fiyatları son bir yılda yüzde 400'lere varan fiyat artışları hammaddenin büyük bölümünü ithal ettiklerinden fiyatların döviz kuruna göre belirleniyorlar. Herhangi değişiklik olmasa bile döviz fiyatlarındaki bir artış köylüye yansımaktadır. Ziraat Bankası'nın köylülere dağıttığı kredinin faiz limitleri ortalama yüzde 92, bitkisel üretim kredi limitleri de ortalama yüzde 99 oranında artırıldı. Ziraat Bankası'nın "Türk çiftçisinin kalkınması" gibi "amacı" olmasına rağmen pratikte çiftçinin daha iyi sömürülmesinin araçlarını yaratan bir işlevi vardır. Tarım sektöründe kredi faizlerinin yüzde 92, 96'lara yükseltilmesi üreticinin kaynak sorununu daha da artırmıştır. Üretimden elde edilecek kazançlarla yüksek faizli kredilerin ödenmesi zordur. Köylü ödenmeyen krediyi ödemek için tarlasını, evini satarak ödemeye çalışacaktır. Diğer yandan ülke genelinde Ziraat Bankası kredilerinden yararlanan köylüler küçük bir azınlıktır. Büyük çoğunluk tefeci-tüccardan daha kötü koşullarda faizle para bularak üretimini sürdürmeye çalışmaktadır. Fakat yine yüksek faizlerden dolayı borçları ödemez duruma düşerek tarlasını satarak borçlarını ödemeye çalışmaktadır.

Bir yandan enflasyonun altında kalan düzeyde taban fiyatı belirlenerek köylünün alınteri ürünler ucuz kapatılırken, diğer yandan ise ürün bedellerinin ekimden önce değil, yıllar sonra ödemesi yapılarak verilen ürün bedelinin enflasyon karşısında iyice erimesi sağlanıyor. Bütün bu olgular kendisini tarım sektörünün milli gelirden aldığı paydaki düşüşte gösteriyor. Tarım alanının milli gelirden aldığı pay 1980 yılında yüzde 23.87 iken 1988'de yüzde 15.80 geriliyor. Ücret ve maaş gelirleri aynı dönemde yüzde 26.66'dan yüzde 14.00'a geriliyor. Buna karşılık faiz-kira ve kâr gelirlerinin payı aynı dönemde yüzde 48.47'den yüzde 70.20'ye yükseliyor.

Yukarıda anlatıklarımız ülkemiz genelinde köylünün karşılaştığı sorunlardır. Ama diğer yandan T. Kürdistanı'nda ise köylülük artık can derdi ne düşmüştür. Bugün ülke genelinde toplu katliamlar, göç ettirmeler, köy yakmalarla devlet terörü halkın canına kasıtmaktadır. Gerillaya destek veren dağılık alanlarda ise köylülerin ürünleri evleri yakılmakta, hayvanları kurşunlanmaktadır. Buralardaki köylü ekonomisinin durumuna bakıldığında kendi kullanımları için bir üretim yapılmakta. Devlet terörü ile bu bile yok edilmekte ve göç zorlanmaktadır. Yoksul köylülük feodal sömürünün altında ezilmektedir. Ne yeterli toprağı ne üretim araçları vardır. Varolanlar ise verimsiz bir toprak parçası ve çağın gerisinde kalmış üretim araçlarıyla kendi ailesini geçindirememektedir. Ulusal hareketin niteliğinden dolayı, köylülerini toprak ağalarına karşı harekete geçirme yönünde caba içine girmemesi ve ağalara karşı kendiliğinden gelişen hareketin önüne ideolojik, siyasi, psikolojik vb. engel çıkarması T. Kürdistanı'nda yoksul köylülüğün durumunu daha kötüleştirmektedir.

Küçük ölçekli dağılık ve ekonomik olarak güçsüz olan işletmelerin hakim olduğu tarım sektöründe, bu durum örgütlenmede birçok zorlukları beraberinde getirmektedir. Köylülüğün örgütlenmede bir araç olan kooperatifler ise zengin ve orta köylülüğün hakimiyetinde olan yerlere dönüşmüştür. Bürokratik yapıları nedeniyle buralarda verim elde etmek mümkün görünmemektedir. Kaldı ki bu kooperatiflerin kitlesini zengin ve orta köylülük oluşturduğundan ve bizim esas olarak hitap ettiğimiz yoksul köylülüğün dışlayan yapıları nedeniyle buralarda çalışmak yerine yeni kooperatifler örgütlenmesi daha sonuç alıcı olacaktır.

Bütün bunlar bir yana genelde devrimci hareketler açısından Proletarya Partisi'nin köylülük içindeki çalışmaya yeteri derecede önem vermediği için köylüler komprador patron-ağa devletinin insafına terk edilmiştir. Bu örgütsüzlük sonucunda ki ürünlerinin fiyatını belirlemede hiçbir etkinliği yoktur.

Friedrich Engels doğdu (28 Kasım 1820)

A iman sosyalist düşünür ve eylem adamı. Karl Marx'la birlikte bilimsel sosyalizmin kuramcısı.

Protestan bir aileden gelen Engels'in babası, dokuma fabrikası olan bir işadamıdır. Annesine derin bir sevgi duyan Engels, devrimci düşüncelerinden ötürü babasıyla sık sık çatışmıştır.

Barmen'deki öğreniminin ardından, lise öğrenimine başladı. Fakat babasının fabrikanın başına geçmesi için zorlamasıyla okuldan ayrıldı. Bundan sonraki üç yılını gönderildiği bir ihracat şirketinde çalışarak geçirdi. Bu esnada devrimci ve liberal yazarların yapıtlarına da ilgi duymaya başladı. Ve Genç Almanya Hareketi'ne bağlı yazarları takip etti. Çok geçmeden bu hareketi, disiplinsiz ve tutarsız olarak niteleyerek daha kapsamlı ve sistemli bulduğu Genç Hegelcilerin etkisi altına girdi. Genç Hegelcilerin saldırılarını öncelikle Hristiyanlığın temellerine yönelmeleri, daha önceleri bir agnostik olan Engels'in militan bir tanrı tanımaz haline gelmesine neden oldu.

Bremen'de gazetecilikle ilgilenmeye başladıktan sonra Engels, Friedericih Oswald takma

Kavganın Güncesi

adıyla çeşitli makaleler yazdı.

1841'de gönüllü olarak Berlin'deki topçu birliğine yazıldı. Sonraki yıllarda askerlik konusunda uzmanlaşarak silahlı ayaklanma ve savaş taktikleri üzerine çeşitli makaleler yazdı. Berlin'deki Marx'ında gelip gittiği Genç Hegelci çevreye kabul edildi. Böylece Marx'la tanışma fırsatı buldu. Engels'in komünizmi benimsemesinde, Moses Hess adlı biri önemli rol oynadı. Hess'in İngiltere'ye ilişkin görüşlerinin etkisinde kaldı. Engels İngiltere Manchester'da tekrar ba-

basının fabrikasında çalışmaya başladı. Burada özellikle işçilerle kaynaşmaya çalışır ve çeşitli araştırmalar yapar. Çalışmalarının sonucunu 1845'de İngiltere'de Emekçi Sınıfların Durumu adıyla yayımladı. Sonrasında ise Marx'la mektuplaşmaları başladı.

Paris'te biraraya gelen Marx'la Engels, ortak çalışmalarının ilk ürünü olan Alman ideolojisi adlı yapıtı yayımladılar. Bu yapıtta Hegelcileri eleştirdiler. Engels, Komünist Manifestosu ve Das Kapital'in hazırlanmasında katkıları olmakla birlikte kendisinin kaleme aldığı belli başlı yapıtları şunlardır; Anti Dühring, Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni, Doğanın Diyalektiği, Almanya'da Köylü Savaşı, Utopik Sosyalizm ve Bilimsel Sosyalizm, Tarihte Zorun Rolü, Seçme Yapıtlar 3 cilt, Ludwig Feuerbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu.

Ayrıca Engels, Marx'ın ölümünden sonra, tamamlanmamış el yazmalarına dayanarak Kapital'in 2. ve 3. ciltlerini tamamladı.

Engels 5 Ağustos 1895 yılında Londra'da öldü. Engels, Marksizme değerli katkılarının yanı sıra Marksizmi nitel bir aşamaya sıçratarak ustalaştırmıştır. Böylece işçi sınıfı biliminin ikinci usta kuramcısı olarak kendisinin sözettilmekte ve gelecekte de sözettirecektir.

Altınçağ yolunda düşen dokuz can

1986 yılında TKP-ML) 3. Konferansı Dersim'de yapılacaktır. Kasım ayı sonlarına doğru konferans delegeleri Dersim'e gelmişler ve konferans hazırlık çalışmaları hızlandırılmıştır. Bölgede delegelerin dolaştığını haber alan devlet güçleri, daha önceden yığılmış oldukları beyaz ordu birlikleriyle operasyona geçtiler. Operasyonlar özellikle Mercanlar bölgesinde yoğunlaştırıldı ve 21 Kasım'da o bölgeyi düşman güçleri kuşatmıştı. Düşmanın saldırı halinde olduğunu öğrenen birlik bölgeyi terketmeye karar verdi. Delegeler gece boyunca bölgeyi terketmeye çalışmış ve bu arada acil ihtiyaçlarını karşılamak üzere yolları

üzerindeki bir eve girer. Bu arada operasyona katılan helikopter seslerinin yakınlığına, düşmanın yaklaştığını farkettiler ve evi terkederek, uygun bir arazide mevzi tutarlar.

Evi basıp arayan beyaz ordu birlikleri evin boşaltılmış olduğunu görünce yakın çevrede yoğunlaşmaya başlar. Partizanların yerinin farkedilmesi üzerine çatışma başlar. Delegelerin bulunduğu mevzi dört bir yandan çevrilerek, düşmanın yoğun bir saldırısına maruz kalır. Yeterli silah, mühimmat ve askeri donanımdan yoksun olmasına rağmen Partizan birliği son mermisine kadar çatışmayı sürdürür. Çatışma sabahın erken saatlerinden öyleye kadar sürer, düş-

man güçlerinden bir asker ölüren bir askerle bir üstteğmen de yaralanır. Yine çatışmada delegelerin Hüseyin Tosun, Rıza Sökmen, Zeki Uygun, İbrahim Polat, Ünal Küçükbayrak, A. Rıza Boyoğlu, M. Kemal Yılmaz, Kamile Öztürk ve İsmail Doğan yoldaşlar şehit düşerek, 22 Kasım 1986'da ölümsüzleştiler.

Onların herbiri, bire on, bire yüz, bire bin verecek bereketli bir tohum gibi düşümler toprağa. Her biri halkımızın ve yoldaşlarının yüreğine gömüldü. Herbirinin adı oya gibi işlendi gökyüzüne... Bir çığlık oldular sonsuzluğa... Zulme karşı isyanda en önde yürüdüler... Dersim onlarla gurur duydu, duyuyor. Munzur çayı ebediyen özgürlük savaşçılarını anarak çağlayacak. Artık bebelerimiz sizlerin destanını dinleyecek. Harladığınız devrim meşalesi daha da alevleniyor. Rahat uyuşun. Gözünüz arkada kalmayacak.

Zeki UYGUN

A. Rıza BOYOĞLU

Ünal KÜÇÜKBAYRAK

M. Kemal YILMAZ

Rıza SÖKMEN

İbrahim POLAT

Kamile ÖZTÜRK

Hüseyin TOSUN

İsmail DOĞAN

M. Zeki ŞERİT (24 Kasım 1977)

Altınçağ yolunda Yeşermek üzere toprağa düşenler

İsa Demirbaş (23 Kasım 1979), Şenol Özyurt ve Mustafa Sarıtaş (24 Kasım 1979 Ankara), Ali Sarıbal (22 Kasım 1981 Diyarbakır), Hıdır Utan (18 Kasım 1983), Edinir Erdem (22 Kasım 1983) ve Mehmet Çalkınak (30 Kasım 1983 Hozat), Perihan Çolak, Fazlı Kaya ve Haydar (19 Kasım 1990) Hasan Altuntaş (19 Kasım 1991, Dersim) yoldaşlar şehit düştü. Anılarını bütün ünlü yazarlarımızla birlikte yayımladık.

(30 Kasım 1983 Hozat), Perihan Çolak, Fazlı Kaya ve Haydar (19 Kasım 1990) Hasan Altuntaş (19 Kasım 1991, Dersim) yoldaşlar şehit düştü. Anılarını bütün ünlü yazarlarımızla birlikte yayımladık.

İbrahim diyor ki

Emperyalizmin ırkçılık politikası Yerli egemen sınıfların ırkçılık politikası:

Şafak revizyonistleri, iki farklı şeyi, emperyalizmin ırkçılık politikasıyla yerli egemen sınıfların ırkçılık politikasını birbirine karıştırmaktadır. "Türkiye halklarını birbirine düşman etmek ve ezmek amacını güden emperyalizmin ırkçılık politikası"ndan sözetmektedir. Emperyalizmin, "Türkiye halklarını birbirine düşman etmek ve ezmek" istediği, bu alacak emeller için her fırsattan, her olanaktan yararlanmak istediği açıktır. Ama bu emelleri için bizzat kendisinin ırkçılık politikası güttüğü, sadece saçmadır.

Türkiye'de ırkçılık politikası, yerli egemen sınıfların politikasıdır; burjuvazinin siyasi bakımdan en geri kesimlerinin ve feodalizmin politikasıdır; feodal ve feodal-burjuva eğilimidir. Bu karakterinden dolayı ırkçılık politikası tutarlı burjuva demokratizminin bile düşmanıdır. Türkiye'de bu akımın en aşırı temsilcisi Hitler taslağı Türkeş ve onun partisidir. AP, MGP, CHP ve benzer partilerde ırkçılık politikası taraftarlığı çok güçlü olarak vardır. ırkçılık politikası, diğer ulus ve milliyetleri, feodal sopyayla ezme, sindirme, yoketme politikasıdır. Türkiye'de Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı ırkçılık politikası güdenler, işte bu feodal ve feodal-burjuva sınıflar ve onların siyasi partileri, iktidarlarıdır. Emperyalizm, çıkarlarına elverdiği yerde, bu sınıfların ırkçılık politikasını kışkırtır ve destekler; çıkarlarına elvermediği yerde bu politikanın karşısına çıkar; bir yerde desteklerken bir başka yerde karşısına çıkabilir. Örneğin, Türkiye'de egemen olan, Türk egemen sınıflarını kendisine bağlamış olan ABD emperyalizminin Türk ırkçılığını körüklemekte ve desteklemekte çıkarı vardır ve bu görevini(!) seve seve ve fazlasıyla yapar. Örneğin Sovyet sosyal-emperyalizmi bugün Türkiye'ye egemen olmadığı için, Türk ırkçılığının karşısındadır ama Pakistan'da Bangladeş ırkçılığını şahlandırmakta kesinlikle tereddüt etmemektedir. Türkiye'de ise yarın, bütününe sahip olamazsa, parçayı koparmak üzere ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını ya da ezilen ulusun kurtuluş mücadelesini destekleme maskesi altında, kendi denetiminde gerici bir Kürt milliyetçiliğini ya da ırkçılığını desteklemeyeceğinin hiçbir garantisi yoktur.

Emperyalizmin bizzat güttüğü ırkçılık politikası ise bambaşkadır. Faşist Hitler köpeğinin Alman ırkının dünyada en üstün ırk olduğu, dünyaya hükmetmek için yaratıldığı zirvaları, ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizminin güttüğü "büyük devlet şovenizmi", dünyanın ezilen halklarını ve uluslarını küçümsemeleri ve onların işlerine hayasızca burunlarını sokmaları, müdahale etmeleri; emperyalizmin ırkçılık politikasının belirttileri işte bunlardır!

Şafak revizyonistleri, sapla samanı birbirine karıştırmıştır. Türk egemen sınıflarının ırkçılık politikasını gözden saklamakla Şafak revizyonistleri kimi kurtarmak istiyor?

ırkçılık dışardan sokulan bir şey değildir, ama dışardan desteklenebilir. ırkçılığın dayandığı toplumsal sınıflar ve gruplar vardır. Emperyalizm, işine geldiği zaman ve yerde bu sınıfların ırkçılık politikasını kışkırtır ve destekler. Bu sınıf ve gruplar sadece Türkler arasında değil, Kürtler arasında da vardır ve yukarıda değindiğimiz gibi hiç kuşkunuz olmasın, emperyalizm, işine geldiği anda onu kışkırtmakta ve desteklemekte hiç tereddüt etmeyecektir. Bu nedenledir ki, ırkçılığa karşı yürütülecek mücadele, her şeyden önce bu sınıf ve gruplara karşı mücadeledir. Proletarya hareketinin en önemli görevlerinden biri, bunları emekçi halka teşhir etmektir; bunun yanında ve buna bağlı olarak, emperyalizmin bizzat güttüğü ırkçılık politikasını da teşhir etmektir; çeşitli ulusların arasındaki ırkçılığı nasıl ahlaksızca kışkırttığını ve desteklediğini de teşhir etmektir; emekçiler arasında "demokratizmin ve dünya işçi hareketinin uluslararası kültürünü" yaymaktır.

Bu nedenlerle iflas eden, iflas etmesi gereken ve tamamen iflas edecek olan sadece "emperyalizmin ırkçılık politikası" değil, emperyalizmin ve yerli gericiğin ırkçılık politikasıdır.

Kaddafi: "Bilseydik Çiller'i çağırılmazdık"

Dış Haberler Servisi- Libya Devlet Başkanı Kaddafi TC. Başbakanı Tansu Çiller aracılığı ile İsrail'e bir mesaj gönderdiğini yalanladı.

İsrail Dışişleri Bakanı Şimon Peres, Kasım ayının ilk haftasında yaptığı açıklamada "Kaddafi'den bana bir mesaj geldi. Kendisi, Libya'nın İsrail ile ilişkilerinin yumuşatılmasını istiyor. Bu mesaj, bana, Türkiye Başbakanı Tansu Çiller tarafından getirildi." demişti.

Bu açıklamanın üzerine, Libya resmi haber ajansı JANA, "Çiller'in İsrail'i ziyaret edeceği bilseydi, kendisinin Libya'yı ziyaret etmesi mümkün bile olmazdı." ifadesini kullandı.

Clinton sarsıldı

Dış Haberler Servisi- ABD'de yapılan Kongre ve valilik seçimlerinde, "Cumhuriyetçiler" 40 yıl aradan sonra Kongre'de çoğunluğu ele geçirdiler. Clinton, "Demokratlar" için büyük bir hezimet olarak değerlendirilen seçimlerden sonra yaptığı açıklamada "Kongre çoğunluğunu kaybetmemize rağmen, görevimi hakkıyla yerine getirmek için elimden gelen çabayı göstereceğim." dedi. Bu arada, binlerce Kongre çalışanı yeni iş arama kaygısına düştü. ABD televizyonlarında, masalarını toplayan Kongre çalışanlarının görüntülerine geniş olarak yer verildi.

Kazaklardan düello daveti

Dış Haberler Servisi- Rus Liberal Demokrat Parti lideri Vladimir Jirinovski'nin Kazakistan hakkında küçümseyici ve hakaretamiz eden konuşmaları üzerine, Azat hareketi ve Jeltoksan Derneği başkanı Hassan Hocahamet silahlı düello çağrısında bulundu. Bu çağrı, mektup aracılığıyla yapıldı. Hocaahmet mektubunda, şu ifadeleri kullandı: "Size, karakterinize daha uygun kılıçla düello öneriyorum. Eğer halkıma pis sözlerinizi akitmeye devam ederseniz, benim sizi düelloya davet ettiğimi unutmayınız ve hemen yola çıkınız. Ancak düellonun daha çağdaş bir türünü de önererek sizinle bir siyasi tartışmada bir araya gelip, geçmiş totaliter sistemi özleyerek tarihin çarkını geriye döndürme hareketinizin, hata olduğunu kabul ettirebilirim."

BBC: "kraliçe öldü!"

Dış Haberler Servisi- 11 Kasım akşamı, İngiltere'de yayın yapmakta olan, BBC, 94 yaşındaki "Ana Kraliçe"nin öldüğü haberini verdi. BBC'nin Ceefax adlı servisi tarafından yayımlanan "flaş" haber, derhal iptal edildi. Radyo yetkilileri, "Ana Kraliçe"nin evine telefon ederek, bu yanlışlıktan dolayı özür diledi. Yapılan açıklamada "Yanlışlık, bir bilgisayar hatasından kaynaklandı. Olayla ilgili soruşturma başlatılmıştır." dendi. Avustralya televizyonu ve radyosu da, geçen yıl 12 aralıkta aynı haberi "yanlışlıkla" yayımlamıştı.

SRI LANKA

Tamil Kaplanları'ndan uzlaşmaya tam yol

Dış Haberler Servisi- 24 ekim, geceyarısı. Colombo kentinin yoksul Grandpass bölgesinde yapılan seçim turunda, 52 yaşındaki Birleşik Ulusal Parti (BUP) başkan adayı Gamini Dissanayake, kalabalığa doğru şunları söylüyor; "İyi geceler diyeceğim ama sabah oldu. Bu yüzden hepimize günaydın diyorum". Bu sözler, BUP başkan adayının son sözleri oldu. Parlak bir ışık hüzmeleri ve kulakları sağır edici bir gürültünün ardından, dumanlar her yeri kapladı. Dumanlar dağıldıktan sonra, polis yaptığı tespit sonucu Dissanayake ve 54 destekçisinin öldüğü, 200'e yakın insanın yaralandığı duyuruldu. Hemen ardından yapılan araştırmalar sonucu, **Tamil Kaplanları'ndan** olduğundan şüphelenilen bir kadın cesedi, patlama yerinden 50 metre ilerideki iki katlı binanın çatısında bulundu.

Patlamadan iki saat sonra, kadın başbakan Chandrika Kumaratunga'nın "reformcu" hükümeti, adanın kuzey bölümündeki Jaffna kentinde **Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları** ile yapılan barış görüşmelerinin askıya alındığını duyurdu.

ULUSAL SORUN

Sri Lanka'da devlet tarafından verilen rakamlara göre 15 milyon Sri Lankalı Budist ve 2 milyon 500 bin Tamilli Hindu yaşıyor. Ülkenin kuzeydoğusunda yaşayan Tamil ulusu, ülkeleri Eelam için savaşıyorlar. **Tami Eelam Kurtuluş Kaplanları (TEKK)**, adını ilk kez 1970'li yıllarda duyurdu. Bu yıllarda, faşist Sri Lanka devleti, eğitim ve istihdamda, Sri Lankalıları kayıran yasaları, Eelam'da da dayattı. Böylece, Tamil Ulusu örgütü bir mücadeleyle yükseltme zemini buldu. 1983'te, Colombo kentindeki Tamil isyanı ise, TEKK'in iyice güçlenmesini getirdi. Bu isyan sırasında iki binden fazla Tamilli, hayatlarını feda ettiler.

TEKK ile Sri Lanka devleti arasında süren savaş, geçtiğimiz 11 yıl içerisinde 30 binden fazla can aldı.

KLİK ÇATIŞMASI

Dissanayake'nin öldürülmesinden sonra, açıklama yapan bir Kaplan temsilcisi, suikasti kendilerinin yapmadığını açıkladı. Fakat

Birleşik Ulusal Parti lideri Dissanayake, Gandhi'nin akıbetine uğradı.

olayda, çelişkiler vardı. Patlamadan yalnızca iki ay önce, **Gamini Dissanayake**, Savunma Bakanlığı'ni uyarı, TEKK'in infaz listesinin başında olduğunu açıklamıştı. Gerçekten de öyleydi. Çünkü Dissanayake, 1980'lerin sonlarında Hindistan'ın Sri Lanka'ya müdahalesini istemişti. Yani, Tamil düşmanlığı yapıyordu. Sri Lanka gizli servis raporları da, bir düzine "Kara Kaplan" intihar timinin, BUP adayını safdışı etmek için Colombo'ya sızdığını belirtiyordu. Üstelik, aynı intihar tipi saldırı 1991'de Hindistan Başbakanı **Rajiv Gandhi**'ye, geçen yıl da Sri Lanka Başbakanı **Ranasinghe Premadasa**'ya yapılmış, iki lider öldürülmüştü. Bu iki saldırı sonrası, boyunlarında siyanür kapsülü taşıyan ve saldırdıktan sonra intihar eden kaplan cesetleriyle karşılaşmıştı. Grandpass saldırısı sonrası bulunan kadın cesedin de siyanür kapsülü kolye ve cesedin çantasında BUP adayı ile eşinin resmine rastlandı.

Dissanayake'nin öldürülmesinin ardından Tamil parmağı olduğu, devlet özel bir çabayla ispatlamaya çalışıyordu. Ama, bu kadar veri ve istihbarata rağmen, BUP

adayının korunmaması ve adeta TEKK'e yem yapılması, bir tek gerçeğin göstergesi olabirdi: **Klık çatışması!**

ASKERLER ŞİKAYETÇİ

Bayan Chandrika Kumaratunga, meydanlarda "Reform yapacağız" sözünü sık sık kullanıyor ve "BUP ve Tamil Kaplanları Örgütü'nün her ikisi de, politik çıkarları için katillik yapmışlardır." diyor.

Bu sözler, askerleri ve polisi oldukça rahatsız ediyor. Colombo'daki önde gelen komutanlar, Kumaratunga'yı "Tamililer'e karşı oldukça saf" diyor, inceden eleştiriyorlar. Bir askeri yetkili, "1991'de de ateşkes yapmışlardı. Ama, 70 bin kişilik Hindistan barış gücüyle çatıştılar. Silah bıraktığını söyleyen TEKK, polisleri vurdu" diyor. Askerler, Kumaratunga'nın "1987-1990 döneminde, ordu da terör uyguladı" saptamasından da oldukça rahatsız. Bu dönemde, "sol hareketlere sempati duyuyor" şüphesiyle, 30 bine yakın insan, aileleriyle beraber soykırımdan geçirilmişti. Bu katliamların altında, tabii

asker, polis ve özel ordu elemanlarının imzası vardı.

Ordu ve polis, oldukça şikayetçi. Eski hükümet döneminde, bu hükümetin direktifleri doğrultusunda "suçluları cezalandırdık"larını savunarak, soykırımı bir "eski hükümet sorunu" olarak unutturmaya çalışıyorlar.

SAHTEKAR KUMARATUNGA VE UZLAŞMACI TEKK

Kumaratunga, bir yandan BUP'a ve devletin silahlı güçlerine yükleniyor gibi gözükürken, devlet terörü hızla devam ediyor. Kendisinin başbakanlık döneminde, yüzlerce "kaybetme" olayı gündeme geldi. TEKK ile "barış görüşmeleri" sürerken, Tamillerin yoğun olduğu Jaffna'yı bombalattı. Bölgede yaşayan tüm balıkçılar ve çiftçiler, aileleriyle beraber sefil edildi. Öyle ki, bombalama sırasında Jaffna'daki Roman Katolik Kilisesi dahi enkaza döndü. Kilise piskoposu **Thomas Savundaranayagam** şunları ifade ediyor: "Siviller, gelişigüzel bombalandı. Sri Lanka ordusu suçludur!"

Fakat, Sri Lanka devletinin bölgesine vahşet uygulamalarına girmesinde, TEKK'inde rolü var. Örgüt, Eylül ayında bir "Deniz Kaplanı" intihar timi göndererek, devlete ait 330 tonluk petrol gemisi **Sagarawardene**'yi batırmıştı. Bu eylem, görüşmelerin arefesine rastıyordu. Dissanayake'nin öldürülmesi de, görüşmelerde pazarlık yapmak içindi.

TEKK'in, halkta yarattığı uzlaşmacı eğilimi, Jaffna Üniversitesi'ndeki bir Tamil öğrencisi iyi bir biçimde yansıtıyor. 21 yaşındaki sanat öğrencisi "Belki Eelam ülkesini ümit ediyoruz ama bizim için acilen barış zorunlu. Seçtiğimiz yol dikkat etmiyoruz." diyor.

Şu anda da, Tamil bölgelerine ekonomik ambargo uygulandığı halde, TEKK, tek taraflı ateşkes ilan etmiş durumda. Kaplanlar'ın sözcüsü ve teorisyeni **Anton Balasingham**, radyoda şu konuşmayı yapıyor: "TEKK, savaşın 1991'de ateşkesle noktalanmasından bu yana, askeri ve politik başkalaşımının ilk adımını attı. Bu adım, otonom Tamil devletinin ilk adımdır."

Haklı savaş- haksız savaş ayrımını bir kenarda unutan TEKK, gerçekten de politik ve askeri başkalaşım yolunda hızla yol alıyor. Hem de, düzene yedeklenmeye doğru...

Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları'nın bombalı saldırısı na 1 Ocak'ta 50'ün üzerinde de telefçisi öldü.